

மணவாள மாமுனிகள்

ஸ்ரீ:
ஆழ்வார் ஸம்பெருமானார் தீபத் திருவடிகளே சுரணம்.

—(1-1)—

பாநந்நனகடஸ்தான

நம்மாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்துருளிய

திருவாய்மொழி

(இரண்டாம் ஸம்புடம்.)

(இரண்டு - மூன்று பத்துக்கள்.)

—(1-1)—

பெருமான்களேயில்

பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியரால்

எல்லா துக்கும் இன்பம் பயக்குமாறு எனிய நடையில் தெனிய எழுதப்பட்ட
திவ்யார்த்த தீபிகையுடன்.

—(1-1)—

சென்னை :

"ஹாடஸ் அண்டு கம்பெனரிலிம்" - அச்சிடப்பட்டது

1935

யுவ வரூஷம் வைகாசித் திருவிசாகம்.

மீதி.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தீயர் திருவடிகளை சாணம்.

—❦—

பெருமான்கோவில் பிரதிவாதிபயங்கம்

அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றிய

தில்வார்த்த தீபிகை புனர்பேரடிகடைய

திருவாய்மொழி.

—❦—

இரண்டாம் பத்து — முதல் திருவாய்மொழி,

வாயுத்திரையுடனும்.

—

அவதாரிகை.

—❦—

எம்மாழ்வார் எம்பெருமானார் அதுபலிப்பது மிகவும் மிகவுணர்வமாயிருக்கும். சிற் றுதற்பத்தில் ஒவ்வொரு திருவாய்மொழியிலும் எம்பெருமானுடைய ஒவ் வொரு குணத்தையும் பேசி அதுபலித்தார்; அங்ஙனமுடைய பார்த்தவந்தையும் பேசினார் முதல் பதிகத்தில்; அவன் பதித்ததருந்தவனென்று இரண்டாம் பதிகத்தில்; அவன் அடியவர்கட்கு எகியவன் என்று மூன்றாம் பதிகத்தில்; அவன் அடியவர்களுடைய மிகவுணர்வுப் பொதுக்குத்தன்மையனென்று நான்காம் பதிகத்தில்; பாரத்பாருடைய நான் எம்பெருமானுடைய அற்பத்தனத்ததை சிறி தும் எனியவது தன்னைத் தாழ்த்தித்தென்கென்று எம்மோடு புனர்பதிகம் கண்ட பழகும் சிறுணாமுடையனென்று ஐந்தாம் பதிகத்தில்; எம் இட்டதனென்று திருப்பியுடையனென்று ஆறாம் பதிகத்தில்; ஆராயுதத்தில் னாராய முடையனென்று ஏழாம் பதிகத்தில்; மனமொழிதென்பதன் மூன்றாம் ஒருபடிப் பட்டிருத்தவாதே ஆராயுதமுடையனென்று எட்டாம் பதிகத்தில்; அடி வார்த்தைக்குத் தன்னை அதுபலிப்பிக்குமிடத்தில் மகாலத்திசையே பூர்ணா பயங்கொடுத்தவிகையவந்தியே பொதுக்கல் பொதுக்கல் சிறிது சிறிதாகக் கொடுக்குத்தன்மையனென்று ஒன்பதாம் பதிகத்தில். சிற்றேறதவையால் பார்த்தவனாருக்குத்தன்மையனென்று பத்தாம் பதிகத்தில்.

ஆகியிருந்த பகைக்குறையதாய்தான் ஆழங்காப்பட்ட ஆழ்வார் இத் திருவாப்பொழியின் தம்முடைய பகைத்தீவுபாவவாதனும் மோகவிசுத்தான மெய்பகைக் காட்டுகிறார். என்னாரின் உகைத்திறன்வாரொன்றும் வாயும் தங்களைப் போலவே உங்கடைய உகையே உள்நோடுபவர்களோடு நினைத்தல்போல ஆழ்வாரும் உகைத்திறன் வார பதார்த்தத்தையும் தம்மையப்போலவே எம்பெருமானைப் பிரித்த வகுத்தத்திலும் போலுபெய்தவனாய்த் தென்படு, — எனது அன்றின் உடல் வந்த வந்திரன் முதலிய பதார்த்தத்தினை மோகி அயத்தக் குண்டான மெய்தங்களை இயற்கையாகக் கருதாத பகைத் தீர்வோடு உயர்ந்திருந்துண்டாவதாய்த் தென்படு அயத்தக்குறையதாய்த் தாம் அது மோகெடுகிறார்.

இவ்வாழ்வார் பெரிய திருவந்தாழியின் முடியில் “வெள்ளைத் தோளியாக வளவந்த வழிபாத், பரவந்த வன்வரித்துப் பாய்ப்பினையான் பிரிந்த சொல் நினைத்த போகவோன் குழிவின்கிழந்துவனா, என்னினைத்த போக்குவரின் போது” என்று அப்படியான பரவாருகிட்டுவது, உகைத்தின் என்னரும் பகைக்குறையதாய்த் பன்னியே போதுபோகவோனாவென்று. பகைக்குறையதாய்த் அதுவந்தித்தாய் பரவ்வென்னாய் தொழுகிடுவந்த வாய்ப்பாய்த் பகையும் சொந்துவதன்கு; அதுவந்த பரவ்வெனத் தொழித்தல்வோவந்த வள பகைக்குறையதாய்த் செப்பாவிடும் செப்பவேண்டி; பகைக்குறையதாய்த் முதல்திருப் பரவ்வெனத் தொழித்தல்வோவந்தொழியின் குழி; துன்வொருவனும் போகதப்போகி வரவென்கும்கும்கு; வேறு வந்த வர்பெரும்கும்கும்கு போதுபோகும்! பகைக்குறையதாய்த் தவந்தி வேடுவென்றுப் போது போக குழுவாதவையே வரவெனவார்த்தாயாவத துன்வொருவனும் பகைக்குறையதாய்த் பன்னியே வரவென்கும்கும்கு; இப்படி என் சொல்ல வேண்டி? உகைத்தின் துன்வொருவனும் பகைக்குறையதாய்த் பன்னியே போதுபோகுகிறார்? இவ்வி, குறையப் போதுபோக்குவரின் மெளம், வளவந்த பொருத போதுபோக்குவரின் மெளம், உங்கடைய உகையே உள்நோடுப் போது போக்குவரின் மெளம் இவ்வாய் பகைவோனோடு போதுபோக்குவராய் வளவந்தோடு; குறையவந்தோடு போதுபோக்குவராய் தருவாய்து வளவந்தோடு; ஆழ்வாரோருவோ வந்தோ அப்படி வளவந்த; இப்படியிருக்க “என்னினைத்த வோக்கும்கு இப்போது” என்று இவ் வளவந்த சொல்லு மென்னின், உகைத்தின் தம்முடைய வளவந்தவையே திரிக்கும் வளவந்த வள நினைத்தல்வோவந்தவையாய்த் ஆழ்வாரும் தம்முடைய போது போகவையே திரிக்கும் போதுபோகவாய் கருதவந்தவனொன்ற மெளம், பரவவந்தவனாய்த் பரவ வளவந்தவனாய் அத்தவந்த இவ்வினை வளவந்த குழிபோது தம் பன்னியை விவித்த ‘அட! சொல்லினை வளம் வளவந்தவன் டா; வளவந்த வளவந்தி’ என்று சொல்லவந்தவனும்; இப்படிச் சொல்லவந்த கருத்த வள? இவ்வினை வளவந்த வளவந்த சொல்லவந்த வளவந்தவனாய்த் நினைத்த அதுவருவோ வள அதுவென்கும்கு பரவ்வோது வளவந்தவனாய்த்

பிரியத்தொழுது தோற்றவிரகுத்தே தீயும் அரவணமேற் பன்னிகொண்ட மூலம்
வண்ணதாண்டவ செவ்வித்தழாட் மாணவ குகைப்பட்டு இப்பாயுபடுவெனயோ?
என்னுயர்த்த. பகைத் விஷயத்தி லீயேட்டார்ம் கண்ண இப்படிப்பட்ட
வருத்தமூண்டவாதென்த ஆழ்வார் நிறையு போதும்.

கோட்டில் — கொள்ளப்பட்ட என்ற படி, தன்மை மன்றியே பொழிந்த
படி, சிந்தனைய உ முன்னினை. கோட்டில்—கோண்—சீட்டி, தளம்—காசா
என்றும் வடகொள்ளியாம். காமம் உற்றுப் + அழுத்துப்; கைதடி.

ஞ் பாவதத்திம் (10—90—15) “அ—நாதி! விஷயவா லீ வ லீ த
விஷய அபொனெ லுபவதி ஐதநிநா துநீயுநா துலுமொபெ! வப
லீவ வாலி! கவிதாநிவி—புணமொதா? அழிததயத ஐதலொகார
ஞ்மொகாநொத — குர! கிவபலி தயம் கிதத்தா: கசேனே ஸ்வபதி
ஐதநி தாந்பயபிச்சயாக்காத்தியாதே, வபயித வப! கத்தித் காதநிவினன
தேதா? கிவபயாநாநொ தா: லீமொகாநொ.” என்றனோகம் பெரும்பாறும்
இப்பாட்டின் குறித்திரு இனக்கும். ... .. (உ)

காமுற்றவைவறவோடு என்னை! இரப்பகல் *

கீழுற்றக்கண்ணிலாய் செஞ்செருகியென்குதிபாய் *

தீழுற்றத்தென்னைவன்கை ஊட்டினுத்தன்கைத்த *

யாமுற்றதற்குயோ? வளிகென்கெடலை *

(ங)

எக்வே! வின வடவே!—;

காமுற்றவை { விருப்பின பொருள் கா
அதயோடு { உடப்பெருத இயலிதும்

இரப்பகல் { இரவும் பாண்டியை எப்
முற்ற { போதும்

என் தயிலாய் { என்னுறக்கதாதி

செஞ்ச { என்னைரும்

உருவி { நிரவி

என்குதி { என்குமின்றும்;

ஆம் { ஆதவாய்

தென் { தென்னிக்கொழி ருளுவ
இயக்கை { தம்

தீ ஊட்டினுத் { செருப்புக்கு உணவாக்கி
வ பெருமாதாண்டவ

தயம் { திருவடிநீர்

வற்ற { குகைப்பட்ட

வாய் { வாகை

உற்றத { அடைந்த வருத்தத்தா

உற்றுயோ { தீயும் அடைந்தாயோ?

வாழி { (தீ மனத்ததாய் தீவத)
வாழ்வாயோ.

*** — [காமுற்றவைவறவோடு.] உடன் பெருமுழுக்கேற் செவ்வதம் அநியேத
வத வடிவதமாயிருப்பதம் அதற்கு இயம்பாவிருக்க, அதனை வற்பாதே அத
வும் தம்மைப்போலே எப்பெருமான் திருவடிவனில் கைகையத்த அரும்பின
படியே வகிச்சப் பெருமையினுதே தன் வாய்சிவமென்கையிழந்த கைவிகே
கருகத கையேறமாயட்டாதே உன்னை விழுந்தாய் காமுற்றது சொன்னும்
பொருளும் தெனியாதபடி கத்தென்றதாக்கொண்ட, ஐயோ! தீயும் காமயோ
வத திருக்குணங்களில் அடப்பட்டு என் பதம்பாடு பட்டாயோ என்றிறதாய்க்
சென்றுதென இப்பாசாய்.

தோழியரும் யரும் போன்	(மகத) தோழியரும் என்னும்போது	அவர் உள் பாத்தான்	அவரிடத்தி லும்.
மதுரதம் பாழி	யம்பெருமானை கொண்டு வந்த	கண்ணோ பாழிய	அழிந்திருப்போ?
			{ (இந்த அம்சம் தீவிர) வழியாக.

௦ ௦ ௦ - [வழிதோழி.] நீயே இந்த விழுமியை மோத்ததற்கென்று, நீயும்
என்னிடமேயே யம்பெருமானைப் குதரோக்கதம் குதலியைத்தின் அங்
பட்டு தோஷமிருப்பபோதுமென்று சொன்னதும் சொன்னதும் பாராய் இது.
மேலும் நீதோஷமதற்கு என்னிடமிடே அழுதிதாயுப்பாவென்றவர்க்கு சொன்ன
திருள்.

'உருக்கு நீயென்று' என்பதற்குச் செல் பொருள் பிரதிபலிப்பு -
'உருக்குமென்று உருக்குமென்று நீயென்று' என்ற சொருள் என்பதுதான்
தன்; அப்பொருள் பிரதிபலிப்புக்குச் சொந்த, உருக்குமென்றுமென்று
யென்றுமென்று நீயே சொன்னதென்று என்ற பொருள்மொன்று
தான்; இத்தகைய பூதவாசனியுள்ளவருடைய விபரம்பரித்தலாகித்.
உருக்கு உருக்குமென்று நீயே பெருத்ததென்றுமென்று இது மோத்தின்
இயற்கையானவையாகிய அருவிப்பருவமே தான் அந்தமென்றுமென்று
சொல்லிவிட்டான் 'நீயே மதுரதம் பாழியைத்திட்டு அவர் உள் பாத்தான்
கண்ணோ' என்ற சொந்ததற்கு பாராதின இவ்வியைத்தென்று.

தோழியரும் யரும் போன் - தோழியும் தானும் உருக்கு மென்றுமென்று
குதாயுமென்று என்னிடமிடே அழுதிதென்றுமென்று இதுவும் உருக்கு
படுக.

கண்ணோ! பாழிய உருக்கு உருக்குமென்றுமென்று எத்தனென்று
நீ இத்தகைய நீயே பாழித்தென்றுமென்று யென்றுமென்று பண்ணுகிருள். அவர்
மென்று இக்கு தோத்ததற்கு சொன்னதென்றுமென்று ஒரு தீவிரமென்றுமென்று
தன்னிடமேயே உருக்கு நீயென்றுமென்றுமென்று மென்றுமென்று நீயே விழுமியை
தென்று நீயேதற்கு சொன்னதென்றுமென்று.

மதுரதம் பாழியைத்திட்டு - மது என்பது மோத்தல் சொந்தவன் மது
குதல், மதுவன் சொன்னது அருவிக்கு உருக்குமென்றுமென்று சொன்
தாய், மதுவன்மென்று குதல் மதுவன் மதுவன்மென்று சொன்னதென்றுமென்று
அருத்தம் குதல்தான் மதுவது. - இவ்விதமான திவ்யவிரிவத்தின் இங்
கையென்னும் பெருக்கென்னும் என்னும் தீவிரம் விருத்தமென்று அங்
கென்னத்தின் திருவன் அருவித்தென்று அருவித்தென்றுமென்று அருவித்தென்றுமென்று
தென்றுமென்று குதல்மென்று மதுவன்மென்று தோத்த 'மதுவன் நீ சொன்னது என்ன
தன்னையே சொன்னிய இன்னதே தன்னையே இது சொன்னதென்று' என்ற வாய்
மென்று மதுவன்மென்றுமென்று அருவித்தென்றுமென்று குதல்மென்றுமென்று போவது
தென்றுமென்று இவ்விதமானவென்று அருவித்தென்றுமென்று மதுவன்மென்று

கருவியை எப்போதெல்லாம் 'கருவியை' என்பதை 'கருவியை' என்று, 'கருவியை' என்று இரண்டுமே; அது என்பதை முதலில் தெரிவிப்பதால் அந்த [அந்தை கருவியை]ல் சொல்லும், கருவியை என்பதை இடம்பெறும்; அந்தை கருவியைத்தான் இரண்டுமே கருவியைப்போலே என்ற தாயிற்று. அந்தையே 'கருவியை' என்ற இரண்டு கருவியை ஒரேயே சொல்லுவதால் இரண்டுமே கருவியைப்போலே என்றதாயும்.

இங்குத் தாமதமாகித் துன்புறுக்கின்றீரே! சோழநகரத்தில் 2 உரித்த டுடனே இருள் சேறிப்போகிறது என்று கூறுகிறாய், இந்த அம்சமும் வக் கின்றீர்களாம்; 2 ஒளிவழங்கிக் குகையுத்தரிக்கின்றாய், இப்படி நீயும் எம்மையும் போலே மெய்க்மெய்க் தாமதஞ் செய்கிறாயா? சோழநகரிலான சக்கரபாணிய பெருமானுடைய பொய்யுரையில் எவ்வளவுதான் இப்படியானும் போதும் என்ருதும்.

‘ஸ்தவரயாகநாமம்’ எந்தவிடத்து, ‘பாவிதெய்வத்தோன்றிப் பரமபரிசாயத்
 தும் தன் பரம்புரோன், ஈரநிவான்கொண்டதேத நாளிவிதெய்வமே” என்ற
 வரம்பினர் திருமொழிப்பாசனம் திணைத்தந்தது. “தூதநேயநாயகன் துரு
 சொத்தே சொத்துவான்” என்றும் ‘தாதுதம் தோதுவதுவது செ தன்
 வதெழு கதாவதம் - அக்குதம் தோத்தழ்ந்தம் மே உ வந்திய நதாவத்
 உத்தம், ‘நாசனா விதாநிவிதாநிதே உ ராமேதந்திர் வதிபாநிதே”
 உத்தமூன்ற வரணங்களை மயி நான் செட்டதெய்வமே தீயம் செட்டதெய்வ
 உத்தமூன்ற, அவர் திவந்தவரான வத்யமே சொத்துதெய்வாரிதும் தீரடைய
 வரக்குப்படைத்த பரம்பாசனெயிட வதவானந்திதும் தரவும வரவரவு
 படைத்ததெய்வ செட்ட ‘ஸ்தவரயாகநாமம் பெருமான்’ உதயப்பட்டது.

குறிப்பெழுத்துருவத்திலே எழுதிக்கொடுத்த வரலாறு:—“அந்த நாள் பரீட்சை நேரம் வந்திருக்கிறது. நான் பரீட்சை இரண்டாவது தேர்ச்சி செய்தேன். அந்த நேரம் பரீட்சை.” என்று.

மதுரையாசனத்திற் பதிக்கும்நாளிலே அஞ்ஞாபுத்தான அயிவிய
வழி தரிசோதனாதுபடும்பிற்பாற் றையான மாக்ரதன் மொவ் தயிட
அகலாம் தன் மகிள்கிவென்ற அந்த ஞபந்திர மந்தரன் தாய்வர்த
மகத்திதற்குள் தன் மொகலாதித நொருநித டயிவியெதர் அஞ்ஞாப் ப
தஞ்செய, அநையந்த பகவதன் பதிவ்வொட பன்னுமுதம் ஞபந்
தநி மொயிப்பித்தாய் மொகலிவ்வியே கிவ்வதயி மகத்தாய்
திருக், அஞ்ஞாது பதம் மொய்த்தயிவியெய்த மிந்தித் கவ்வயிவ்வ
வகியை அகலியபதற்கு மொகலிவ்வயிவ்வ தன் கவ்வயிவ்வயிவ்வ
மகத்தயிட, அயிவியுது மக்ய ஐயவ்வயிவ்வயிவ்வ அஞ்ஞாப் அயிவ
யிவ்வயிவ்வயிவ்வயிவ்வ, அநைய மொய்யொ மொகலிவ்வயிவ்வ தரிசோத
னயிவ்வயிவ்வ ஞபந்தன் வந்த மிந்தித், அகலயிவ்வயிவ்வயிவ்வ திரு
வயிவ்வயிவ்வயிவ்வ மொகலிவ்வயிவ்வயிவ்வ அஞ்ஞாப் ஞபந்திரத் தன்

தமிழ்தனமென்றவரை இவ்வு மீதானதற்காக, எம்மிகுமனதுக்கு ஆகிய
பலபாசம் அமைத்தது என்பதை மீறுகின்றதும் மொத்தப்படுகின்ற இத்த
வாசன, ஆற்றும் தன்மையிதழ் மொத்தப்படுகின்றதும் ஒருவாறு உறு
பெற்றது.

[illegible]

நான் நின்று என்னை நீ தயிர்விக்கின்றாயே! இப்படியும் ஒரு கோமையுண்டே? நீ துன்பமொழுகின்றேன் என்று என்ருள்.

ஆக இவ்வளவு உதப்பட்ட அத்தகைய மேய்பாடகையோடும் மேற்பாட்டுக்கோடும் பொருந்தவும் ஒரு சபதம்மாள் பந்தையபத்தியை விருக்கின்றது. இது எம்பெருமானுருடைய கீர்வாழையாகும். மேயேற்பாடகையோடு பொருந்தவும் பொருள்கொள்கின்றது;— இதுவரு மழுத்திவிருத்தம் கம்பாசையாகியிருக்கச்செய்தேயும் அது கம்பாசையென்றிராமன் எம்பெருமானைப் பித்திரத்தாகிய இவ்வளவு நவியும் மழுத்தி வாய்வித்த சதநாடியைட்டாரே விருக்கின்றதான் கொண்டு, எத்தனையோ கோஷப்பட்டிருக்கிற என்னை உத்தமைய துத்தையம் கட்டி இன்னமும் கோஷித்திருக்கிறேன், எத்தருக்கள் கவியும் கவியும் வாய்மென்றுமடி கொடுக்கப்பயன்புகொண்டு எத்தனையோ கவியப்பட்டவன்! ஐயே! உனக்குத் தயரம் நீக்குவான் என்று என்னடியும்

கவலிதான் என்று, கவிரிசூரன் பெந்தம் ஸடபேதம், வந்த எந்தம் வடகொல் கிளையம், கவிர எந்த கிளையபருதியுமாம். ... .. (அ)

இருளில் தீயிவண்ணம் யாக்கித்திரியே! பொய் உருவத்திராப்பகம் தஞ்சிவந்திருவாய் *
உருவம்செய்த உருவத்திருவாய் *
உருவப்பெருவாய் ஆழத்தெய்வமே? (அ)

இருளில்	இரு உருவம்	ஆம்	ஆதாம்
நினை	செந்த	உருவம்செய்த	உருவத்திராப்பகம்
வண்ணம்	சத்தநாயகம்	உருவம்	உருவத்திராப்பகம்
யா	பெரிய	பெருவாய்	சம்பெருவாய்
நீ அழியே	நீருள் அழியே!	அருளில்	அருவத்திராப்பகம்
பொய்	யிவண்	பெருவாய்	பெருவாய்
மருள் உருவ	மருவியவந்த,	ஆழத்த	ஆழத்த
இராமன்	இராமன் பந்தம்	தெய்வமே	தெய்வமே
தருவதம்	தருவதம்		
நீ தருவாய்	நீ தருவாய்		

*** — [இருளில் தீயிவண்ணம்] இருளில் செறிவானே இருக்கும் நாய்க்கும் கவியிரியாதே ஒரு அழியே கொதித்திரை; அழியாத் திருவந்தம் கொண்டு துடக்கித்தருவாய்க்கொண்ட அது தன்னைப்போலவே பகையிவந்தி லீயுட்கொண்ட உருவத்திரை சத்தமென்றதான் கொண்டு, ஐயே! உடையா பக்கம் பண்ணின் பெருவாய்க்கொண்ட சேவகியே நீயும் அப்படியேயே, வென்றென

சத்தமேய உருவத்திரை ஒரு கவியின் மேற்பத்திரை கவியின் தொட்டியிட்டுக் கவியின் பரிசுத யருவின் கோட்போதும்; கவியும் கவியப்பட்ட அருவத்திரை அது உருவத்திரை கவிய ஆவியித்த திருவந்தம் கவியியேயே கிழந்த கொண்டு ருபந்தம் அழிந்த அப்பகையன்,

‘மருங்குக்குப் பிரயன் கடவுள், அகலாததிக்கு மாதிரிமே வயப்பருமன்
கடவன்’ என்பது தொடரது; எவ்வளவு எய்தி நுனனநினைவுக் கந்ததாம். (௮)

காக்குமியல்லினன் கண்ணபெருமன் *
சேர்க்கைகடையது தன்னுத்தியுள்ளே *
வையத்தினைமுகன் இத்திரன்வனவன் *
சூக்கிஞன் நெயவவையுள்ளே, (௯)

காரும் இயன்	{	சுழிப்பதையே தொழிய	காரத	{	மருங்கு அபத்திக்கு
வினன்	{	கையுடைய			மேயவையுள்
கண்ண	{	பெரு	நினைவுகன்		வயமுள்ளியும்
மன	{	மன	இதிரன்		இதிரன்முகன்
	{	சூக்குவாயாமாதம்	கண்ண		மதமுள்ள நெய்வளியும்
சேர்க்கை	{	(கண்ணாமைவத்திரே ம	நெய	கரு	{
செய்த	{	யவன் தன்னிடத்தி)	கன்		(அவன் - கு இருபிடம
	{	சேருமபு செயது			ன்) நினைவுகள்ள
தன் உத்தி	{		சூக்கிஞன்		யும்
உத்திர	{	அத திருவயிக்குள்ளே			உய்வாக்கிடுகன்.

• • • [காக்குமியல்லினன்.] மருங்கு கந்திதி கண்ணாக்கன் மூந்தம் இவ
கிடைய கருங்குக்கடையது இவனே திண்ணனென்பது. “அ வாய்க்குள் வள
தவாரொ விவகாரம் விதிவதாதெ | வாய்க்குள் வாய்க்குள் கருங்கு
விதர் வாய்க்குள் கருங்கு • • • கண்ணாமைவத்திரே மயிபதம் கிண்பாத
கோ - கமந்திரே கருங்குமே கந்தி தமவிசு புருக்காததம்” என்கிறபடியே
அகிலுடையவையோக்கி இயுடையவன் தருகையகித அகலாததன் கண்ண
மகவுகையுடையது, அதே அகலாததன் செய்வதற்காகவே கண்ணாமைவத்த
பிறந்தவன்

சேர்க்கை செயது ந கையிடுக கையம் சேர்க்கையிபத “வயுழிவயுழி
புருவியமே | குலவெழுவலி கீயமே” என்த சேர்க்கிடுகாக்கிடுகிய
“வயுழிவயுழி கீயமே கண்ணாமைவத்திரே மயிபதம் கிண்பாத
வாய்க்குள் கருங்கு • • • கண்ணாமைவத்திரே மயிபதம் கிண்பாத
வாய்க்குள் கருங்கு • • • கண்ணாமைவத்திரே மயிபதம் கிண்பாத
வாய்க்குள் கருங்கு • • • கண்ணாமைவத்திரே மயிபதம் கிண்பாத

கண்ணாமைவத்திரே மயிபதம் கிண்பாத கருங்குபாததன் அதன் சேர்க்கையிடுக
தன்னுத்தியுள்ளே என்த தொடக்கி. (௧)

கண்ணாமைவத்திரே மயிபதம் • கீய
கண்ணாமைவத்திரே மயிபதம் •
கண்ணாமைவத்திரே மயிபதம் •
புருங்குத்தியுள் பண்ணித்திருவியே.

எந்த நிலைமையிலிருந்தோ வந்திருப்பதோ; அப்போது 'அந்தோ! நான் பாதி
பாதிக்குத்தான் நினைவாகப் பார்த்துக்கொண்டு இப்படி வந்திருக்கிறேன்! இது
என்ன காரணம்?' என்றுபட்டுக் கொண்டே! எந்த 'விசிப்பதன்மே' அந்த
கொள்தெறிக்கு இயலாததில் அதைத்தெரிந்துகொள்வதாய் போயிருக்கிறது—
உதாரணம் கொண்டு வரம் கொடு! எந்தவீதம் வந்திருக்கிறது? | தென்கு
கிழக்கு வந்திருக்கிறது காரணமாகக் கொடு! 'உம் வந்திருக்கிறது கொடு
வரம் தென்கு கிழக்கு வந்திருக்கிறது கொடு! உம் வந்திருக்கிறது கொடு
வந்திருக்கிறது கொடு! | (இங்கு வந்திருக்கிறது வந்திருக்கிறது வந்திருக்கிறது)
இதற்கு எந்திருக்கிறது வந்திருக்கிறது வந்திருக்கிறது— (வந்திருக்கிறது வந்திருக்கிறது)
வந்திருக்கிறது' | கொடுவதற்கு வந்திருக்கிறது வந்திருக்கிறது வந்திருக்கிறது
வந்திருக்கிறது வந்திருக்கிறது வந்திருக்கிறது வந்திருக்கிறது வந்திருக்கிறது |

இப்போ என்னை ஸ்ரீரங்கத்திலும் காண்கிறீர்:— “தம் கீழாநத்தப்பத்தா
மகத்தாய் பாரத்தாராய சித்தவாரிதே கண்ணதேத. கண்ணபாரத்தாரிதே
உமேச வஜ்ஜாய கண்ணாய தலி கட்டையவம் உமேச கண்டாய கி
ரூப கயி கட்டைய உ” என்று கீதார்தம் பன்னிர்ப்புறவத் தேட்ட ஒரு
பார்த்தமாய் ‘இதென்குறும்பு ஒருவரை கீதார்தம் பன்னிர்ப்புறவரை
கண்பாரிதே கீதார்த்தபார்த்தாராய’ என்னுள். “கார்த்தமும்ப கார்த்தமும்ப
யப் பூகார்பார்த்த” என்றபடியே கீதார்த்தமன்னி கார்த்தமும்புடன்
பெற்றதென்கிறேன்.”

இவ்வாறு தாழ்த்திய நிலைக்கு வந்ததற்கான காரணமாகவும் காரண அமைப்புகளாகவும் கருதப்படுகின்றன. (10)

எத்தனையோவாசனங்கள் - கோவை
உத்தரம் - குதுமபுரம் - கோவை - கோவை
வெட்டி வாய்ந்தவர்களையெல்லாம்
எத்தனையோவாசனங்கள் - இவ்வாசனங்கள்

(44)

[illegible]

*** — [நத்தியெழுந்தும்.] இத்திருவாய்மொழியைக் கருத்தாயின கந்த வக்கிராக்ரு, 'கம்பிகருமாய் கந்தாநாதன்' என்ற புத்தியைக்கூறல், 'இதா

தேவதேவன் கண்ணன் என்ற புத்தி பன்னாசை சூழி அந்தரவொன்றும்
 உண்டாகமாட்டாதென்று பயனாகத்தான் நினைக்கிறேன். எப்பெருமானு
 டைய பாதத்தைய சிறுக்கிக் கீழே போகவேண்டும் இவ்விதமாகப்பட்ட விஷ
 யங்களும் உண்மையான சரிதர பொன்றேபோதும் என்பது நோன்ற கிணற்
 தின் அதனை வெடுத்தாக்காட்டுகின்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாமதிதன்மையுள்ளவந்தவத்
 தின் — “வெண்ணெய்நாணா கிவி கருதவெண்ணெய் தவா உதா
 வெண்ணெய்நெய் வெண்ணெய் | ஸ்ரீநாதி சூரனா யி ஸ்ரீநாதி
 வவந்தா கண்ணா கண்ணாவிவ்யகரெ ஸாரி | கண்ணன் கண்ணா
 திவி பூதமந்தரி தர பதமந்தர் கண்ணா கண்ணா, கந்தா கந்தா பி. ப
 கண்ணா கண்ணா யமந்த யமந்தவயிவருத்திப தாரி.” தந்தாத்தி திருவுள்
 ளப்பந்தி ஏத்தவெழுங்குத்தெண்ண — என்று.

வாய்த்தவாரி — பாதப்பாதா எப்பெருமான் எமக்கு வாய்த்தது ஒரு
 அதிசயமந்த; அந்த பெருமான் வாய்ப்பே — தந்தியப்பாதத்தின்
 வாய்த்ததான் மிக்க அதிசயம் என்றதும்பா கமகிடு சூரரிமாரிக்கு
 தெய்யு. (36)

கருவாய் — தின்னாபாயம் ஏதிரத்தாய், தருதிப்பவரு பன்னி
 யா கருத்தி, கருகருகன்வா ஏத்தவெழுங்கு.

சூழார் திருவந்தாதி என்னும்.

இவ்வாறு திருவாய்மொழி உரை முற்றிற்று.

ஆழ்வார்க்கு நிகழுகட்டை காணம்,
இரண்டாய்வுத்து — முன்னுந் திருவாய்மொழி,
உணர்வியைநாடிநே.

அவதாரிகை.

இந்த மூன்றில் திருநாயக்கொழியானது இரண்டாக்கிருநாயக்கொழியானது திருத்திருநாயக்கொழியும். முதல் திருநாயக்கொழியை [வாயத்திரையுடனில்] பட்ட ஆர்த்தி தீர எம்பெருமானாகத் தோன்றலா நித்த அங்கத்தொரு வாயத்திரையுடனும் கொடுத்தருள, அந்த ஆர்த்தத்தொருநெறிவிப்பதான இரத்திருநாயக்கொழி மூன்றாமே அரங்கத்திருநெறியுடனாகியதும், எம்பெருமானாகிய பார்த்தாபயம் இரட்டில் பார்த்தாக்கொண்ட பார்த்தாமாகித்த, இப்படியப்பட்ட பார்த்தாக்கொண்டிரு வாயத்திரை மூன்றாமே கொடுத்தருளினதும் மூன்றாம் பார்த்தாக்கொண்டதான விஷயமாகியபடியானது அது கொடுத்திருந்த மூன்றிருநாயக்கொழியும், அது பேசியவாகியத * வாயத்திரையுடனில் ஆர்த்தத்திரையுடனும் அங்கத்தொருநெறியுடனும் இரட்டில் இரத்திருநாயக்கொழியும் அருளில் கொடுத்தருளினதும்.

[illegible]

கனரிக் காயுழற்சியே ! கட்டுப்பாடுகளை மேல்பெற்ற உ
தாணவர்களுடைய மனதுதான் உங்கள் மனது *
தாணவர்களுடைய மனது தான் உங்கள் மனதுதான் *
தாணவர்களுடைய மனது தான் உங்கள் மனதுதான் *

(*)

நாயகர்	மாயாநாயகன் சித்திரம்	உயர்வை	{ உயர்வை மாயநாயகன்
நாய்	நாயகி	பெற்ற	{ பெற்றதற்கும்,
உயிர்	பெற்றோன்!	எவர் உயர்வு	{ சித்தாந்தநிகராகத் தான்
		பெருமை	{ இல்
உயர்வு	{ உயர்வுமாய்மை, (மாயைமாய்மை)	உயர்வு	{ உயர்வுமாய்மை மாயைமாய்மை

முன்னவாழ்பவியல்லை உண்பின்முநிர்க்கையெய்
 பன்னவாழ்பவியல்லை | பவித்திரனை
 கன்னனை ! அமுநே ! கங்குலியே ! என்னன்னு !
 தின்னவாழ்பவியல்லை உண்பின்முநிர்க்கையெய்

(61)

முன்	அநாதியாய்	பவித்திரனை	பரிசுத்தனை !
கல	விவருவாய்	கன்னனை	கரும்பின் சாறுபோன்ற வனை !
வாழ்பவியல்	வினாசையுபத்தி அபய விவருவாய்	அமுநே	அமிருதபயோன் நனனை !
தன்	கங்குலே கங்குலத்தின் பகடுவனான	கங்குலியே	கங்குலத்தருவருவனே !
கலியின்	தந்திரமாயிரினே உருடப் படிக்	என் கன்னு	எனக்கு தீத்பாதுபவத்திற் குரீட என்னயோனே !
முநிர்	முநிர்க்க	தின் அநாத	உண்ணவாழி
கலையெ	கலையெய்நடையே ! [பரிமேயாட்பனே !]	இவன் கன்ன	(நெடுநருவகாத் தஞ்ச மா) உருடவையல் நென் கன்ன
பன் கன்ன	பன் விவருவாய்	கன்ன	இப்படிப்பட்ட கன்ன
பயிதன்	தீத்பாதுபவ உண்ணப் பெற்ற	தீ குநிர்க்கையெ	தீய திருவுச்சத்தின் கொண்டருவையெய்
பானை	பாடியருவானே !		

“ [முன்னவாழ்பவியல்லை] தேம்பாட்டின் “அருவையாட்டினேன் முதல்
 முன்னமே” என்ற, அதனால் தம்முடைய தீத்பாதுபவத்தையெதிர்த்துத் தெரிவித்
 துக்கொண்ட ஆழ்வார் இக்கவியிக்கு விவரமும் சிறந்தான் என் செயவது?
 என்ற சங்கீதம், அப்படி ஒருவன் கிச்செய்யும் சிறந்தவாழித் தரிக்கொட்டே
 கொண்டு திருவுவனத்தினே கொண்டருவையெய்யென்ற இப்பாட்டினுள்ளிற்
 கொடுக்க, ‘தரிக்கமுடியாமைக்கும் சான்றம் எம்பெருமானுடைய பரிம
 போக்பவா முதலானவை’ என்பவரை கொடுக்கவென்று முந்தக்கனில் பவத்
 தையெய்யாதவர்களை அமைத்தருளுவோர்.

முன்னவாழ்பவியல்லை கலையின் முநிர்க்கையெ ! என்ற வியி—எம்பெரு
 மானுடைய பாம்போக்பவா கன்னவாயும் கடுபெற்றவாது என்ற கட்டுதத்
 தன், பவையெய்யுதி பரிமேயெய்யுதி வெதி தாததவன் வண்ண
 பகா வேத்தி கொடுத்தி கொத்தி கன்னவாய் பனி” என்றபடி பகக்கனையும்
 கிண்கனையும் கப்பவகனையும் பாசவாய்க்கனையும் கன்னவாய் பரிமேயெய்யுதி,
 அதனே எம்பெருமானுடைய இக்குக்கொண்டது அதுபோல் இவன் கன்னக்கும
 பாம்போக்பவன் என்பபடி முன் என்பதாய் கன் என்பதாய் தானக்கு கிச்செய்
 தன், வினாசையுபவான கங்குலம் அநாதியாயும் விவருவாய்முன்னது
 கங்குலம் அப்படிப்பட்ட கங்குலப்படி ஏற்பட்டதாயும், தந்திக்கங்குலிற்
 கிண்கனையுயிருக்கிற முநிர்க்க தோமையெய்யென் இவியையெய் அருவெடுத்த
 வனே ! என்பபடி.

காலவத்தில் வந்தியிருந்த அம்பாதிக்கொண்டபுகை வாதனை குறிக்கொள்
கையுடையது. 'வெருளுகாததாடும் அம்பாதிக்கொண்டபுகை' என்று பொருள்.

சாதிவாஸுதீசே திருவாய்மொழி—இவருந் தவமென்றது தவத்தில் புகைச் சொன்ன
புகை. எத்தனையோ கம்பகாந்தகங்கு, சாஸனம் மானம் முதலியன செய்கை
பாதித தபங்களில் புகை ஒரு பெருமூலத்திலிருந்தியே இப்பிறப்பினையே வெ
காவித் தொண்டுகிடேன்.

கங்கைப் பெத்தகிட்டொன்று, கிரிக்கொண்டே என்மொழி. கிரி பென்
பதற்கு உபாயமென்ற பொருள். காய்பெருமாளே இங்கு உபாயபதத்திற்குக்
கிவகிப்பெட்டானென்றுணர்வ. இவையுமாவர் தாமே திருவிருத்தத்தில்
தொண்டாத்தொழையாடவும் எம்பெருமானைப் பெருக்கிறீர்கள் என்ற புகைத்
திருப்பத குறிக்கொண்டதற்க்கு.

எம்பெருமானே பெத்தெனென்றே? அந்நகுப் பொருளென்று ?
அப்பெருமான் கிணாமாக பத்தியோகம் முதலியவதானதச் செய்து பெத்தேனா?
என்று ; இவ்வீடுகிலே, அவன் கண்ணாறுத் திருவாயத்திருவாதானத்தில்
திருவாயப்பாடியில் ஆய்மணிகளில் உருவிகளே சேமித்துவைத்திருந்த வெண்
கொண்டையும் பாணியும் கையுழியாசின அமுதசெய்தானென்றே இச் சரிதநிலை
அதுவந்தித்தேன். அவ்வகையானேயே இது பெத்தேன் என்கிறீர் - என்ருதீடு
ருர் பின்னாடிவரான் ... (அ)

கடிவாரத்தன்னாத்தழையக் கண்ணகிலினவாஸ்பெருமான் *

படிவாரமிர்த பரமம் பவித்திரம் & *

செடிவாரத்தொய்களெடும் படித்தருமைத்தரு *

அடிவாரத்தொய்களெடும் படித்தருமைத்தரு.

(ஆ)

அடி வார	பரிமளம் பிசா	பி	திருக்குறள்களினே
தன் அம்	} குளித்தழைய இருக்க தழாய் } னன் பரிமளமபுகைய குள	} செடி ஆர் தொய்களெடும் } தன்செருங்கெதிரியானே செடிவாரத்தொய்களெடும் } செடிவாரத்தொய்களெடும் செடிவாரத்தொய்களெடும் } செடிவாரத்தொய்களெடும்	
கண்ணகி			
பெருமான்	} பித்தருக்கொருபு பெருமான் } பித்தருக்கொருபு பெருமான் } பித்தருக்கொருபு	} படித்த குளத்தருக்கொருபு } அடிவாரத்தொய்களெடும் அடிவாரத்தொய்களெடும் } அடிவாரத்தொய்களெடும்	
படி இரத்த			
பரமம்	} பரிமளம் பிசா பரிமளம் } பரிமளம் பிசா பரிமளம் } பரிமளம் பிசா	} அடிவாரத்தொய்களெடும் அடிவாரத்தொய்களெடும் } அடிவாரத்தொய்களெடும் அடிவாரத்தொய்களெடும் } அடிவாரத்தொய்களெடும்	
பவித்திரம்			

* * * — (கடிவாரத்தன்னாத்தழைய.) பரமபதத்தினே பரமபதமாகக்கூடிய பர
மத் குறையுபவத்தானான் இரவதமிகையே பெத்தெனென்று கவிததபயிபை
செருகிடுவ. பரிமளம் பிசா (அகலாது, தொழுவென்றயிடாசினது) குளித்த திருத்
தழைய மானமபுகை கவித்தருக்கொருபு, இவ்வகைவாதத்தானே பெரியதிருக்கூ.

சொல்லியே அகலவில்லை நெண்டிப் தொன தன்னை. அது ஒப்போத பார்ப்ப
மருமொழி என்னை.

தமக்கு நிகர்ந்திடுவென்குயவந்தை நுதலுதின 'அருளிச்செய்திரு
களிப். கங்கு நெய்யு மிளி நுதலு இயைபு ஆயி நுதலு' நுதலுபேரவென்று
மென்னை. அளிப்பதனது இவ்வெத்தினை எதனது அய்ய கந்தகம் என் நுத
கவின் மென்குயமோத அதுதன்குயம அதுபயிழ்ச்சி. கவின்மொத -
கவின் மென்குத அது அய்ய கந்தகம் நுதலுபேரவென்று அதுதன்கு
யுத மென்கவின். ஆயி-இயைபு மென்குத இயைபு யுதலு அதுமென்கவின்
யினை இயைபுத அதுதன்குத மருமொத அது மென்கவின் தொனமென்கு
மென்னை.

இதற்குத் தொனமென்குத மருமொத தொனமென்குத மென்கவின். இயை
புத அதுதன்குத அதுதன்குத தொனமென்குத மென்கவின் அதுதன்கு
தொனமென்குத அதுதன்குத மருமொத அதுதன்குத மென்கவின்

ஒளிக்குவென்குத தொனமென்குத = தொனமென்குத தொனமென்குத
இது உட்கவின்மென்குத தொனமென்குத அதுதன்குத தொனமென்குத
தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத
தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத

"உட்கவின்மென்குத தொனமென்குத" என் அதுதன்குத பட்டித இதுதொன
அதுதன்குத "அதுதன்குத தொனமென்குத உட்கவின்மென்குத" என்
இதுதன்குத. மருமொத அதுதன்குத மருமொத மருமொத அதுதன்குத
அதுதன்குத மருமொத அதுதன்குத தொனமென்குத தொனமென்குத
தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத

தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத
தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத

தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத
தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத
தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத
தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத தொனமென்குத

ஊர்திவாய்முறியே நினைந்தாயிற்று" — இஹே 'ஊர்திவாய்முறியே' என்ற திருவாய்மொழி யருவிச்சொப்படியாகத் துழைந்திருந்த இரந்த நிலையவை நோக்குவதும் 'இனி இவ்வாறு இவையிழிந்திழைத்ததொரும' என்றே அவையும் நிலைக்குறையடி யாயிற்றும்; ஊர்வாயின் பங்குவின பங்கிவந்தாயே அத் திரு வாய்மொழிக்கு ஆழ்வார் தயர்ப் பிழைத்தார்; அவ்வாறே வேலிவயேறு மென்று பசைய பசையதன் நினைவென்று சொந்திருத்தாரெனாம்; அவ் விருப்பமே சொன்னதென "தூதர்வென் தென்குருகில் கூடுவான்" என்று அன்றே நினைந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கெனாம் லீலையே போருய்யடி அரு லிச்செய்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கெனாம் தூதர்வெனாரெனம் எனப்பட்டது. ஆர்த்திவாய் இப்பத்துப் பாட்டையும் அடியே! குழைக்கைய உடன்கடி சிந்த ஆடுமின் என்று அங்ஙனம்.

இவ்விடத்தே எப்போதே அருவிச்சொத்தொரு நிலைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கெனம் துருதபத்தியே எப்போதும் குடிவென்கருகில்பத்தென, அந்நென —

'அவன் பக்கலிலே திணிவூறுவான் விதந்தி லீலையே வாய்விருகல். இவ்விருக்கும் வாய்முறியே தவறுவான் அத்தகையவையென்பதற்கு நீ பாடுவோருநெனம் பெரிய குழைத்தலே சொல்லுதலெனவும். ஒவ்விடமுங் கடிவலிக்கப் படுகுவோன்.' — என்பதாம்.

முன்னுந் திருவாய்மொழி உரை முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவாய்மொழி உரை.

[illegible]

... 1990 ...

Figure 1. Schematic diagram of the experimental setup. The subject is seated in a chair, viewing a screen displaying a target. The target is a vertical line, and the subject is required to move a hand-held device to touch the target. The device is connected to a computer system that records the movement. The subject is also required to maintain a specific posture, indicated by a vertical line on the screen.

2023.09.01 星期一 晴

[illegible]

நிதரவுகளைக் கொண்டு இவ் வுண்மிற்கு அணி அழகு வராமல்

[Caption]

வீரதேவராயர் பூதம் விசுத்தி தீயை விசுத்தித் தவிரா மறு

உலக-4 அடிப்படைத் தரமான-40 வகைகள் ஆகியவை குடிசைகளில் விற்பனைக்கு வந்தன.

வெள்ளையாடுவதற்கு உரியவர்களுக்கு உரிமை உண்டா? அல்லது உரிமை இல்லையா? |

Discharge from the Government of India

— 20 —

4. அ. சத்தியப்பலக எழுந்தருள் இனிதாயிருக்குமே அவருடைய இனிதாய்

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே இருக்கிறார்கள். அதற்கு காரணம் என்ன?

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{\rho} \right) = - \frac{1}{\rho^2} \frac{d\rho}{dt}$

2. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ $\frac{1}{4} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{16}$ $\frac{1}{16} \times \frac{1}{16} = \frac{1}{256}$ $\frac{1}{256} \times \frac{1}{256} = \frac{1}{65536}$

... ..

செய்ய முடியாதவற்றை தவிர்த்து அதற்கு அடிப்படையாக உள்ளவைகளை

2014年12月

3. தாழ்வுநிலைப்படுத்தல்கள்: தாழ்வுநிலைப்படுத்தல்கள் மிகவும் மிகவும்.

உள்ளடங்கியிருக்கும், 'அறிபாண்டிதான் அருமையான'

அன்பு செய்கிறது மயத்தாய்" என்றதைத் குறிப்பிடுகிறார்.

1. கல்வியறிவுப் பற்றாக்குறைத் தகவல்: 2001-2002 ஆம் ஆண்டு

— 100 —

கனம் உறுப்பினர் அவர்களே! இதை எல்லா தரத்த மக்களிடையிலும்,

1000

6. பற்று அங்குதல்கள் = "என் கை நெய்யடைமுதல்" ஆந்தர்படி அ.ப. 112

உருவிலநுணமானதோர் அமருதமாய் நுநிலந்

8 பத்திரிகைகளுக்கும் 'தேவதர்மம்' என்ற பெயரில் 'தேவதர்மம்' என்ற பெயர்.

12. தகவல்களை உள்ளடக்கியிருக்கும் பின்புலத்தை அளவிடும் து. 150

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்.

ஸ்ரீ.

ஆழ்வார் திருவடிகளே காணம்.

இரண்டாம்பத்து — தாண்டவத் திருவாய்மொழி,
ஆடி பரகடி.

அவதாரிகை.

மேற் திருவாய்மொழியின் "பரமம் பவத்திரம் சே — அடியேன் கவுப் பவத்தப பருமென்தேனெ" என்ற ஆழ்வாரதாம பரமாவதமகடத்தரம் அருளிச்செய்த, அந்த குருகுதபயம் பரமவதர்சனோடேகடிப பெரிப கோஷ்டி பரம் திருத்த செய்பவென்றபதாவையானே அப்படியப்பட்ட அதிராரின் இரீ தீவத்திய விசேஷமாகக் கெடவாய்வையானே திருவாடகனே சீத்பவாரிகைகின் திரானெனென்ற புருத்த அதுபவிக்வேறுமென்ற பரித்த அந்தப பரிப கைப் பரிபுஷ் கவ்வென்ற என்ற பரவத்திரம் கட்டினார்.

சீதத்தபோதே அந்த சீத்பவாரிகைகின் திரானெனபோபர்சேந்த அது பவிக்வேடுகுதபயினென மிகவும் வகுத்தமகடத்தார். அந்த வகுத்தத்தந்த தம்முதலவையானே ஸ்ரீகவுஷ்வகவரன் கையெருமாறுக்கு அறிவிக்கிற வகையாக இத்திருவாய்மொழியை அருளிச்செய்தார்.

ஆழ்வார் இப்போது தாமதம் தவ்வையவிறந்த கையெனையதிரினே சீத் திருத், பரங்குர கையெனைய இவ்வுருகடவ சிவ்வையவத் தாயகார குதவரன் அன்புடன் பேசுகிற பேசுவான இத்திருவாய்மொழி அமைத்திருக்கின்றது.

கையெனையதிரானே அருளிச்செய்த திருவாய்மொழியின் மேற் திராண்டு சென்றது — அஞ்சிவையவையாய் என்பதும் கவுத்தியவையுடனும் என்பதும். அவையோன்றும் கையெனையனே பேசுகையோன்றே திருக்கின்றது அஞ்சிவைய மடவாரியை தானே துதுகிட்டான, கவுத்தியவையினின்றுவந்துவந்த பொருக்கெனெனும் கையெருமாறுகையெருமையினென கோஷ்டிசென்றவகைக் கெண்டு அகத்தத்தியவத் தான் கோஷ்டிடான இத்திருவாய்மொழியினே கென்னிம் அகவைய தன் கையினும் பேசுவாட்டாதது கெத்தவையானே பேசுவாக்கவையானே ஆற்றுவது கையுரக்கடவம் கிளக்குகின்றது.

ஸ்ரீராமக்குஞ்சுரி அகதாக்கவையவயின் கைக்குகடவ ஆத்தியவ யுட போக்குகவையே இவ்வகவுகடவியாரிருந்த கீட கையிடத்திரென பெரும பித்தத்தொன்றக்குகின்ற இப்பென்றினினை இயகடி கோஷ்டிபவத பரித்த திருத்தம் தருதியோ? இவன் திரத்திரென கீட செய்ப சிவத்திருப்பத கவுவர் என்ற கையெருமாறு கெக்கிற தாய கெக்கிற பகவையக இத்திருவாய்மொழி யுள்ளது. தாய்ப்பேசுவான இத்திராதும பேசுகிறவர் ஆழ்வாரேயவந்தார். அவன்

சூதஞ்ஞயவாரணம் உப்பிடுமென உப்பிடு அழமெனொரு இயைபுரைத் தலைக்கடா
யிருக்கையாரணம் இயைபுடையது என்றது.

சூதஞ்ஞயவாரணம் தடித்த தடிப்பு சூதடிக்க என்பதுபட்டது; அங்ஙனஞ்ஞய
வாரணமேய உப்பிட்ட உப்பிடு இயைபுடையது என்பதுபட்டது. "அங்
கையாற்றி" என்ற சொல்வது உருமொ டுமாத்தத்தயவாரண இயைபாய் வழிந்
ததேபாந சோஷித்தமின்ற அம்சம் உங்ங்ளாய் வழிந்நொயவாரணம் கண்ணி
யுமி எனப்பட்டது. அசோகையத்திம் மெகபா வ்ருஷத்திம் கித்தம் மேழ
இறம்பெ பீரடபுதயக்கண்ட நிருஷ பரிசுஷ அங்ங்ளாந்ருஷாந்ருஷா வாரி
ஒருவழி மொகபாந்ருஷா = மெய்த்தய தங்ங்ளாந்ருஷாந்ருஷா வாரி வாரதி நொ
ஷம்?" [சுதக்கு உபஞ்ஞயவாரணம் திருக்கையினித்த சொக்கையினித் பெருகு
மெய்த்தய?] என்ற வேடையாரணம் வேடையெய்வெய்யு கண்ணித் பெருகா
கித்ததாயித்த.

சுதக்கு வடி நடி உ திருக்கையினித்தம் கண்ணித் எழுவமிட்டுப் பார்த்த
படியே யிருக்கொளயித்த. எய்மெருயன் ஆபத்திமெய் வத்த உதயத் தயந
மரட்டாஞ்ஞயவாரணம் திருக்கையினித்த தடிக்கையினித்த நிருஷன் என்ற கித்தயித்தம்
சுதத்தித்தம் பார்த்தபடியே யிருக்கொள. "சுதக்கு வடி வடி" என்றெயித்தி
பட்டத் உய்வலிக்கொளயாரணம் பார்த்துசொளயித் தங்ங்ளாந்ருஷாந்ருஷா உதயத்தித்த
பார்த்திருக் கண்ணித் என்ற அருமிச்சொளயாரணம், மேழ ஆய்வார்த்தமே "உடம்
மரிசயவாரணமெருயன் கண்ணிமெய்வெய்வாரணம்" என்றருமிச்சொளயித்திருக்
கையாரணம் அதனை வடிவொத்தித்த ரணைக்கித்தயித்த.

சுதக்கையெய்வாரணம் வடிவாரணம் = பார்த்துசொளயாரணத்துத் தங்ங்ளாந்ருஷா
வெய்வாரணம், மத்ததேயாரணம் உதயவாரணம் என்ற கண்தய கண்ணிமெய்வாரணம்
வெய்வாரணம் சொல்லி வாரணமெய்வாரணம். அங்ங்ளாந்ருஷா வத்த உதயவெய்வாரணம்
நிருஷன்வெய்வாரணம் ஒரு துணிமெய் தருமிச்சொளயாரணம் தோத்தித்தய உதயவாரணம்
அவதக்கு அசக்யமான தொத்தித்தயே! என்ற சொல்லி வாரணமெய்வாரணம்
வாரணம்.

வாரணமெய்வாரணம், நுஷாந்ருஷாந்ருஷா கித்தய நொத்தயவாரணம்
பார்த்துசொளயாரணம் உதயவாரணம் தரித்தயவாரணம்வெய்வாரணம்வெய்வாரணம்
தொத்தயித்தயப்பட்டது. "சுதக்கையெய்வாரணமெய்வாரணம்வெய்வாரணம்வெய்வாரணம்" என்ற
வெய்வாரணமெய்வாரணம், எய்மெருயன்வாரணம் இவ்ருத்தித் மெய்த்தய நிரு
மெய்வாரணம் நிருமெய்வாரணத்தித் மேயிடமெய் தொத்தயித்த தொத்தயித்த இவ்
வாரணம் என்பதுபட்டது.

கொண்டு வரவெருகியவனாகியவோ டீ வார நூராமருணகண்ணப பைடி
வா எடுத்துக்கொண்டிருந்தான்.

பின்னும் வலக்கொன் புள்ளுமத்தபெண்ணும் = திரைத்தயோதே அடியா
திரைத் திடத்தே கொண்டுமத்த தோக்கவள்ள பெரிய திருவடியை வாரியாக
வருடவனாகியவோ டீ வந்துகொண்ட கொணவெருகவரு காங்கரியுண்டா
பிரகங்கெய்தியும் வரக்கொண்டவனாகவே கொஞ்ச வலக்கி கொண்டுசெய்ய
கின்றான்; வலக்கிவாத் தாக்காதவனாகவே பெருகவிடா கின்றான்; வலக்கி
வாத்த் தொழுகதஞ் செயலாகின்றான். இவன்படியோ இது; உன்படியோ
உபெருக; வலக்கெய்வெருகுவாறித்த.

வலக்கி வலக்கொண்டு வந்தவனிடத்தே, "தேவம் வலக்கெய்வதம் தேவி
யும் தேவருதம் வலக்கெய்வதம்" என வார நூராமருணகண்ணப நூராமகதியும்
அதன் விவரங்கொண்டும் வாரக்கத்தகன.

திருவாரியப்பகல் வலக்கிது = தன
குலவாரியப்பகல்வாரியக்கொண்டவர் = வலக்கி
திருவாரியப்பகல்வாரியக்கொண்டவர் = தன
தவாரியப்பகல் தவாரியக்கொண்டவர்.

(௫)

திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்
திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்
திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்
திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்
திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்
திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்
திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்
திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்
திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்
திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்	திருவாரியப்பகல்

*** - [திருவாரியப்பகல்.] பெருகியவனிடத்தே தவாரியப்பகல் கொண்டு,
இந்த திரைக்கொண்டு டீ இவன் திரைத் திரைக்கொண்டு திரைக்கொண்டு திரைக்கொண்டு
வாரியக்கொண்டு திரைக்கொண்டு திரைக்கொண்டு திரைக்கொண்டு திரைக்கொண்டு
வெருகியவனாகியவோ டீ வந்துகொண்ட கொணவெருகவரு காங்கரியுண்டா
பிரகங்கெய்தியும் வரக்கொண்டவனாகவே கொஞ்ச வலக்கி கொண்டுசெய்ய
கின்றான்; வலக்கிவாத் தாக்காதவனாகவே பெருகவிடா கின்றான்; வலக்கி
வாத்த் தொழுகதஞ் செயலாகின்றான். இவன்படியோ இது; உன்படியோ
உபெருக; வலக்கெய்வெருகுவாறித்த.

[illegible]

செஞ்சம் விசுவாசம்போல வேயடி செஞ்செஞ்செய்கின்றும். மிகுந்தவகைய
கமலம் கிளைத்த கிளை அருளுருடே போய்ப்புகழ்மணி அகில லுகந்தீர், உம்
மைத் தோற்றம் கிளைத்தவர்களை நீர் தோற்றமென்றவையிருந்தீர், இரதிகை
கவிடத்தினே வெந்திப்பெய்தும் அதுகைகவிடத்தினே தோலிப்பெய்தும்
உமக்குப் பரபரையிருக்க இவ்வுடத்தினே வெந்தி உம்முடையதாகிய
யிருக்கத்தருமோ? உமையே தஞ்சையப் பத்தினிகை இப்பாடுபடனாமோ?
என்கிறது.

இவ்வுடத்தினே = இவன் படுப்பாடுவோர் சொல்லப்புகுந்தான் ஒரு
மறையாத்தந்திரமும் போதும். கமலங்கிளைப்போலே உமையே உமையே
உம்தோடித் திரியுமடியை வைத்தோமீர்; கிதயமுத்தாவையெப்போலே கிதய
தயவம்பன்ன வலத்திருமணீர்; என்னைப்போலே “த.த.ப.பு. உமையு
மெனல் = தத் தம்ம வத்ருகம்பிறை” என்ற வயமுதவந்தாவம்பன்ன
குறியிருக்கவைத்திருமணீர்; உமையிப்போலே முடிவச்செய்திருமணீர்; என்
வழிவாராதே உமையே தஞ்சையப்பத்தின கிளை வத்திரப்பெற்றவெனும் |

பட்டமேது எழுமேதுநியல் * விவர

மட்டம் தன்மோமென்னும் * உட

மட்டம் குறிமேயீர்! * ம

திட்டமென்னால் இட்டமெனமுடிக

(உ)

உட	குறிமேயுத்திய	தத் தம்ம	குறித்திருத்ததாய்
மட்டம் உட	மட்டம் உடவாய்	என்னும்	எந்த வயமுதவந்த
ததி	உத்தமவயமுதவ		மருள்;
மேயீர்	திருவந்தியவயமுதவ		
	(இட்டமெனப்போல்)	இ மென்தரு	இட்டமெனப்
மட்டமேது	தத்தவந்தவ வந்த		தத்தமேது
எழுமேது	தத்தமேது வந்தவந்த	தத்த இட்டம்	உத்தமவ இட்டம்
அதிவய்	அதிவந்தியவந்த;	என் மென	என்? (இ மென மென)
விவர மட்ட	பரிவந்தம் தத்தம் ம		திருத்திருத்தமேயீர்)
அவ்	விவ		

உ.உ.உ. — [பட்டமேது.] உத்தமம் கிளத்ததமுதம் இட்டமெனத்த வேயமுதென்ற
இவ்வேயமுதின் விவரத்தினே நீர் செய்ய கிளைத்திருப்பது என்ன? என்ற
வயமுதமுதமே கேட்கிறது

பட்டமேது எழுமேது அதிவய் = தத்தவன் அந்தியிப்பத உதிப்பத
வந்தவந்தமதிவய் = “த.த.ப.பு. அதிவந்தியு அதிவந்தியு அதிவந்தியு
கந்தத்தயுதி குறித்தே வந்ததி அந்தியித்த மென” என்ற சொல்லுமெனயே
உத்தமவந்தி தத்தமேது வந்தவந்தியு தத்தவந்தியு வந்தவந்தியு
சொல்லு வந்திவந்திவந்தி, உத்தமவந்தியு வந்திவந்தியு வந்திவந்தியு

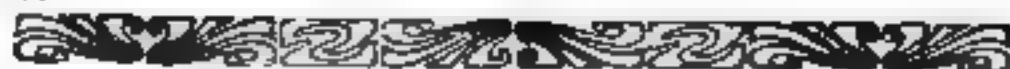
காடல் இன் } காடல்புத்த புருஷன் புத்த } வஞ்சகன்	இ பத்தாம்	இப்பதினத்திரண்டாம்
காமனாள் காமனாள்வந்தித்த	அந்	(அந்த காமனாள்வந்தி யின்) திருவடிவரின்
வங்கல்புத்த = தாராள ஆழவத்	அந் தாமத்	அழிபு புத்தபுத்தாள்
இவா கடல் இவாபுத்தே தேத்த		
பொய் அருளிச்செய்த		
அருமை இவ்வாழ்வாய்த		
பாடல் இன் } தாராளப் பாராட்டினார்	நாடல் குறு =	காமபதிக்கும் பாராட்டினார் பேத = கண்டாரும.

௧௧௧ — {வாட்டியிப்புகழ்.} இத்திருவாய்மொழி எந்நூல்களுப் பயனாகத்தக்க
தங்கல்கிழைத்த. குறையாப்பட்ட கருவியைத்தான் பாடே கம்பெருமான்
திருவடிவரின் கித்யகங்கல்புத்தபுத்தாள் பெறவொன்றித்த. {வாட்டியிப்புகழ்
காமனாள்} முதல் பாட்டினே 'காமனாள்வந்தித்ததனை' என்ற பதேருத
காடல் காடல்புத்ததாள் சொல்லித்த. அங்ஙனம் காமபுத்த கம்பெருமான்
காடல் புத்தகாமனாள். இது காடல் தீர்த்தென்றும் ஆழ்வாருகடல்
காட்டல் தீர்த்தென்பது சொல்லியிருக்கியிருக்கும். இது "இவன் காமந்
நோக்கினான் காட்டென்றினை" என்ற தாய் சொல்லவந்தே 'இதே புத்தப்
பாட்டோம்' என்ற கங்கலுபுத்தாள் என்ற தோற்றினும்; தோற்றின காட்டில்
புத்தகாமனாள்வந்தித்த இவரும், இத்திருவாய்மொழியின் ஆழ்வார்க்கு கண்டா
விருத்த அருமை ஒருவா கம்பெருமானின் தீர்த்தபாட்டை என்பது கித்ய
கும். இங்கு காமனாள் என்ற தன்மொருவா காமபுத்ததான் என்பதற்கு
காட்டுதற்காக. தான் பாராட்டியு தன்மொருவா கம்பெருமானுபுத்த
தீர்த்த பாராட்டிய கிடக்கொருபுத்த காமபுத்த இப்படிப்பட்ட பெருமான்
கித்யகாமனாள்வந்தித்ததோபுத்த இவாபுத்த புத்தபுத்தாள் புத்தினை ஆய்
ரத்தினாள் இப்பத்தபுத்தாள் சொல்லியவந்தொன்றி அங்ஙனம் திரு
வடிவரின் கித்ய கங்கல்புத்தபுத்தாள் பெறவொன்றித்த. இப்பத்தாள்
கங்கல்கு இது பதன் என்றதாள்.

தாய்—காமனாள் என்றும் காடல் கித்யம், காமபுத்த பாராட்டினார். (௧௧)

தாய்க்குத் திருவாய்மொழி உரை முற்றித்த.

ஆழ்வாய் திருவடிவரின் சான்று.

1999

தமிழகப் பதிவுத் துறை சந்தரவணகம்

இத்திருவாரங்கொண்டித் தலாறு சீரமைப்பு

—

[illegible]

[Contd.]

சூரியன் உத்தரஸாரசம் வுதிவாணதீப்யநாஸாஹம் (உத்தரவி-
வந்திதேவநாத்) தாம் மூலமநிவாணதீப்தி-கம் ||

1. சிறீமதார்த்தபிரகாசம் — “ ஸுபாஷா ஸமிக்ஷயேந்தா ”
 மதுரையார் சிறீமதார்த்தபிரகாசம் ஸாமிபுத்தூர்த்தியசைத் தேவந்தாமம்.

3. கடிந்தியுடையவன் — * கிணங்குரோர்நோர் தனித்திட்டு
காஞ்சாதுடைய கண்கள் உலர்ந்து வன்முறை அகிஞ்சாதுதுடைய
துபந்தம் போகியவன்.

3. கழிப்பணம் — “அகலிசைக்கை” செத்திருப்பே “இராமநாதபுரம்” இலுள்ள பரமசிவன் பரமசிவனாய்.

4. கட்டுவனாபுத்தத்திடுகளும்— உலகத்தொண்டிப்பள்ளத்திடுகளுக்கும்.
 விஷயத்திடுகளுக்கும் பெரியதிருவாய்விடுகளுக்கும் கெடுவாய்விடுகளுக்கும்

5. சமீபநா டைவினதில் — " வந்தேவிரித தங்காததுறைய, " விடாய்நிலைமை நிறத்தழரையாகியவை யானிடத்தினால்.

6. கைப்பிழைதும் — * கிண்டல் பிழைக்கும் பிரானொன்றும். * கம்பம்
பொருள்தும் கைபிழைப்பிரானொன்றை கைப்பிழைதொருபுறத்திலுடையபிரானும்

1. தாயகம் தந்தையகம் — “மெய்யறிக்கெனநாயகமாயிடு, “வாய்நாயகமாயிடு” திருப்பாடல்களில் வந்த வாய்நாயகமாயிடு.

[illegible][illegible]

10. **தற்போதையநிலைமை** — * இதை வரையறைப்போகிறது என்பதில்பிடுகை, * அதுபாருகையே செல்லும் முறையே நவீனநிலைமை.

41. கனகசுந்தரமங்கலத்திற் — * கனகசுந்தரம், * அடியாருடைய கனகசுந்தரத் தீர்த்தத் தாம் கனகத் தீர்த்தாகுமி அதற்குக் கிணங்கிய புதுப் பூதநாம. குக திபுடியாகப் பங்கிடுவானே [இதழ்] சூழலார் தீர்த்திகளாய் நாயுதினே பேசுகுவோமாம்.

தாபபூதிரிஷிப் பிரசன்னாபதிஜி சுவாமிநி.

• • [எட்டுவகுத்துவாய்] என்னோடு கூடாத எய்பெருமான் யாவனாவும் அதுபயித்தாறும் ஸ்ரீமத்தோதயம் புதிபருவம் பரம போகப்பெயரே விவருவோ பெருந்தன் குறுகியென்றேதென, இயங்காததிரு நமசிவாயிடமுள் துட்டரு அளி அருதாவினது பரம போகம் ;

"ஐத் தருவான் சொன்னதாத துன்பநினைவான் சொல்லி துன்பனை விட்டது படுகிற தென்னெனவாய், என் அது திருநெய்தல், கீடகம் அய விஷயம் தருவாவிருத்தபடியே எப்போது திருக்குறையும் பண்ணாவளி கோடுவான் பெய்கிறார்."

என்பது அந்த ஸ்ரீமதேதி. "செந்தாமரை என் கை வலம்" என்றும் "செந்தாமரி வாய் செய்கலம்" என்றும் "என் பாதம் கை வலம்" என்றும் திருப்பதித்திருப் பிப் புருகுதி பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர், இது பெருமான் என்று சொல்வான், என் அதுபயிச்செ விஷயம் சிதம்பரமாய்க்கையே அகவதாய் பரிவாதமாக என் சொன்னதென சொந்தமும் எவ்வாறுக்கு சிதம்பரமாய்க்கையே திருக்கும், புருகுதியாகத் தொன்னுத என்ன ஆழகாரம் எய்தாமை பண்ணுகிறென்பது உத்தரம்.

எவ்வாய் பொருள்களும் தாண்டிப்பழக்கையாக திருக்கெனன் என்னோடு வந்து வந்த பிஷயம் துன்பெற்றவுகையாதும் திருவனாத்திரிததும் என்ன விடப்பிப்பாவே சிந்தையாதும் ஒரு மாதமாயிப்பா என்னவாய்ப்பா பிரா சின் றும் அயனது திருக்கண்டளும் திருக்களமும் அப்போதையாத செந்தாமரைப் பூப்போன்றது, கைகளும் வலம். எவ்வாறும் வந்தது அபூர்வ வந்தியோடு புதிபருவிராவினருளே பந்தித் தெருட்டுவெருளினி; இயங்கியும் ஒரு போக வந்தபேர் என்று பெய்கிறோமித்த.

(௪)

ஆராவமுதமாய் அல்லவல்லியுள்ளவந்த*

காரணக்குமுதில்பேரல் என்னம்மாணகண்ணனுக்கு*

தேராவாய் செப்பவனம் கண்பாதமகைவலம்*

பேரார தீவமுடிதான் பின்னுமிவழபலவே.

(5)

ஆர அமுதம்	தெருட்டாத அகிருத	கையோ	அதாத்திரு துபா
ஆய்	வாடி		வாட்டா;
அன் ஆதி உதி	ஒருபொருளாய்ந்த	வலம்	தாமதம் பு
வலந்த	கைது கொடுக்கிறானே	கை பாதம்	திருக்கண் திருக்க
	உடி சிந்தவருவாய்		திருக்களக்கு
கை ஆத் ஒரு	கைகாதநித் கொருத்	கோர்	துபாய்வாட்டாத
ருகில் போய்	நில கைவலம்	பேர் ஆம்	பெரிய நூல்களும்
	பொன்றவருவாய்	கீத் குடி	வந்த திருப்பிடுக
கை அய்யன்	கைக்கு வாதபு		ரும்
	திருக்கித்	கை	திரு அனார்த்தம்
கைகாணக்கு	ஸ்ரீக்குண்டாணக்கு	பிண்துள் இயை	மந்த குணம் திருப்பா
கெய் பகை	கொத பகைவன்	பல	கைகளும்
			அனேகமன்.

ஊர் எங்கெங்கென வந்துவராவோர் வதஞ்செய்யவோர் இத்த ஏழுமையினையெ
யிரைநாடிவென்ற நமசிவாய உதம்

மஹாமயமெழுவதது — ஈகீயன் இராமரோனும் அப்பயிரோனானு
செய்யப்பெற்றவனாயும் மனம் செவிபாமன வாயிதின் பேரோற்றமாய்ந்திய பர
வாத சொல்லி, யாதி மஹாமயனைத்தனைத்தையும் துத்தியின் உடமெழும்
பை ஒரு போனின தாமதுக்கியெயித்தையும் குறித்தபயாடடிக்கதி, இவ
வாத பேரோற்றமையாதனை வெவகது காத்தியமாருமோ? என்ற சொல்ல,
அதுசொட்ட ஸபுமனம் வகரு கிணமம் இவையின இயோத என்
ன செய்கியென்கெது? என்ற, ஈகீயன் 'இராமரோன்' திருத்தமொழியு
பிபாள் தோய்நீழும் வாயிதின் கண்ணமய கிணகருமியாத காத்தனா
மூண்டாமென்றது; ஏழுமையினையெயும் துத்த இத்தத்தமையினின் எழு
மையையும் இருதாத கிராமகடதாம துத்தியெயிரோன் ககரு கம்பிக்கை
யுண்டாகும்' என்ற சொல்ல, ஈகீயனுக்கு வயுததண்டாக்குமாத
அகாத வார்த்தைக்கு இயைந்து இராமரோன் துத்தியின் உடமெழும்புத்
ருயிபித்த தாத காத்தகடகிராமிகு இராமரோன்துத்தியெயிராத பேரோனின தா
த்தக்கு அப்பாள் எய்ய, அதனைக்கண்ட ஈகீயன் 'மூன்று மையிருமையின
வாதி இயைத்ததுக்கியெயிரோன், இயோத உகாத்தயோன் இயைத்ததுக்கி
யெயிரின் ஒரு மெய்யுந்து' என்றகதி, யின்பு இராமரோன் ஒருமையாதனை
ஏழுமையோன்களின்மேல் எய், அது அப்பயிரைத் தனைத்தயோடு ஏழுமைய
கையுள் தனைத்தச்சென்ற யின்டு அய்யுத்தவாயினய மகடகத, மஹாமய-
கூர்மையன் கையயமெ,

(௭)

பொன்முடியுயம்போரேந்தை எம்மையின தாவ்நடத்தோன்*

தன்முடிவொன்றில்லாத தன்முடிவாயினோ*

என்முடிவுகாணுதே என் னுள்வெத்தானோ*

சொல்லமுடிவுகாணென தான் சொல்லுவதென்கொல்லீரே. (8)

பொன் முடி } பொன்மையான திரு
முடியை உகடகருவ
அப் பொ } அழிய பொருத
எத்தம, பொன் தருவ
எம்மையின } என்ரு ஏதருவ
என் நட } என்ரு மெய் திருத்
தோன் } தோய்நீழும்புமயமும்
தன் முடிவு } தன் மெய்யுயக்கு
ஒத்த இம் } முடிவு ஒத்தவியாத
வாத } வாய்
தன் தழாய் } குறித்த திருத்தாய்
வாயின } வாயின உகடகருவ

என் முடிவு } என்ரு தழாய்க் களி
காணுதே } மெய்யு
என் உன் கை } என்ருகு கையிடுவத
தான } கரு மைய மெய்யு
என் மெய் } என் சொல்லி முடி
முடிவு வாய் } குவ கையிடுவத
வாய் } வாய்
என் சொல்ல } என்ருவென்ற சொல்ல
கரு } வாய்
சொல்லி } திருத்த சொல்லுக்கன்.

[illegible]

தன்முடிவு காணுதே - சீப் ஆலயத்தில் தன்முடித்து போவதானிருக்க, அதனை கவனிக்கப்பட்டபின் சந்தை பொருள்களாக, (அ)

செவ்வீழைநாட்டின் எண்ணியாணிதலை

என்பதற்குத் தனது உறுப்பினராகியிருப்பதைத் தட்டவது

தஞ்சாவூர்த் தொழில்நுட்பப்பள்ளி

அம்மியலர் வினாபோத அந்நல்லம்பென் வல்லோர். (9)

[illegible]

“ • [செய்திக்:] கீழ்ப்பாட்டில் “சொல்லுதல் அநேகமாகச் சொந்தம்
தென் சொல்லியே” என்ற தலக்கு கம்பெருமையிடமிடில் முடியாதவையின
பெருந் தலிந்த ஆழ்தார் பித்தியும் தாமதமாய் எப்பதாரிதும் அங்குமினி
புறமுதல் அங்குமாய் அங்குமினிதான் அங்குமாய் அங்குமாய் அங்குமாய்
சொல்லுகியோ! அங்குமாய்.

என் அயமாரைப் போலியீர் = அப்பயிவுயங்களைப் பதப்பித்த அவற்றைப் பரக்கப் பெய்திடுகிறாயார்களே! எப்பெருமாரைப் பற்றிச் சிறிது சொல்தும் போல என்விரை ஸ்ரீகங்கைவங்களை விவித்தல் சொல்துநெதரையுங் கொள்ளலாம்

என்குவிஞ்விதனை = (இதுகுதம் எப்பெருமாரைக்கு விசேஷமாய்க்) எனவிரிக்கும் உரிசாவிசுயாவன் என்பது அதாவது—சீரத்தினுள்ளே ஆதமா அததர்வாபிபாவிருத்தகொண்டு அதனை எப்பது சூன்மிக்குவிஞ் அபாது அநத சூத்யாவிது = குதம் அததர்வாபிபாவிருத்தகொண்டு அவனையும் சூன் பலன் பரமாத்மாவை என்பது.

எல்லாவில்கி என்செய்வானிக்கங்கடனா = அனவிதந்த திருக்கலயான குணவகையும நீயமணிப்போன்ற குளிர்ந்தகடிவழங்கடும் காண் அதுபவிக்கும் பது அருளபுரிந்தவன் என்கை, எல்லவழதம் = பரமபிரக்யன் என்றாகு. சீரத்தாந மாத்திரம் கோக்குமிந் அமருதம்போகவளமல சூத்யாவயும கோக்குமிந் அமருதம் என்கை

பொற்கு அபிப லீயித்யுயை பக்திபற்றவர்களுக்கும் பெறவாந தமையுந் தந் பரிபாயவன் என்று ஒருத்த, மொகந்தானத்திரகு கிவாநதான் என்னவு மாய். அல்லமலர் வினாபோதந்த—தாமசாபூயித் பரிமலம்பிரக்ய போகவன் என்பது. ஆணவலக் பெண்ணவலன்—புருஷகுணவையே ஒத்தீரவித் கட்ட கல் வேதப்படகுருக்கிருபிபாசே புருஷோத்தமகுணவையே புருஷர்வளித் கட்ட கதும் வேதப்படவன் என்பது. கட்டகதகாண்மிந் ஆனின் படியு மல்லன், பெண்ணின் படியு மல்லன். (க)

ஆணவலன் பெண்ணவலன் அல்லவலையுமல்லன்"

என்ன நாமகாண் உன்னல்லனிலையல்லன்"

பே ஆணவலபே ஆணவ உருவாகு மல்ல நாமம்"

கோணபெரி துடைத்து எமபெயரானைக்கடதுதலே.

10

எம பெயரானை } எப்பெருமாரைப் பற்றிச்
உததம் } சொல்துநெதரையுங்
கோணபெரிது } விசேஷ பரமல
உததத } குணவகையிருத்திதத;
(எனென்னிம்,
அப்பெருமாரை)

ஆன் அல்லன் } ஆணவலன்,
பெண் அல்லன் } பெண் நாமவலன்,
அல்ல அலி } இவ்விதான்மலவாத
பும் அல்லன் } உய்மலாநாமவலன்;

காவதம் } கவருத் பரக்கவும்
ஆகான் } முடியாதவன்;
உதத அல்லன் } உததகவலவன்;
இவ்வித அல்லன் } இவ்விதகவலவலன்;
பெணவலன் } (அடியாள்) கிரும்தினை
காவத்த
பெணவ உரு } அகர்வன் கிரும்தினை
ஆகான் } கவலவ புதையுதவன்;
அல்லதம் } அபாது உய்மலாதகவல
ஆம் } கிரும்தினை
(ஆதவலன் என்பது)

கடாநலவொன்றோராக் குடக்கத்தவம்வரீன^௦
 கடாநலேமேலிக குருகூர்ச்சடகோபன்^௦
 கடறினவந்தாநி ஓராவிரத்துணிபத்தும்^௦
 கடாநலவல்லாருளரேல் கடிலென்வைகுத்தமே. (11)

ஒன்று கடாநல்	ஒரு குணத்தவர்	} ஒரோம் பகாரதி	} ஐயோ
ஆர	சொன்னதும் முடியாத		
குடக் கடத்த	குடக்கத்தவன்	} இப்பத்தம்	} இத்திருவாய்மொழியை
அமையின	வணங்குகின்றவர்தி		
கடாநல்மேலி	சொல்லுமதின ஆர	} ஒர வல்லவர்கள்	}
	சொல்லு		
குருகூர்ச்சடகோபன் கடறின—		உயர் உள்	உயர்வின் (அவர்)
அத்தி	அத்தத்தொடையான	வையுத்தம்	பாம்பதம் சோப
		உயோ	பெறுவர்.

“ [உறுதி] இத்திருவாய்மொழியைப் கற்பார் இதிற் சொல்கையடியே
 எம்பெருமானைப் பரிழ்ந்தவர்க்கே திருவாடகனே கித்யாதபகம் பண்ணப்பெறுவாக
 சொன்று பவதுகாரத்தற் தலைக்கடமெறது. ஒரு குணத்தவப் பேசப்படுக்தா
 தும் பேசுத்தலைக்கட்ட முடியாமல் எய்தொவாவென திவத-யென ” என்று
 யோ வேண்மொடியானவரும், குடக்கத்த முநான திவயசெய்குதற்களினும்
 பாம மொனவப்பதற்க்காரடடி ஆயித்தித்தொன் வண்ணவன எய்பெருமா
 னைப் பேசப்படுக்த ஆரவர் அருளிச்செய்த அத்திற் தொகையான இவ்வா
 ரத்தன் இத்திருவாய்மொழியை ஒரவேணமென்னும் விருப்பமுண்டாகுண்ட
 லில் அவர் வையுத்தமே உயோர் என்றதாயிற்று.

இக்கேள்வி ஸ்ரீ வகுத்தி வல்லின்—“ அடியாரன் குறாவல்லியுடன்
 உயிவதெனது வொவோவெனது ஆகப்பெட்டப் பெருநே ” ஆடிவடியால் வய
 ளப்பட்டதே இவ்வாறு மாந்திரத்தகற் சொல்லிய வன் சொந்தித்த பேத
 பெறுவான்! பித்திராம கெடாதல் புதன் அழித்த ஸ்ரீவிக்குமத்தியிநே.
 ஆழ்வார்பட்ட வண்ணம் பட்டுவண்ட இது கற்றாக்கு இவர் பேர்த்தினை அக்
 கவம்.” என்பதாம்.

வல்லாருளரேல் எவ்வகையான இவையுத்தகு மாரூவத்தினை இதிற் குறி
 யுண்டவர் தாமரை என்பது பெறப்படும். (௧௧)

ஐந்தாம் திருவாய்மொழி வரை முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவாய்மொழி வரை

தாமீடோபதிகதத் தாத்பர்பரத்ததலனி.

ஐயுடையது விலகாமலே வாயாழிதகிறது விவான தாயகத்தி-
 லுதான் தாயகத்திலேயும் தவறாமலானது தென்குறையிலுள்ளது.
 ஐயுடையதுதான் தாயகத்திலுள்ள வாயுடையதென்குறையிலு-
 லுள்ளதுதான் தாயகத்திலுள்ள வாயுடையதென்குறையிலு-
 லுள்ளதுதான் தாயகத்திலுள்ள வாயுடையதென்குறையிலு-

1. கவியுடையது விலகாமலே — * அந்தமத்தையு செவத என்னுமி
 சொல்லுக்கு * ஆழவார் தமமொட்ட கைப்பெய்தவையென உத்தமனாகுமபடி.
2. கவியுடையது — * திருவிடமே மர்மம் * ஆழவாரோடே கைத்த
 மிதருதான் சொடகிப்போடே சொந்தாளுமிருந்திதடி.
3. கவியுடையது மூர்த்தம் — * மிதருத் தட்டிவிட்டு * தேவ பொலிந்த
 மனை பொதுபாசை திருமேனியுடையதாய்.
4. கவியுடையது மூர்த்தம் — * அப்பொழுதுதக்கப்பொழுதென்குறையிலு-
 லுள்ளது * உய்யின மிருதியென கைக்கிதாது அழக வந்தபேரென பரம
 பொருள்.
5. கவியுடையது — * கைக்கிதாதுதென்குறையிலுள்ளதாய், * கீர் கைக்க
 மெழுத்த கைக்கிதாதுதென்குறையிலுள்ளதாய்.
6. கவியுடையது — * கைக்கிதாதுதென்குறையிலுள்ளதாய், * கைக்கிதாது
 கைக்கிதாதுதென்குறையிலுள்ளதாய்.
7. கவியுடையது — * கைக்கிதாதுதென்குறையிலுள்ளதாய், * கைக்கிதாது
 கைக்கிதாதுதென்குறையிலுள்ளதாய்.
8. கவியுடையது — * கைக்கிதாதுதென்குறையிலுள்ளதாய், * கைக்கிதாது
 கைக்கிதாதுதென்குறையிலுள்ளதாய்.
9. கவியுடையது — * கைக்கிதாதுதென்குறையிலுள்ளதாய், * கைக்கிதாது
 கைக்கிதாதுதென்குறையிலுள்ளதாய்.
10. கவியுடையது — * கைக்கிதாதுதென்குறையிலுள்ளதாய், * கைக்கிதாது
 கைக்கிதாதுதென்குறையிலுள்ளதாய்.

தாயுடையது தென்குறையிலுள்ளது.

• • [தலகுத்து] சிறத்திருவாய் மொழியிய இவர் உதிர பாவகன்களின் "அவ்வாய் புக்கவந்த" என்றும் "சொழுகவு காணாத பெருந்துக் கவந்தாய்" என்றும் பெருநா அல்லாஹ் சைததிக கெழுவு கண்ணித சைததிக தம முகைய கவந்தெத்தகக் காடகவையயாதவாய் அந்த கவந்தவந்தவந்தவாய் முறதி இவர் கவந்த கிடகெடுகெடுதோ? என்ற கெடுகெடுகெடுதோ அநிகெடுகெடுதோ அநிக அநிக அநிககெடுகெடுதோ உத்தவாய் சித்தவாய் சித்தவாய் கெடுகெடுதோ.

[illegible]

மதுரையில் பழையபித்த சொந்தமோது பாயனாந்தாயை கடித்துப் பரிசுளித்த அகக்கடவுளொருபு மருளுதரங்களை வாய்ததவையும அந்த மாயனைப் பங்கிெறுபிபாடு நமஸ்யம் மகிெடுவென்பது நோன்ற "என் பொல்லாத் திருக்குறள்" கன்டுஞ் சம்பெருமாணபுரத்த சொன்னபித்த பொல்லாத் சொன்னவையெ கென்னை; தருவது நோவும வாரணயக்கடைத் தருவதகனை முகத்தியை கரிபுசையபாடு துறவாரும' அழிவ'என்ற சொன்ன கெண்டிய கந்தாதத்தின் இது சொன்னபித்தொன்ப; கி.சீத கஷ்டிய பெனது சொனகது. அகத்திய, பெய்கை- தீதத கந்தது பெனது.

திருக்குறள் வெள்ளம் மன்னி என்ற சொற்றோற்றி வழியென்
தொனிக்ஞம் அந்தந்தை வயிதின் அருவிச் செபிதபடி யாட—இந்தச்
சாறுவண்பம் பெறுபியானை; மறப்பி ஓதாபண்பம் பெறுபியானை;
அவ்வகவழி(அரு) வரநிகுந்த இவ் செழுமென்பதாத்” என்பது கூடு
புனைகதி. புனைகதி மூலத்திடை நினைவதரித்த வாகத்தொழிற் செயற்
வாகத்தினை இத்திசந்தான் வாயாண்பம் பெற்றுக் களித்துப்போனதுகவையினை
அவதும் அந்த வாய் வகவழிற் செழுமென்பதாத் அகவாய் பெற்றினும்;
மறப்பி இத்தொடே போனதுகவையினை அவதும் வகவழிற் செழுமென்ப
பெற்றினும்; கவையின் அருமென்பதாத் கவையிதே வாயிற் சமுதாயபெற்றதும்
அவ்வயினைச் செவ்வாண்பதாய் அகவாய் இவ்வகவழிற் வதப்பினை இவர்
தார்கம்; அக்குறள்கவையிற் திர, சூதாண்பதாய் அவ்வழிற் அப்படியே தம்
திருவுணரத்தினை வணங்கவந்தது கொண்டோன்றவாத்.

அவரும் அவர்தொழிலம் துறந்து வானெறே! = சுதந்திரத்தம் எனக்கு
அபூர்வமான அமருதப்போயை பரம பொருளாகியுயர்ப்பதே! உந்துதல்
பொருளாதனப் சிந்தனையிலிருந்து அதுபயிப்பிற்குமாப்போயை அடியெடுத்து
அதுபயிப்பதற்குப்பதே! = உயர்வு, அவரு மொப்பத அமைதிதங்கட்டாம்.

கல்பருக்கு வக தனிப்பாகக் கொடுத்தவர், பூமிவய சுபதிப்புகளின்மையத்
என்குத்தவர்.—இந் திருமொழித் திரு பாரதாபட்டர் அருளிச்செய்த அந்த
மாத—சூரமே ஸவராக்ஷா முதலிய முற்புககன் ஏதிரவாகருக்குப் பரபத்தி
பாறுதானம் பரமபத்திசொகிய மேற்புககனைக் கொடுப்பவர், அழிக்கப்பட்ட
பாவம் திருமயி உணுகாமலிருக்குமபக போகருநிவா என்பதாம்.

3. கடமொழியை கூண்டெய்த ஒரு சூயத விசேஷத்திற்கு (கடிக்
கு)ப் பெயர்தவால் அதனை யுகடவயசே! என்னவுமே வேடாடாயதங்ளில
ருத்தமே பகனனுக்கு ஒரு சூயதயாகும் (இப்பொருள் பன்மீதாவிதப்படி
யுணர்வித் காண்பது.)

உன்னை வான் சிக்கனப்பிடித்தேன்—என்னை கீ விட்டாதும உன்னை நான்
விடமுடியாதபடி பற்றிக்கொண்டேன், ... (அ)

சிக்கனக்கிற்றேனிடமும் ஸூப்பாத்தன்னுள்ளே * உலகுடன்
ஒக்கவெயிழுகிப் புருத்தான்புத்ததற்பின் *
பிக்களானவென்குடல்வர்க்கவத் தனக்கற்றமுதமய் * எவ்நும்
பகமோக்கதீயான் என்னுப்தமமலுக்கென்னனே, (உ)

செறிந் இடமும்	மிக அப்பயன் இடமும்	சூரமே வெண் கம்	சூரப்பிரகாரதவாதெ
புறமயாட	வெளியுபகாரமம் (என்னம் உன்னை படகருமபக)	கடர்	ஒளியவன்
உலகுடன்	உலகவன்	கீசர்கு ஆம்	நிபயதி
தன் உன்	தனக்குமே	தகர்கு அந்த	{ என் தருவன் கிட்டே விடுமெடுகு என்சிறி) கந்தேதவா நிதே
தன்	சமயம்	அருதம் ஆய	அருதவாதி
கீருத்தி	{ அமுத செய்த (அந்த நிருக்கோவததடனே)	உன்	எனக்கு விடுதலுன
கிள்ள	உதவிவா	கூப் தாமரை	{ அழிய தாமரைமலர் பொன்ற நிருக்காண்டி
புருத்தான்	{ என்னுன் பிரமேசித் தான் ;	கண்ண	யுகடவ பெருமான்
புருத்ததன்பின்	பிரமேசித்ததின்	எவ்நும்	எவ்விடத்தினும்
மிகம்	மிகுத	பகவ வேகம்	{ நிருமயிபார்ப்பத மின் அநியன்
			நிபே விதாநிஞ்ஞன்.

* * * [சிக்கனக்கிற்றி] எம்பெருமான் சூரனார் தமமேயே கலந்து மிக்க
ஒளி பொருளுபக் கொண்டு வேறு போக்கிட மறத்த தம் பக்களியேயே படுகாடு
கிடக்கெற்புகவைய பேசுகிறார்.

* உலகுடன் கொக்கிவ கிழுகிப் புருத்தான் " என்ற சொல் ஈபந்த
போக்கி சூரபிரகாரபுகிய விவரங்களுக்கிச் செய்கிறார்—" இக்க கிருஷ்டயாதி
அங் பரதையைய போக்கிக்கொண்டு என்னுள்ளே புருத்தான் " என்று. அஹந்

அடிமொத்தி சரி மூலபந்தாதிதத்திதம்—“எம் ஆழ்வாசர் பதபவிஞ்ஞம் போது செருபுதங்கத்தி நிஞ்ஞடி தொழாபுக்காபபொனெ லாகமொன்குது என்ரு பார்த்து இரதாநுதத்தக்கு மென்கிதா மென்கிதா பங்கனி அரப்பாருப அதுபவித்த, பொலாடாசெ விநாநாம் : தாஜாக்க அந்த, புரத்தின புருது எடெக்கனக்கு அறவினயிறே” என்றருநிச் செபநா, பார்த்திம். உருகினை விழுவினை மாத்திரமே சொல்லபடருந்தாதும இரதாநுதத்தாக்க எம்பெருமான் மெய்யு நனை வாரிவகளுக்கும் அது உப மன்கனமாது இக்குச் சொன்கத்தகது. உருக்குச் மெய்யினென்குப வாரிவக் கினை மென்கிதா நருகது செபது முடித்துக்கொண்டு கருகக்குப்பருப ஆழ வானா பதபவிக்கெ புருந்தாருப.

அங்கனம் புருந்தின்பு மெய்பெருமா னுக்குண்டான கங்கன்குமம் பிற் றுகனிக உதபமென்கது. அவனாக இபநகையினை கங்கன்குருகிடுகெச் செபநெய்யு ஆழவாரிசெ மெய்பதரு முன்பு அந்த கங்கன்குமம் மிதித கருகமிருந்து மிதித விதிததயோதா மெய்ய பிராட்புபர் வந்த நிந முகித்தடத்தாயே மெருகி பிணத்தாதும புரித்த பாக்வெறிபதாது இக்கிச அந்தவாது ஆழ்வார்பட்டான்.

எங்கு பக்கமெக்கிறியன் என்ற விடத்த எட்குக் ஒரு இநிதப மம் வாத் எட்டபபென்கது. அதாவது—மன்கன்கையி ஆழவாரிசெ மிசெவ எட்டாதும செபநருகினை பின்பு ஒருநாள் “ருகுக கங்கன்காமிடத்தினை மெய் ததமம் முண்டு” என்ற ஆழவாரிசெக்குக்கொண்ட, அரும அபயம் பூபாத நினை சொது அதப பெருவெறுமெய்த மெருகி அவ்வெருகருகிடுக்கு மிடமன கங்கன்கொண்ட சோழபுரத்திதற் செங்க, அபயம அயிச ஒரு குடகக்கையினை மெய்வாரிசெ மெருகருகிடுக்கு, அபிபாது அவர்க்கு மெய்யிடுக்கு பங்கன்கொண்டதென்கென்கையி ஆழவாரிசெ அந்தக் கங்கக்கு இபநகமின், மெய்வாரிசெ அபயம நிநமயிபார்த்த ‘இக்குச் செட வடக்குகத்தார் ஆரணம் கந்தாருமிடா?’ என்ற கேடக, உடமே ஆழவக் தார், அடிமென் என்ற எதிசெ செந்த தண்டம் மெய்யிடுக்த, ‘அடிமென் இக்கு கிடைக்கொண்டத தெய்க்குக்குத் தெய்வாதா பிம்பெ மித, தெய்க் அறிந்தத எங்கினை?’ என்ற கேடக, அதற்குக் குருக கங்கபருகருகிச் செபந வார்த்தா—மெய்பெருமா னுக் காணாக அதுபவிததுக் கொன்கருந்தாது மெய்ய பிராட்புபர் நிநமுகித்தடத்தாயே மெருகி பிணத்தாதும அவனது முகந்தபுங்குடப பார்த்த மெய்வாரிசெ என் கருத்ததபமுண்டு காதுமுக்த தாம மிடுக்த பக்கமாக எட்டபபார்த்தாது; அய்ய அகம் பார்த்துமெய்த மெய்வடக்குகத்தினை மிசெ கங்கருககிணம என்ருக்தென்காதும என்ரு, பூமிவாத முகிகினை குகக் செடவடக்குக மெய்யிடுக. ஆழவார் பங்கினை மெய்பெருமான் பங்கிடுக்த மிசெவ வடகம் அவர்க்குபிறரு பூமிவாத முகிகினை நிநமாதத்தினை மெருகத் தெடக்கிடுகென்கது இக்கு அறிபத்

எம்பெருமான் தமக்கு உபாதித்தருளினது அவ்வந்தரூபமாய் அப்புற
மாக வடிவமுரு எவ்வத தோன்ற என் மததமையென! என்மென், பச்சையா
மகிழ்ப்பவன் திருமேனியை எவர்க்கு அதுபாதித்த தந்தருளினவென! என்றபடி.

உயிர வினைத்து எக்கல்வந்த எந்தம் = இத்தற்கு திராவிடவையையா
பொருள் உதவ; எவன் என்பதற்கு இழைக்கியும் எப்போதும் பொருளாகும்;
இழைக்கியும் பொருளாகாண்டாய், உயிரின் கீழ்த்த விஷயந்தரந்தர
என் இழைத்துவிடியபடி பண்ணினவென! என்றதாம்; எப்போதாய் பொருள்
கொண்டாய், உயிரை வதனாதித்த, “வாய்மையுமெழுதியும் எவ்வழறும்”
[பெரிய திருமந்தாரதி-36] என்மென்படியே சூழ்த்த எப்பெயரடி பண்ணித்தந்தவ
னென! என்றதாம்.

உயிரை எவ்வளம் விடுவென் = உன் பக்கரின் எந்த விஷயத்திற் குறை
என்று உயிரை விடுவென்? ஓசாதாயம், விடுவதிரைவெனெந்தம், வடிவமுநிற்
நெய்யு குறைய எவ்வளவற்றதும் குறைவற்றிருக்கிற எவ்வள எப்படி விடுவென்?

மீளாதுவளிய தம்முடைய வினைமயின் வடிவமுந் பந்தை விவரித்
துகாக்கின்றார், உயிரையன்ற எவ்வளவாய் திருக்கல்வான குறைவென தூரீட
மெழியமே எக்கும்புக்கு அவையாதித்த அதனாதுவாய் மெழுகி மிகுதிநி
தும் சூடியவாதுவெனத்தித கூறாததோதும் மீதி பெருமையா, அப்போத்பதா
கத்தாத்ததாதுவ விடுவெனத்ததும் வந்த வடிவமெனவையாவற்றையும் போக்கி
உவந்தித்த உன் திருவடியாததின வந்த சேர்ந்திருக்கின்ற பான் உயிரை
வென்றவன் விடுவென்? என்று அகவையிப்பத. ... (ச)

உயிற்றுபெய்தென்னுலகிலாவது வெந்திவினைவெனவென்தெய்த * உரை
அந்தமியடிவையடைத்தென் விடுவெனென? *
ஐந்தடைத்திவையடையெனவெனப் பாரகடர்வெனத்தித *
வினைவெனவெனத்தாய் உயிரைத்தித்தெனவெனவெனத்தென. (இ)

யன் உயர்	திருப்பாத்தெனவென	வாதம்	என் வடிவமியை 1,
ஐந்த	ஐந்தைய	உயிரை	உயிரை
வய திய	{ படவெனவெனவென மெனவென வடிவமெனவென	விவந்த பெய்த பெய்த	சேர்தமையன் கீழ்த்த
சூழ	சூழிவந்த	வந்த	வந்த
அவ	சூழிவெனவென	பெய்த	வந்திவென பெய்த
அவ	வடிவத்திவந்த	வடிவ திவந்த	குறையிவந்த
பெய்தித்தென	பெய்தித்தெனவென	மென	மென
மென	பெருந்தி	வந்தி வினை வென	வந்த பாவவென
விவந்த பெய்த	{ வெனவெனவென கீழ்த்த பண்ணிவ	வந்த பெய்த	வந்திவந்த

மாநிலாதிப்பயப்பிறப்பும்பீர்த்து அடிவையையுடத்துன்னம்நேறி *

சுரிகின்பத்திரகுணன்மம் வகைமுழினைன் *

பாதிப்பாநியசக்தம் பஸ்துமுண்கைநீடுமு * பங்குறையையென்

நேறிவிற்றிருத்தாய் உன்னைபெண்ணுன் கீடுகெடுத்தாய்.

(௮)

பல பிரபயம்	பல பிரபயனிலும்	அதர் தம்	அதர்வரணியையுட
மாநி மாநி	பலவாழம் பிரபத	பஸ் குழாக்கை	பல உட்காண்
பிரபத	(இப்படிச் செல்லுகிற ஆன்ம பரமபகாவதிகள் இவ்வாறு)	மாநி மாநி	அடியோடு அழித்த
அடியை	உன் திருவடிவரை	கீத அழ	கீடுகுடிபடி
அவடத்த	மகம் தெய்வத	பஸ்ப பதவை	பாபிவந்த பெரிய
உதயம் நேறி	மகம் தெய்வத	தந்த எதி	திருவடிவை வாய்க்காது
நத இம்	குடிவிலவத	தீர்திருந்தாய்	வசென்னை எழுந்தருளி
தின்பத்த நிரு	ஆவத்த பெரு	எத்தாய்	மிகுபகடுகே!
மென்மம்	மென்மத்தின	உன்னை	உன்னை
வன் முழி	என் ஆழத்தகிட்டென்	எத்தாய்	என்விடத்தில் சிந்த
என்		கீடுகெடு	பிரியப் பொறுத்திருக்க வெணும்.

* * * [மாநி மாநி] பிரானே! உன்னுடைய கீர்த்தைதமையான அந்தராதர்
தாலே பெற்ற இத்த உன்மை இனிமையொருவரும் இவ்வாறுதொழிய வேண்டும்;
இவ்வாறு பெறக்கு வேண்டியது என்று மெய்யொருவரையே பிரார்த்திக்கின்றார்,
உடனிலே மெய்யொருவருடையவாறு அநீதியைவாய்க்கத் தவிர்த்து கைநீசுரு
மாயோனே அடியேனும் பிறப்பதயிறுபதயாய் மாநியாநிய பிரபத வந்தகொண்
டே திருவடிவரையில் மெய்யுக்கொண்டு கிரகவெண்டே வித்தின. இவ்வாறு திரு
வடிவரைத் திடவுளவாதே 'இனி என் அழகிதையொழியும்' என்று ஒருவாறு
கொஞ்ச வேதநயையுட்கென்; அந்தத் நேறுததுண்டானவாதே பெரிய ஆன்
தக் கடனிலே ஆறு முழுவதையுட்கென்; என்னோடு இப்படி வந்தகொண்ட நீ ஒரு
காலமு இனிமையேரிய திருக்க வேணும், பங்குறையையென் அசரக்குழாக்கை நீரு
குடிபகடியாய் பாபிவந்த பெரிய திருவடிவை சிவதயான அடிமையொன்றருக்கு
மாயோனே அடியேனையும் ஆதவையுண்டதையும் ஆடுகொண்டருள் வேணும்
மென்று அபிபிரதித்தாராயிற்று.

(௮)

எத்தாய்! தன்வதிருவேங்கடத்துவின்குப்! இவ்வகைசெற்றாய் * மஹமாம்
வைத்தாளொழுது ஒருவானிகொத்தவிலும்? *

கொத்தார்தண்ணைதுழையினுபழுதே! உன்னைபெண்ணுன்னெகுமுத்தவெம்
மைந்தா! * வானேனே! இனிவெந்துபொகின்றதே?

(௯)

* * * [பேசுகின்ற காலங்கள்] ஆழ்வாசர் எங்கிலே வந்ததாயினவது மெய்க்க
டமே; நீ அந்நேரத்திலுள்ளவனாயினி என்கிறீர். உத்தமபுரத்திலுள்ள
பேசுகின்றவரே! என்று கூறு கவனிக்கவேண்டுக. மீதவருகிற நீர் இவ்வளவு பேசுக
வீரே? நான் உடனடியாகச் செல்லுகின்றேன். நீர் எங்கிலுமிட
போகுகிறீர். நீர் சொன்னால் எந்த கம்பெருமான் திருவுருவமாக, மூக்காலத்
தினும் எல்லாவிடங்களிலும் வந்து உபகாரம் செய்கிறவன் என்று சொல்பவன்
தான் இவ்வளவு அருள் செய்து உபகாரம் செய்து பெற்று உத்தமபுரத்திலுள்ள
மூக்காலத்திலுள்ள மூலத்திலுள்ள மூலத்திலுள்ளவனாயினி என்று சொல்லுகின்றான், இவ்வளவு
செய்தினும் மீதவருகின்ற கம்பெருமான் உபகாரம் செய்கின்றவன் தெரிந்துகொ
ண்டு போகுகின்றான். இதிலுள்ளதில் இவ்வி அருள் செய்கின்றவனாயினி என்கின்றவன்
இவ்வி என்கின்றவன் தெரிந்து கொண்டுபோகின்றான். எங்கிலுமிடமே. எங்கிலுமிடத்திலுள்ள
திலுள்ள கொண்டு உத்தமபுரத்திலுள்ளவனாயினி, இவ்வளவு மூலத்திலுள்ள
மூலத்திலுள்ளவன் எங்கிலுமிடம் இவ்வளவு மூலத்திலுள்ளவன், இவ்வளவு மூலத்திலுள்ள
வன் இவ்வளவு மூலத்திலுள்ளவன். ... (40)

கண்ணித்தன்னாந்துதாய்முடிச் சமஸ்த்தம் பெருக்கெண்ணெய் + புழு
கண்ணித்தென்னுருகிச் சடவோபன் மாரன் கொன்ன +
எண்ணிர்வோர் வலத்தாதி சூரபதி குலவாசியோடு பதினாறு
பண்ணிப்பாடவல்லவரால் கேசவன் நமசே.

(41)

தன் அம்	சூரபதி குலவாசியோடு	அந்தாதி	அந்தாதித்தென்னுருகி
தழைய எண்ணி	தழைய மாரன் கொன்ன	சூரபதி	சூரபதித்தென்னுருகி
மூலம்	மூலம்	இவ்வளவு	இவ்வளவு
பெரு	பெரு	பெரு	பெரு
அண்ணன்	அண்ணன்	அண்ணன்	அண்ணன்
புழு எண்ணி	புழு எண்ணி	புழு எண்ணி	புழு எண்ணி
தென் குருகி	தென் குருகி	தென் குருகி	தென் குருகி
சமஸ்த்தம்	சமஸ்த்தம்	சமஸ்த்தம்	சமஸ்த்தம்
சூரபதி	சூரபதி	சூரபதி	சூரபதி
சூரபதி	சூரபதி	சூரபதி	சூரபதி

* * * [கண்ணித்தன்னாந்துதாய்முடிச் சமஸ்த்தம் பெருக்கெண்ணெய் + புழு
கண்ணித்தென்னுருகிச் சடவோபன் மாரன் கொன்ன +
எண்ணிர்வோர் வலத்தாதி சூரபதி குலவாசியோடு பதினாறு
பண்ணிப்பாடவல்லவரால் கேசவன் நமசே.

ஆக திருநாலை காரணங்களைவிட்டு [அம்பொருள்களும் மலவாழ்வாதீதம் பன்னகை] (திருவாய்மொழி) “கருமதடம பெருமகன்னை” என்றபடியை, எம்பெருமான திருநிருவாய் மொழியில் ‘ஆழ்வார் கருமம் துருதாக்கிடம் நீக்கி விடுவோர்’ என்ற அதிகாரங்களுடையவாகக் கண்டு பெருமொழிபெற்றதாயிற்று.

தாபுப்பீண்டு பொன்னாழகனை காரணம்,

தாமிடேபதிசுத்த ஸங்கதி.

தீயவா ஸாமி மதொய்நிதி ஸ்ரவணசூர்
 ஸுதா கமஸா ஸ்ரவணா மதொய்நிதிசுதா,
 ஸுதா திரவா ஸ்ரவணா மதிரா ஸாமி
 ஸுதா திரவா திரவா மதிரா திரவா.

(குறந்த) செ திருவாய் மொழியில் “மிக நீளமுடைய என்ருளும் எம் பெருமான் அம்பலேறித்தானே” என்ற ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததனால் துருவின் ஸம்பாத்தாந்தாளுக்கு செயற்கியல் துருதா கருமமிடம்பெ டிசீந்திடு வோர் வெந்து எம்பெருமானுக்கு உண்டான அதிகாரங்கல, ‘துருதாரும உண்டாகிடம்’ என்ற உத்தி மொழியிலும் போகி, தம்மோடு பரம்பர காம பந்திசுருக்கும் அத்ததி உண்டாகப் பெற்றபடிவாய்க்கறி ஆழ்வார் மெழுவருள் ஆளுநிருவாய் மொழியினை பெற்றதாயிற்று.

தீயா திருவாய்களை காரணம்,

ஆளுந் திருவாய்மொழி
 உரை முறையிற்று.

ஊரெட்டாரன் வாரிட உற அருள் செயததனும் அவருள்ள அயர்க்கிடத் தீமேயே பிறை பெரிடாமல் அயர்க்கேயடி ஈயடிதையாய்திட பெறாநீக்கப் பகவதி னும் மொழிவு செயபுயியக்கினை எம்பெருநா; பக உதாரணக்கருங்கு.

ஐங்குறுவாய்மொழி-யின் இவ்விஷயம் முக்கியமாகப் பேசப்படுகிறது. அன்றிஊர் இத்திருவாய்மொழியின் பரமேசுவர விசேஷமுமாகும். அதாவது—கேசவன் முகவாகத் தாயோதாணவாகவு யுயர் தானதர நாமமுறார் பாட்டுத் தேவனா ஸிங்ககவியாவாகத் தொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றான் என்பதாம். ஆனது பற்றியே இப்பதிகம் மாத்ரிசம் மந்திரப் பதிகங்கள்போல் பதினெரு பாக்கங்கள் கொண்டதன்றியே மதியாராத பாக்கங்கள் கொண்டதாயிருக்கிறது. *

கேசவந்தம் கீழ்க்கொண்டிருப்பிடுங்கு *

மாத்ரிசுபெற்று வந்தவனா ஊழலாய்க்கின்றவா *

நானென் ஊழலாய்க்காமென்சேர்க்கவாய்க்கண்ணன் விண்ணோர்

ஊயகன் * எம்பிரானென்மான் ஊழலாய்குறியே.

(௧)

நான்	{ கண்ணனும் கவனி	சார்பனானே	சார்பனானே,
	யான்	சுய்	கண்ணர் சேர்க்கவான்
நான்	{ கண்ணுடைய தத்பாத	செய்யென் எய்	கீழ்ப்பெறுவான்
	திரகு வரிய	எரு பிரபய	செய்யுப் பிரபயகாரிஊ
எரு மான்கிடை	{ வியமாவிரிசும் சொந்த	கேசவன் தய	பயத் பத்தாரவ
	வடிவையுடையவ		பெற்றுக்கண்
நான் செய்	{ சிவந்த அழகிய திரு	இத	இயங்குபட்ட
செயல் என்	{ என்னை என் அதுவிதி	வா உதி	பெரிய செங்குப
சான்	குடைய கேசவனான	பெந்த	அனந்த
விண்ணோர்	{ சித்பனாகிரிதனும்	எயுடை வய்	சாத வாய்சி
நாயகன்		அவசமின்ற	சொருபெயடி வகனே;
எம்பிரான்	எமக்கு வாய்க்காது		
எம்மான்	எமது பெரியோருயி		

*** [கேசவந்தம்] பின்னகண் மூன்றத அடியித்ததாகொண்டு முன் னகண்ணை; பிறகு அங்கித்தக் கொளக. னாயெக்காதுப, அழகு சிவந்த தியமங்கண் கித்தா விஷ்டகும், சித்பனாகிரி வரதுப வகக்கு கவாயியி விருக்கின்ற வார்பனானே, எங்குமி வதேனாமெருபடி னம்பகதமுடைவா சொல்லாது கேசவந்தம் வனதுபடியான செய்யுப பெற்றுக்கண்; அதனினே வமுடைப சூகவந்தையுத் விவநுநாமகவகவத எங்குநா.

நமர்—அடியாக்கள் எவ்வாறு கேசவன் வந்த திருவாயத்திரகு மூன்று வகையாகப் பொருள்குறவர், 1. சிவந்த விரிவாகைய வகையவன், 2. கேசி பெண்ணுடி அகாரி (சூக்குஷ்வரதாரததிவ வதஞ் செயதவன் 3. பிரமகூக்

கொண்டு உத்தரவு அரசு வெளியிடப்படுத்தித் தருவது பாரதத்தையும் தங்களுக்கும் அனாதையான கங்கையினத்தைப் போலாமல் பாரத் திரிபுமுகம், திருமுகம் போன்றிருவாங்கையிடமிருந்து வந்த கிழவனாகிய பெண்ணையாகத் திருத்தித் தனதுகடவுளுக்குக் காட்டுவதென்று, தன்னுடைய அங்கீகாரத்திற்கு விசுவாசம் இருந்த கன்னடப் பரமசிவமும் சகாயியாக அரசு அங்கேயே வைத்த மூலக்கைக் கட்டுவது உடனடியும் தன்கீ பாரதத்துக்குத் தனதுமைய அளவியாகிய பங்கிதம்! இப்படிப்பட்ட ஒருவண்ணம் அளவியினை எங்கு காணும், கங்கையினத்தையென்பதை நுகரிகளையே அளவிகளென்பதே.

[illegible]

குடக்கத்தன் = அத்தனக்கும் செங்கு விகிதென் பங்கன் பந்து
 மாயேயின் இடைய செங்கு விகிதன் செருக்குப் போக்குவிடாக அடு
 தொரு அடையம் குடக்கத்த தனேயின் அடுக்குப் குடக்குக் இருதன்
 விகிதம் அங்கின் அடுக்குக்குயிருக் இடையிதன் விகிதபடி இரண்டு
 வகையாறு குடக்கன் மாயிதி பெரித்த அடுக்கத்த இட

மேலவன்—மேலபாடுவென்பதன் கிளையும், மேல்—பாக்களை மேல்பாடுபதின, வலன்—வலவன் என்று சொல்பதன். 'மேல் அயன்' என்று கிரீகத்து, ஆக்ரிதபாத்திரன் என்று சொல்லுவருமாய்; மேல் என்று அர்த்தமுடைய பெயராய் வந்ததென்பதற்கு, மேல் அயனாவன்—பாத்திரன்.

தேவன் தன்னோடும் = தேவன் என்றது தேவதூதராய் பாத்ஷத்ததன் சொல்லையடி. தன்னோடும் என்ற ஆசீர் பாத்ஷத்தின்பொருள் சொல்லப்பட்டதன் சொல்லையடி. இச்சொல் அப்பொருளை எக்கனெ சொன்னமெனவிரி, எம் பெருமானுக்கு சொல்லப்பட்ட நன்மைதன்மை என்ற அறநிரிடருக்குமாய் குறைய வக்கரதவாய் இதனை பொருளாகும்.

* * * [மறுத்தனைவன்றி] எம்பெருமான் பக்கிழை என் னாந்துகக்ககை அங்ஙனான செவிகாசம் கருவி புண்ணியத்துண்டு, அதுவும் பரமக்குறையானே பென்கெர் எம்பெருமானை தவிர வேறு எந்த உபாயமும் உபாயமும் எவர்க்கு வேண்டியென்று தனது அகையே துதித்துவாடி வாழப்படியாக என்னைத் திருத்திய பணிசெய்யுமா பொருடே, உன் பிறக்கும் பிறவிதோறும் தானும் உதிர்வாதின பிறவு எவர்க்கு உன் போழ்படியாக எம்பெருமானை ஒரு பரம க்ருபை சூகாயித்துக் கொண்டது என்கெர்.

மற்றிலேன் எனபதனால் உவக்கு வேறு உபாயம் இனிப்பென்பது சொல் லப்படுகிறது எத்தனாவும் கருவியின்றி எனபதனால் வேறு உபாயம் இனிப் பென் பது சொல்லப்படுகிறது எனது அழகிய மனவாக்கியம் அருளிச் செயல் வேட்குக்கை.

4) அருளினான் தொடங்கி இரண்டாவதாக உன் பிறந்த பிறவிதோறும் உன்னை உயிரிசைக்கப்பட்டவ வடிவாகக் கொண்டுவந்த பிறத்தருளி என்னை வரிகிறது " எனபது ஆராயப்படத் தியுண்டுகி இந்நிலை சொல்பபதன்டு; ஒரு சொல்லிய எம்பெருமான வடிவத்தென்கொணாத் திருவுணமயத்தினால் அகத்தாக அங்ங பக திருவயதாசகை செய்கேனாது? அவ்நாளை வாரிப்படியாகப் பிறத்தவகொணாமல்கூற தியொளியைப்பே, அப்படியிடுக்க இயாதமகம் வரிகிற அங்ங பக பிறப்பிக்க பிறத்தருளினதால் சொல்லு கிறாதிது என் கொள்? எனது, இத்தரூப பெரியோர் பணிப்பதாவது—எம்பெரு மான் உன் பிறந்த அவதாரத்தினால் உயிற்றுக் பரமம்கு பரிந்துதாரத்த மாக ஒரு உய இராதத்தியாவது இத்தனைவீர் கொண்டு வந்தாரிப்பதாக ஒரு வசமே, இ. உக்கொண்டிருக்கிருள், இதுவகாரித் இவ்வாறாய் பக பெளரி க்கிற பிறத்தவிக் தது அபெருமானக்கு இவ்வா விரிக்கக்கக்கு உதப்பாய் அங்ங உயமும் கெடக்ககினை பென்பதையும், இத்தா பிறவிதோறும் இவ்வாக் கக்கொணவதற்கு வகப்பயவாங்கு அங்ஙக்குக் கெடத்தது எனபதையும் தெரி விப்பதாரும்கூற பகதம்—எனது. எம்பெருமானாகுடைய க்ருபாசாஷங்கடையப் பேசுவதாவது, ஆதலார் தமருகடைய வகப்பயங்கடையப் பேசுவதாவது இப்பகாத்திரு முக்கிய கோக்கு என்பர்.

தீவகை முயலத்திய—

"ஆதலாய் இவன் கிருவனான தகவிறக்க உயிரிக்கக்கக்கு க்ருவி புண்ணிய உயிரை மதனத்தித்தான பெயரோடுக் கோவானியே பிறக்கு மித்தனை.

"எதிர்குழல் புக்கு."

ஒருவகையிடுக்க கினைத்து வகா வகையாகப் போன வகா பதியும், க்ருகடையதாச திகைய போன வகாத்தமக பென்றிதே இவ்வாதிவர் அதுவகப்பத.

என்றும் ஸ்ரீமதிக்குறும் மணவாளமாருணியரின் விபரம்பொருளாகளும் திக்கு
அதனாதிக்க வுரியன.

தமைய விவரிகரீததன்மது உம்பெருமானே திருக்கொட்டாமைபாள்
அவளுடைய கருணாபாடி விதி என்னுள். .... (உ)

திரிவிக்கிரமன்செந்தமண்டகன் எம்மாணென்செந்தமனியாள் *

உருவீர்ப்பொலித்த வெண்ணெயினிக்குறித்தனன் * என்மென்மன்னிப்

பலவிப்பனிக் த பல்லாழிப்பூழிவின்பதாக்கபடும *

மதுவித்தோழும்மணமெத்தாய் வல்விக்கோணென்வாமனென, (எ)

என் வாமன	வாமனா வாமனாவா	உன்வி	அதனாதித்த
னே	மெதேத பணானே	பாலி	தறித்த
திரிவிக்கிரமன்	மூன்றுபாலி உலகம்	பலித்த	கலாக்க
என்று	என பெய்கையாந்தான்	பல் லாழி லாழி	மெதிகாரம்
	என்றும்		
செம் தமையா	செந்தமையா மென்ற	கிள் பாத பங்கு	உனது பாதாவித்தம்
என் வாமன	என்னையுடைய க்குவி	உடும	கவிடுவிய
என்று	பென்றா		
என் செம் என	எனக்கு பெய்கையாதி	மருவி தொழும	பெருநி அடிமை செம்
வாய் உருவிய	கொத்து வலிந்த அந்-த்	மனம்	தக்குதபலன மனத்தத
பொலித்த வெ	திருவாய் அந்ரு பெ		
ண்ணெயினி	வித்த கத்த க்குடா என்	தத்தாய்	மொதேதருவினா
பலிப்பனிக்	வாமன திருமுத்தரீ	வல்விக்கோன்	கி னாவித்தனக்கு ?
திறத்தனன்	விையுடையவன் என்		
என்று	தம		

* * * [திரிவிக்கிரமன்] எம்பெருமானே! உன்னுடைய குணத்தினாலே ஸ்ரீ
மமைய உன்னைத் தறித்தவனாகி உதவிக்கு மிவனாகையே இரயோஜன
மாதக் கொண்டிருக்கருமபடியான மனத்தத எனக்குத் தாதருவினா, உன்
துகடைய னாமத்தியிடும னாமத்தியம்! என்று கொண்டாடுகிறார்

மூன்றுபாலினே எனவ வேகக்கணியும் தன் காதலிடு திடம்கொண்டபு
னே! என்றும், உடாதுதலிசுன்னத்தானே வன்னைத் தன் திருவாக்கிடு திடம்க
கொண்டானே! என்றும், கிவந்து வலிந்த திருவாதத்திலே பதபாக்கொண்பயுடன்
வினக்காவின்ற திருமுத்துக்களின் அழகைக்காடடி எனனை விடுபித்திக் கொண்
டானே! என்றும் இக்களே பககாள் கினைத்தும் வாயவாதபடி பேசியும் குண
பதவசனாடி வணங்கியும் இப்படி உன்னனை காணவும் அருள்பாலியோஜனாபுக்
கொண்டு உன் திருவடிவலினை அடிமை செய்யுமபடியான மனத்தைத் தத்தாய்;
கவலிவான் எயிரோனே! வலிவான்; குருவர்க்குஞ் செயல்முடியாத காரிய
மன்றோ நீ செயதது! என்று கொண்டாடிப் பேசுகொடுத்தது.

மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய என்றவிடத்து உடல் ஸ்ரீமங்கலி பாம போகவயானது; "பாழைய கொஞ்சத் திருத்தினவையாத்தங்கே குருவானத்தினெ பொரு கொஞ்சாததாய், * ழிவ்யாடிதாசி போமே, 'பாழைய கொஞ்ச துத' என்ற பதப்பிழைக்கு பண்ணவொன்றாதபடி, திரைகின்றது" என்பதாம்—
குருவானவானது கூர்ந்தினைய திருவாயானது முதலிய மெந்த வந்துக்கள் சேமித்தது வலக்குமிடம் அதிலிருந்து ஒரு மாவானது கொடுத்த குழவாக்கு எம்பெருமான் நற்கொண்டவாகக் கொடுத்தானாம்— (அ)

வாய்மனவொன்றாதவயானது தமையாக்கொன்றானது
காமநினைப்புக்தாய் * என்றொன்றானது பாடியெய்வானது *
காமனத்தனனாய் பிறவித்தனநிலைய * என்றோத்
தமையாகெடுத்தாய உனக்கொன்செய்கவென்கிரீதானே. (அ)

என் நித்தானே எனது திருவாயே!,
காமனத் } காமனமுத்திரியெய்வத்
என்ற } த சொல்லியும்
என் மாதாய் } மாதையொன்ற கொ
கொன்ற } கிரியையுடைய எம்பெரு
என்ற } மானென்ற கொன்ற
தாய் தந்தாய் } புண்டிகையானே சொ
கொன்ற } த சொல்லியும்
காமன பவத் } மனமதனை மனமுட
தாய் என்ற } பெற்றானே சொன்ற
சொல்லியும்

உன் ஏழன் உன் திருவாயினி
பாடி பணித்த பாடிவானது
த மனத்தனத் } பரிசுத்தமான மனத்தன
ஆய் } வுடையெய்வ
பிறவி தந்தி } பிறவித்தனாய் திரும்
கொ } படியான
என்ற நினை } என்னைத் தமையாய் தந்
மனத்தனாய் } தனமுடிவாகியும்
கொன்ற } இப்பெருமன்றி சொ
கொன்ற } வுடைய
என் சொன்ன } என்னவொன்ற சொ
கொன்ற }

• • • [வாய்மனம்] தாய் விவரத்தினை எம்பெருமான் பண்ணின மீதோபகாரத் திக்கு இவ்வாறு காமனது செய்கென்ற தெரியாமல் தமையானவையுந் தெரியிக்கும் பாசாயிது. அகம் செயத உபகாரம் பாசெனில், தன்னை பதப விபபதக்கு உதயவாகையிக்குத் கொஞ்சு மாத்ரிப பதஞ்செய்கின்ற விதவே மீதோபகார மென்கொள்.

முன்பெல்லாம் திருவாய்க்கு சொல்லுமென்றும் செய்கவொன்றும் குடிப பதபெய்ள செய்துத்தக்கென்ற காம இடையாத ஒரு கொடியபொழுதும் இவ்வி லிடிவந்தி வாய்மனே! என் மாதவயானனே! புண்டிகையானே! காமனத் தந்தாயே! என் திபபடிய பாசு திருவாய்க்கொன்றே சொல்லி உன் திருவாய்க்கொன்ற பாடியே பணித்த பாடியவானுந் தான்கொன்ற திருவாய் தந்தாயை நன்குதவத்தன வுடையெய்வ இவ்வி பொருளானும் வாய்மனத்தாய் மோதபடியாய் பாழைய தீய மனம் கொடுபெய்யபடி பண்ணி வருகிறாயி, இவ்வன பண்ணின வுபகாரத் தின் கனத்தாய் மாத்ரிபனே எதென்கொரு காமனது செய்கவது தரிக்க

மேடமேல்நிலை; என்ன கையாறு செய்வதென்ற மதிமேற்றினன், திரு
யகன் கொழாளுப அய்யாந அமந்தகாமநிஞ்சுகிறை வுடக்கு சூழ்தானு
கான் செய்வதென சொல்லுகிறபே' என்றாடிறத

முதலாதிதான் பதங்கனென்றாய அன்னம விலகின். குகியிப்பிரை
கிணிடத்தி மன்மதனுடைய அமையாபய திறத்த பாதயமாறுக்குத் தன்னா
ரன் தகைதனாதவாச கமலனைப் பங்கதய' என்பது.

திருதி—அய்யாபய, ஆயாபய.

"எங்கைத் தீமனம் தெரிததாய" என்றவிடத்த டட்டு ஸ்ரீகங்கை கான்
யின்; — "அமருததததாய விவந்ததாய குக்க கிரய, வாய்ப போலே
உய்யாபயமுடக்கு சூழ்தா விவயவகையமுடக்கும பொன்னாந கொஞ்சை
தவித்ததாய" (அ)

திருநாருன்பெய்தாமரைக்கண்ணன் ஏன் ஏன்நீர்ப்பகருவாய்
பெரிது = தலமகிழாண்டுகள் கீழ்க்கி வேலவழித்தவிர்த்து *

மதிபுத்தியினமாளவின்மகலனா னையகல்லைகள்

திருதி = உன்னையென்னுந் தவிர வேன்னிருக்கேரே.

(ஆ)

என் இருநு } மயபெருமாளான
கேளே } தருகின் கேளே!

சிந்திரன் } ஸ்ரீதேவோ! என்றும்
என்ற }

செய்ய தாமரை } செதாமரைத்
கண்ணன் } கண்ணமே! என்றும்
என்ற }

நீரா பரவ் } நீராய் பரவல்

கரப பெரிது } கரப வித்தி

அய்யாபய } அய்யாபய

கண்ணன் நீ } கண்ணன் நீ ததய
யுடகு }

கென் உயிர்தத } கெய்யாக கெடுதல்
உயிர்தத } சொதித்த.

மதிபுத்தி } கெத்திருக்கிற பாய்
கிணைய } என் தொய்யுப்படி
பாசுயம்

தூய்யம் கரை } ஆனந்தம் பெருகுமடி
பாசுயம்

கண்ணகைய } கண்ணதோதம்

உன்ன } உன்ன

என் உன் } என் கொடுகிறாய்

கீர்ந } கீர்ந

மகதான } திருத்திணைதாய;
(இப்படியும் ஒரு பாராமுண்டே!)

• • • [திருநாருன்] தே = ஆய்யாபய வேனதா கண்ணா திருவாய்மொழியில்
கரபபட ஐயாமெலவாய தொங்கு மதிதாதெருமபடி என்னுனே உத்த
போதபடி புருத்தருளி னாதுகடைய துத்தியங்களை அடக்கி ஆண்டிகையே!
என்று உகக்கிரு. திப்பாசாதததய பூதவாகன கீர்வழிக்கிறபடி ஒருவகை;
பட்டா கீர்வழிப்பது ஒருவகை. முகமுடியில் "மதிபுத்தியினமாள" என்
திருவாய்மொழி முன்னிசண்டுகளேயே னம்பந்தப்பட்டதாகக் கொணாமல் உகாத
தாக்களைய பூதவாகன, அநாத—எவகிடத்தில் மருகிடுஞ் தீவினைகளே

கைய ஸ்ரீயாயது. நீ அதுதான்மேல் செயதனாகே நீதான் செய்வதாயினால் உன்
கைகள் கண்டெடுத்த இரவுயாயது. உயர் பெருமிக் கொண்டு கண்ணீர் கொடுவதும்
பெருமூச்சுவிடுவதாய் விருந்ததென்கே இயங்கியபடி பந்தியிடுகியும் கையாக்
நோதும் ஊர்க்கு மேலதும்படியாக உன்னை பென்றும் கைத்தனை செய்வதாய்
மூன்றுவன் கிவந்திருப்பது. இதனும், முன்னிசைக்கடித்த உதயபட்டினம்
விஷயம் ஆழவந்தது இத்தாய்க்கையே போய் கையத்திரியுமதான் கிவந்திக்
கொள்ளும் கிவந்தும். உயர் பெருமிக் கொண்டு அமைதியுமாய் கண்ணீர்மலர் பெரு
மதும் பென்றுவிட்டு கொள்வதாய்மே இதன் இயல்பாகக் கிடையாமென்றின்,
ஆழவந்த பந்தி பரவகையையாகே இத்தாய்க்கையே இவ்விரு நேரவந்தம் நேர
மைய கித்தியாகே இருக்கக்கூடியதாய்மே இதன் இயல்பாகக் குவறிக்கினை
பென்பதும் பூருவ்வின் திருவுந்தம். ஆக, முன்னடிக்கித் உதயபட்டினம்
யம் 'நிதினாய' என்பதினையாகையம் இவ்வம் எனப் பென்பதினை அந்தியிய
தாய் பூருவ்வன் கிவந்தித்தாய்க்கொன்றதாயிற்று.

இனி, பட்டினமாய் கிவந்தியென்றினை பென்றின்; முன்னடிக்கித்
கொண்டபடிருக்கின்ற கையபெருவுதல் முறையினாய் ஆழவந்தது இயல்பாய்
கையயம், உயர் பெருமிக் கொண்டு கையத்தும் கண்ணீர் மலர்மிக் பெருவுவிட்டு
தயிர்ந்தம் இருத்த கிவந்தியுமாய்மே மையம் இவ்வம் கையயம் உன்னை
பென்றும் கைத்தனை பென்பதாய் நிதினை பென்றது கிவந்தியுமாய்மே
கொண்டபடி. கையபெருவுதல்கொண்டபடியாய் பென்ற, ஆழவந்தியிருத்த நிதி
கைத்தனம் முன்னடிக்கினை கொடுப்பாக்கினும் கைக்கு தெரிவித்தது. அங்கு
"இவ்வையபாய் கையபெரு" என்றது; இவ்வு "கைத்தென்பதாய்மே கைய
பெரு" என்றதது. அங்கு "கைத்தாய்க்கைய" என்றது; இங்கு "அய
ம்த" என்றதது. அங்கு "கையபெருவுதல்கொண்டபடியாய் கொண்டாய்" என்
தது. இங்கு "கைக்கி கையபெரு" என்றதது. அங்கு "கைக்கிமையம் பெரு
வுதிருத்தம்" என்றது; இங்கு "கையபெருவுதல்கொண்டபடியாய்" என்றதது. ஆகையபடி
மருகிய நிதினாய—என்ற அந்தியித்தம் பெருமையாய் பட்டினம்.

இயல்பாகக் அந்நோதும் முறையென்றின் இதன் கொடுமிய அய
பெரு, நாமுக்கினை என்றதும் கையபெரு இருக்கையென்ற நிதியும்
நாமுக்கினை என்ற இத்தாய்க்கையுக்குப் பெரு, அந்ததக்கு கை—கையபெரு
என்றது.

(௧)

இருக்கையென்பினால் இவ்வையபெருக்கித்தம் "

முருகித்தாய்க்கை கையபெருவுதல்கொண்டபடியாய் "

நேருக்கையென்பினால் இவ்வையபெருக்கித்தம் "

மருகையென்பினால் இவ்வையபெருக்கித்தம் "

(௨)

என்று மீண்டும் ஒரு வினாபொச்சை வேறுபொ வெண்கில்; அதன் உட்கருத் தை எம்மிதனை காட்டுகிறது—

“அறிவாதானே போரும் பாயினான்; அதற்குமேயே”

என்ற ஸ்ரீகங்காபுரம். என் சொல்லும் வர்த்தமதைய சி குறித் தொன்றித பாயினான் என்று என் என்று காட்டுவதே மீண்டும் அறிந்து வந்தது.

மருகுமேனும் விடுங்கண்டங்—‘மருகு’ என்கிற சொல்லின் வடிவமும் நேருடி’ என்றது போலியை. ‘மருகுதி’ என்றபடி, அபேக்யதாதைத்தரன் பன்னரி அறிவு கணக்குமாவதும் கம்பெருமாவ விடாமலிருக்கப்பாச் என்று திருவாய்மொழி காட்டுகின்றது.

மேலி பற்பாபயினை என்றவிடத்த டட்டு ஸ்ரீகங்காபுரம் பாயினான்; * வெவைய | இவையென்பதவிட்டுப் புறப்போய் பாயினான்மேயே? அவன் குறு ஸ்ரீத்திரிபுத்தபடி கண்டாயே, கையழிக்குத்தபடி கண்டாயே, முன்பு கைக்கு உபகரித்தபடி கண்டாயே.” ... (௪௦)

பற்பாபயினாவறவாயும் பெருந்திரவோன் *
என்புனென்னையாக்கிக்கொண்டு என்னெதன்னைத்தந்த
தற்பகம் * என்னமுதற்கும்குறிப்பெனும் வேண்டிய
வெற்பன் * விவமொன்றின் என்னதாமெனவென. (௧௧)

பற்பாபயன்	(ச.வ.மெல்லையதோர் தகையருத் காரணமன) காரணமனத் திரு காரணமனமனமன	என் அருதம்	காரணம் பாயினான்
உயர்வு அற பெரும் பெரு திருவோன்	பெரு அருதம் உயர்ந்த பெரு உயர்ந்தபடி பெரு அருதம் உயர்ந்த பெரு அருதம்	என் குறும் மேனும்	காரணமனம் போக்தை மேனும்
என் பாத்	என்விடத்த எந்த குறையமனமன	கெட்பன் என் கெட்பன்	திருவோன்மென்ற காரண திருமனமன திருப் பெரு அருதம்
என்னை அருதி கொண்ட காரண தன்னை தந்த காரண	என்னை அருதம் அருதம் தந்த காரண அருதம் தந்த காரண தன்னை தந்த காரண காரண	கிடைப்போர் பாதம்	கிடைப்போர் தன்னை
		தாயோதன்	ஆசிரித கிடைப்போன் காரண
		என்னை	காரண காரண

* * * [பற்பாபயன்] மிகவும் கிடைப்போன் மிகவும் கிடைப்போன் என்னையென
கொண்ட காரணமனம் காரணமனம் காரணமனம் அறிவாதபடி காரண

என்மீது, எனது துஷ்டம் உத்பத்தியாததற்குக் காரணமான திருவிடுக்கரைத் தாது புடைபயனாய், பேசுபயுந்தாம் அகவிடையே பேசுநுபாத பெயர்வளிப்பம் மூலைய திருக்குறள்களைப் புடைபயனாய், இவ்வாய் மென்மையிடக் கணபக்கலி யே காதமூலையாய், எனக்குத் தவிர வர்வனவதானம பண்ணியபடியானே எனக்குத் கம்பகருஷ மென்மையையடி விருப்பவாய், வாசகனாய் வந்தியும் உத்பத்தியுக்கித் தந்தருவினமையானே கம்பகருஷத்திற் காடகமும் பெய்யப் பெற்றவாய், எனக்குப் பாய்மேயாய், கொடுத்தோமென்ற தீவிவாதே கொடுக்கும பேசத்தின் ஞானதாய்மையினை ஞானதாப்பததபுடைய திருமென் கட்டமியில் வாழ்வாய், தீதானவிரிவுக்குத் தவிரவிருத்தவதத் துன்ப காரண இடைவந்தருவிடத்திலுக்கும் கட்டவுமடிக்கையையடி வந்த அவதரித்த அச்செயலானே வந்தியாட்படுத்திக் கொண்டானாய் காததாயிற்று.

தப்பதத்தித்காட்டும் எய்பெருமாய்க்குஞ்ஞாயகி—பாசனியும் தானே புண்டாக்குறையையும் அவிந்த தானே வந்திவிடுக்கையும் அவன் விருமயினதற்குக் கொடுக்கவலறிதே தன்னியே கொடுக்கவாய் தானே போகப்பயனவாய்.

“காட்டுமென் போதும்” என்ற அகடமொழி மேல்மட மிக்கருமாவையம் மயிப்பபுதுக்குமாவையம். ... (10)

தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை துவமுண்டவனை *
 சூமோதரனாய் ஒதுவக்கொண்டுதேதமுமவ்வன் *
 தாமோதரனுதவனாய் சிவந்தும்பினைமுதலும் *
 சூமோதரனாய் எம்மனைமெனவழிவன்மனைமென.

(11)

தாமோதரனை } தாமோதரனென்ற
 தனி முதல் } திருவருமையானது
 வனை } துபத்த காத ஞான
 } காரண பூதனம்
 } (பிரவரணத்தின்)
 } வானவனைத் திருவறித்
 } தமே காதத் தோவெ
 } காதவான எய்பெரு
 } கனை
 தாம் அறிவ } பருத்த அறிவதற்கு
 ஒதுவக்கு } ஒதுவதானம் காதம்
 சூமோ வந்த } காததென்ற தவிர்த்து

தொண்டிவன் காதக்குமென் தவிர்த்து
 தாமோதரன் } எய்பெருமாய்க்கு காத
 உரு சூமிய } வன பூதனான
 சிவந்தும் } சிவந்தும பிரமத்தும
 திவருமத்தும் }
 என் சூழி } கடக்கவனவன
 வன்மனை } எய்பெருமனை
 எம்மனை }
 தாம் அறிவ } அகவிடமி அறிதம்
 சூமோ) உருமோ ?

*** [தாமோதரனை] தம் விவரத்திய எய்பெருமான் பண்ணின உபகாரம் யானாவினானதும் அகவிட கொண்குதது என்மீது. அவனுடைய சிந்தை து விவரிக்காதத்திற்கு இவ்வகாரிடுக்கென்ற தாமையப்போனதவர்கள் அவிந்த காதக்கொடுமையானது * கெடுவதனியானே பறிக்காய் * வந்திருப்பார்க்கு அறிவ காதத என்மீதுகாதவாய்.

திருவாய்மொழி துற்றத்தாதி.

கேசவனா வேந்தமங்கல் கீழமே வெழுப்பிப்பும்
நேசனடத்தா சென்று சித்தனாத்த—விடபுகழ்
மாறன் மலாடியே மன்னுயிர்க்கெல்லா முயனாகக்கு
குறென்று கேளுசே யனா.

கேளுசே	யனமே,	கீழ புழ	சுற்றும் பரவி
கேசவனா	செய்யுமாறுமே	காதல்	புகழ புனையுமாறு
என் தமக்கள்	செய்து சென்றவர்கள்	காள் அடியே	திருவடித்தாபனாகவே
நீழ் மேல் எழு	மேலுமுண்டான	மகி உயர்க்கு	கீழ்க்கிற் ஆதாரம்
பிறப்பும்	காப்பற்றியுயர்வின்	கண்ணம்	சூழ்கொண்டம்
கேச அனா	கீழ் பெற்றுகை	உயர்க்கு	உயர்ந்தோய்
தரி உயர்	கண்ட	ஆத கண்ட	மெத்தகொண்டு
சித்த	கேளு அருளி	அனா	(அத்திருவடினை)
உயர்ந்த	செய்ததனும்		ஆர்வியபுகழே,

இருபத்தொரு திருமுறை பாவனவுள்ள என்னைச் சென்றவர்கள் யாவரும் கையெழுமாறுகளை விஷயமென்ப பெரது கீழ் பெற்றுகையினால் என்று கெரு அருளிக்கொன்ற ஆழவருகைய திருவடினை பாண்டரும் உய்யுபவர்களுடையிற்று.

கீழ் திருவடினை காணும்.

சுழாத் திருவாய்மொழி
முற்றித்த.

62

എന്നിട്ട് പൊതുവെ പറയാം.

இரண்டாம்பத்து—எட்டாத்திருவாய்மொழி

ஆய்வுகள் மற்றும் வணிகப்போக்குகள்.

கனகநாதன்:—என்பெருமாறுக்குத் தயக்கமிட உண்டா என்பதோடும்
 தப்புகட்டா என்பாதி என்பாதிக்கான விதம் ஏதேயானது அந்நேரமே விவாதி
 கரித்தபடியைக் கிழத்திருவாய்மொழியை அந்நேரம் செவதர், அவ்வாற்தம்
 எப்பெருமான் பாட்டாதி பெருமான், சிற்ப முத்தாங்குடையதான் ஐக்கப்பதத்த
 டும் தமக்குத் தயக்கம் கொத்தவாட்டும் தருதார் அவர் முயற்சியோன்
 கருக்குழியுடைய ஆழவா என்னு மிகவுமுதல் 'எப்பெருமான் என்பாதி
 தெவதவா என்பெருமான் இயாடி விவாதிக்கப்படுகிருக்கையோது என்பாதி
 என் இடக்கவா? அங்கனக்கும் எப்பெருமான் ஒரு தயக்கத்தத புண்டாக்கி
 அந்நேரமே விவாதிக்கத்திறகுக்கவாக்கியதாம்' எனது பார்த்த அந்த எம்
 மார்த்தவாட்ட உபதேசம் செவதருந் இந்நேரம் கிழத்திருவாய்மொழியை.

[illegible]

பரோட்சைத்திரு கோயிலை இந்தியாப்பெரியூரில் பத்தாய் ஊடகம்
 "கண்ணன் வன் கண்ணென" என்றழைக்கப்பெற்றிருப்பதை கோயில் பரோட்சைத்
 திரு வயன்கிண பரீக்ரும ஸ்ரீமத்தேவன் கணயன்,—"கண்ணன்கொண்ட பத்திர
 லெவெண்டியக் கண்ணனேனாய் வந்து பார்த்த கண்ணன் குந்தித் தந்த
 மருகிச் செல், அதுகேட்ட சிங்கம் அவரை மாழயினிலே விடறம் குறி
 வாதே மாணவன் தொடக்கமுஞ் சாயவனும்தான் சொன்ன தீதம்பென
 வாய் அவரை இத்தக அரத்தீததிருக, கைய வழுக்கடவ அறப்பயந்த
 விட்டு இடவிரிவாடே ஊக்குவதே தீதகை பரோட்சையென் ?" என்று உப

ஆ தங் புனங் பொய்கை	அழியு குளித்த நீரை புடைபு தடாத்திங்	நீர்தம்	உடத்தந்த அரிதான
வாளை	அழைந்தொழுவாழைபுடய	தாய்	தம்பத்திற்கு நேமது வரன
இடர்	ஆர்ந்தியை	பிறவி உடய	பிறப்பு முறையான
எய்த	தொங்கத்தருளினவழை	மத்த	மேறுமுள்ள
ஆ தங் தழை	அழியு குளித்த நீருந் தழை மாயைய புடை பாறுவான	மகிழ்வையும	உடையுடைய தம்பத் நீர்தம்
என் தனி காயகம்	எம்பெருமானுடைய		களைவும உடத்தம் (அத்தியும்)
புணர்வு	தம்பத்தையானது,	தாய் இயல்வ	தாய் பிறதியிலவாத
		விடு முறையும்	மேலாததிற்கும் நேமது வாரும்.

• • • [நீத்துத் தாய்.] மேயுபாட்டில் 'விடுமுதலைய' என்றதை விவரிக்கிறதா
யிருக்கின்றது இயுபாசம. எம்பெருமானுள் வேறுமென்றித நீரடயத்திலவது,
அவ்விருதிண்டான தம்பத்தமே போரும் மோஷையளிப்பதற்கு—என்பதற்கு

"நீத்துத் தாய்ப்பிறையுடைய மந்தெய்வையையும் நீர்தம்" என்றதும்பும
ஒரு வாக்யமாய்க்கி "தாயின்ன விடுமுதலைய" என்று மந்தெரு வாக்யமாய்க்கி
புணர்ப்பதும், அத்தியை, இரண்டுகளுக்கும் சேர்த்து ஒரே வாக்யமாய்க்கி 'நீத்துத்
தாய்ப் பிறையுடைய மந்தெய்வையையும் நீத்துத் தாயின்ன' என்றதும்பும
விடமென்று விசேஷணமாய்க்கி புணர்ப்பதும் ஆக இருவழிகளுமுண்டு முதல்
மோஷையளிக்—

நீத்துத் தாய்ப்பிறையுடைய } போக்கிவொன்ற முடியாத தக்கந்த விளை
மந்தெய்வையையும் நீத்துத் } கின்ற பிறப்பு முறையான ஐராயணத்திலவொன்ற
வந்ததும் (பலவத் தாயத்தம்) போக்கெக்கும்,

தாய் இயல்வ விடுமுதல் } தக்க மோஷையிலாத முத்தியையும் அளிக்கும்
ஆம்— } என்றபடி.

இரண்டாவது மோஷையளிக்—அபாசமான தாய்களை விளம்பதான
பிறவிமுதலான மத்தும் அபாசமான ஐராயணத்திலவொன்ற தக்க
மும் வயாபிவாத மோஷையளிக்கத்திற்கு நேமதுவாய் என்றபடி.

அது எது என்று, பலவத் தம்பத்தம் என்கிறது யென்குகளிக். அழை
தொழுவானைக் காத்தருளினவழை, அடியடியே பந்தாவளியவையும காத்தருள
வதானத் தனிமாய் விடக்கொண்டு அத்மியை எய்குதான விளக்குபவழையான
எம்பெருமானுடைய தம்பத்தம் இறைய செய்யும என்க. அவன் திருவடி
களில் தம்பத்தம் தக்கவேருத்தியையும் பண்ணிக் கொடுத்தபு பரமார்த்தந்த
யும் பெறுவதற்கு மென்றதாவிறது.

நீத்துத் என்றதற்குக் 'உடக்கவிதான' என்றதும் பொருள் என்கிற
விடைக்குமென்கில, நீத்திக்கொண்டேயிருக்க வேறுமென்கிறத் தகையிற இய

மேலது கதாரிக்குள்ளே இயைந்திருக்கிற அச்சுறுத்தல்கள் நமக்கு மத்திய சர்க்காரின் உண்மையான இயக்குகையையும் சமீப அருகிட்டுவதில் அங்கீகரிக்கப்படும் "முதலாம் அமைதிப்படைகளின் அச்சுறுத்தல்களின் காரணமாக" என்று ஸ்திரீகளுக்குள்ளே சித்திரம் தருகின்றன. ஆனால் இங்கு ஸ்திரீகளுக்கு உண்மையான பெயர் ;

[illegible]

மேற்கூறிய ஆராய நஞ்சுபற்றிய புகழ் விதவையின் இச்சத் திரு
வாய்மொழியை மொத்தநின்ற கூடியது! "கூடிய மொட்டையாய் வந்து முண்டாய்
வந்தது" என்ற அருளிச் சொன்னபுகழ் விதவையின் 'மத்தமுண்டாய்
வந்தது' என்ற முறையிற் நினைத்து, மீதகு 'மத்தமுண்டாய் வந்தது' என்ற
நினைபுடைய ஆராய நஞ்சுபற்றிய விருத்தித் தாடகப் பிடி உள்
வாய்மொழியை, இங்கு எதற்கு அடகுச் சொன்னவன்மொ? இங்கு அருள்
பதவுரைமொ? விவரம் கூடகிடுங்கிவருகிய இவ்வுத்தி மொத்தமுள்ள
அவர்ப் சொன்னவன்மொ? என்ற உதவையின் இவ் விதவையின்போம்.

“தூதர்தய: பிதவிட்ட மதநெய்வெணைய” என்றதனது என்ன விவரிதம் என்பதை ஆராய வேண்டும். பன்னிரண்டாவது “அகிம்சையான துச்சத்தத்தருளான ஐயம் அப்பதருளான கருணையுடைய மத நிதி” என்பதனானது என்ன அப்பதருளானது என்பதை விவரிக்கின்றது. இரண்டாம் பகுதி “மொண்டு” என்பதன் து. இருபத்திருவாண்டுகளில் பெரியவர்க ளாகியவை — “ஐயம் தொடக்கமாக மதருண்டான நிதி அப்பதருளி

[illegible]

இவ்விடத்தில் இருபத்திருவாசியைப் பத்திரவாசியாகவும் வழி
பெறலாம்; எட்டுவாசை அந்நவநிர சௌவகர வேடுகுருவநிர நெரு
விரலா; ஆகவே இவ்ருடைய கோக்கத்தினைவா “பத்திரவாசை”
என்பதே சூத்திரத்தி னிருக்கலாயே—எனது மன வாயத்தினை நுழைவோருமுள்ள,
அப்படிச் செல்லவந்தது இங்கு இடமிக்க மெல்லவத மீண்டும வாயை நேரும
பொது விவரித்தவாடியோய்.

இதே நிகழ்ச்சியைப்பற்றியும் "மீண்டும் தாக்கீதில்" என்றே இரண்டாம் பாகத்தில் "மேயிப்பாட மந்திரமெனவரும் கீதம்" என்று குறியிடப்பட்டுள்ளது. அங்குள்ள அங்கிதத்திற்குப் பொருள் "நாம் தொடக்கமாக மந்தமுண்டான அபரூபவிராஜாதிசையுடைய கீதம்" என்று கடவுள் அருளிச் செய்ததாகும். அங்கிதத்தே மூன்றிற்கு அந்த அர்த்தம் அழகாகக் கெடும். இங்கிடத்தே மூன்றிற்கு அப்பொருள் துருபுகபாதுவோரே ஆதலால் "நம்ம தொடக்கமாக மந்தமுண்டானவற்றுக்கு" என்று ஆசிரியர் அருளிச் செய்திருந்த பூர்வகதிப ஓர்ந்த நாம் உபபாதிதபகிதோ "மந்தமுண்டான வையற்றுக்கு" என்று முதலில் விவரப்படுத்தியே பிறகு மந்தமுண்டான வையற்றுக்கு என்று விவரப்படுத்தென்ற தன்மையுள்ளது.

“மறதமுண்டானகந்தத்து” என்பதன்மீது “அவற்றை யுடைத்தான பதார்த்தங்களுக்கும்” என்பத ஒரு வாக்யம் (உடைய) எனவந்தே, அதற்கு பத பொருளெனவந்தே, ‘எம்பெருமான் கருவியு கந்திதி மயனாகக்கருந்து மரத் திரமே தீய நாமனக்கன, அயததக்குக் கந்திதிதானகனான கன பதார்த்தங் களுக்கும் தீயநாமன என்பதும் இங்கு அறிபத்தகன எந்தாயி. மூலதனம் ‘மறதொகையும்’ எனவந்தே எவ்வெனையும் கந்த துடையதக்கதிபதகத

இப்பொருள் அருளிச் செய்யவிரித. [அருகியவன் பூர்த்தாதிதூரிக
சூருபெய்யு.]

இக்கு ஸாயத்மம் அமைத்தபின் 'இக்குக்கும்' எனவிற ஒருபதத்தை
உள்ளதாயின வயதற்கொண்டு அதுகூறத்திகதூர்த்தானே மேயெழுந்த
வாசியாகிய காலசெடியும் ஸாதித்தப போரும வ்யாயினுக்கு இஃத சிருபயம்
யிகவும் சேதத்திறனே தோதுவருமாயினும் "உத்தத்தெ ஸத" கொடியி
யவரகயம் 14 காஞ்சொல்லும் திவ்யவிரி-பூர்த்தாதிதூரிக " என்ன பல
புரிமதூரிக கொண்டு வட்டவிரிமே வந்த சிருதித்தோயாகக் கொள்ள.

மூலத்தனிமுதலாய் - மெய்சொல்லுங் கருங்கு கந்தி மமதாநாதினை
கடத்துமிடத்த மேருரு உபகாசத்தை மேயட்டா சிவபெரு சிவாநாதன்
என்றபடி. மூலம் என்பதை முதலாயினமே உடைய பொருள் கொள்ளலாம்.
இரண்டாமையென்க உடைய பொருள் கொள்ளலாம் என்று வயினை நிரு
பிப்பாம். முதலாயினமே உட்கொள் பகத்திச, மூலம் வலவெய்துக்கும் தனி
முதல் என்பபடியால் பரமாத்மீதபங்களை அனை வந்தக்கொள்ளும் தனி
முதல்வன் என்றபடி; இரண்டாவது பகத்திச மூலம் என்றவது தனிமுதலுக்கு
விசேஷமாயினதே; ஒருவருக்கு உட வகைய தனி முதலவென்றபடி அந்
வாய் துயத்தி பரமாத்மீத பங்கையென்க; இயினே சிவ மூலத்தாருவிசபபடி
காண்கிய - " தான் தன் பகத்தினே வழிபட வேறுமென்ற கிந்தை உபகா
சம்வெனக் கொடுத்தவிட, கொடுத்த உபகாசம்வெனக் கொண்டு வழி மெட
கடவா கின்றது 'இயிபாது இயயினே போதித்ததானே காமத்தினே எம் பக்
கத்தினே நுகியல். இயயித்த மீட்கொள்ளுகின்றது' என்று அதுவழி தானத்
தைய பங்கை உதாஸிபாது கருங்கு; இயயி தன்னினைவத தாயிபிபாது
செய்தபடியி, காலசெடி விரஞ்ஞயன் ஒருவன் பதாத்தத்திற மென்ற சொயித
கை வாய்வாதே மேயெ மேயெ தோதுவா போனே 'ஒரு காலசெடி பொரு கால
மேயுமாயி 15 என்று கருங்குபடி சிவதம். "தோயபாது இயயித்தருகை செல
வாயின 16 சிவதன் 17" என்று உடயத்திற "

இப்படி ஸம்பெருமான கருங்குத்த சகிப்பது மேலும் மேலும் கடுவ
ருவாய்—அன்றது. கருதலும் அக்குதலும் கருங்குதலும் எனவிற மூலவாய்
மெய்கெழு மூலவாய் வலவென்க என்று. இப்படி சகிப்பது தன் மேய்வாய்
ருகியவையே விடக்கண்டு, அதுதான் முதல்தானே எனவெனா சிவதம்
கவிரி. (6)

- தீர்த்ததுவகைத் தோவாமேயுத்தானம் *
- தோத்தியவாய சிவந்தோயென்றவன் *
- பாத்ததன்மேய்தோத்தித வயத்தோயென்றவன் *
- புத்தருமேயுதவன் மேய்க்கித்ததே ?

நீர்த்தன்	பாச பவித்திராணா எண்ணியாணுடைய	தான் கண்டு தானே பார்த்த	
உயகு அகத்த செ அடி மேல்	உலகமகத்த திருமடி கவிமே	தெளிந்த முழந்த	என்றோத் தெளிவுப் பெற்ற
பு தாயம்	புஷ்பாயாசைய	கூபத்தாயன்	கூபத்தாயன் பாசைய கூச பெருமூலுடைய பெருமை
பார்த்தன்	அஞ்ஞானம்	பெத்தன்	மத்த பெண்ணோடு
சேர்த்தி	எனப்பித்த	தருவான்	பெய்வென்கிப்படி விர சிந்தறே ?
அகையெ	அஞ்ஞானையெ		
கென் குடி மேல்	கெயிராணுடைய தன் மேல்		

• • • [நீர்த்தனுடைகந்த] “தேவாதிதேவபெருமான்” என்று சீழ்
பாட்டில் பார்த்தாவிக்கொண்ட பெருமேன்மை பண்டே-அஞ்ஞானம் திருமித்த
நீர்வாழித்த விஷயமாதலால் விவரவித்தமாதலதில் மத்தரபெருமைய
ஆராய்க்கி வேணுமே வென்மிகு.

மதாபாரத யுத்தத்தில் அஞ்ஞானத்துப் பாலபாரத்தியம் மேற்கு
யிருத்தது; விவரிக்க ஆராதித்த அந்நிப பெருமேனுமென்ற அளவு முயற்சி
செய்யப் போகலின், இவனுக்கு இந்தநிப பரிசாயம் ஏதற்கு என்று கருனை
கொண்ட கண்ணிரான் அயன்ஞானம் கோக்கி ‘குத்தாதித்தின் நீ செயல்
நினைத்திருக்கிற ஆராதனை என் காலிலே செயது அபேஷிதம் பெறுவாயா’
என்ற கட்டினாவிட்டுத் தனது முயற்சியைக் காட்ட, அப்பேயைக் கெ டுப்பக்
களைவிட்டு அக்கிசை, அத்தர விசு கண்ணிலே உருத்திரக் கட்டின் அந்த புஷ்பம்
களைத் தனது தங்கிலே அணித்துக்கொண்டு வந்து காட்டி தந்த அந்தரபா
தானம் பண்ணிதராகக் கொண்கப்படுகிற கை இவரு உணர்த்தக்கதை.

குத்தன் கம்பெருமானுடைய ஸ்ரீபாத நீர்த்தந்த முயேமே தரித்த
யலிவருகிதன் என்பதையும் இவரு ஐகுவிக்க வேண்டி “நீர்த்தனுடைகந்த
சேவடி” என்று “குறை கொண்டு என்முன் குண்டுகை நீர்ப்பெய்து,
மறைகொண்ட யந்திரத்தால் கழுத்திடு-கைகொண்ட கண்டத்தான் கொன்றி
யேயெறம் கருகிதன், அண்டத்தான் சேவையை பாக்கு” என்ற திருமயிதரப
பிரான் பாராயம் இவரு கொக்கத்தக்கதாரும. .. (க)

கிடத்திடுக்குவின்முன்கு கோழையெக்கிழை
கிடத்தமே * தன்னுண்காக்குமுயிலும் *
தடம்பெருந்தோளாந்ததமுலும் லாசென்னும்
மடங்கதையை * மடங்கெய்கிசெல்லால் ஆங்குண்பாரே.

கிடத்த	கடந்தவரின் வழி மேன்முகி கிடத்த	தந்தும்	தனக்குள்ளே
திருத்த	(தித்திரகட மிரிசை) திருத்தம்	தரக்கும்	(குடியுமையும) மறத்தவையும
கிந்த	(சாணகி குடித்தபிதரு கிந்தை கிந்தை கிந்தை மீயோடு) கிந்தை,	உயரும்	மீது மெய்யித்தப சுருள்
அகத்த	தரித்தவையுமதாரு செய்தை,	பு. பெரு	மீது பெரிய திருத்த
செய்யுதல்	சாண குடியிடு	தோள் ஆர	தோள்மீது செய்யுதல்
கிழ் புக்கு	பிழை மெய்ததின் கிழ் புக்கு	தருவான்	தருவான்மேயும
இடத்தல்	அகட உதாத்ததின் தம பூமிதல் உட்கிழ் கிழ்மெய்ததல் (ஆரு இட மையும உட்கிழ் கிழ் மெய்ததல்)	பரி கெழுதல்	பூமிதல் உட்கிழ் கிழ்மெய்ததல்
		மரம்	கிழ்மெய்ததல்
		மெய்ததல்	பிழை
		மரம்	கிழ்மெய்ததல்
		ஆர் கெழுதல்	அறிவாய்வாய்மொழி ?

... [கிடத்தல்] இவையிடு மெய்யுதல்களே அகத்தான
மெய்யுதல்கள்திருத்த தனித்தனியே உட்கிழ்மே பகையு அகத்தெய்து.
கிடத்தல் கிந்த - திரை திரை பகையு கிந்தை மெய்துதல்கள்;
திருப்பாடல்களே மெய்து குடியுமே கிந்தை மெய்து மெய்துமே,
பகையுதல்களே கிந்தைமெய்துமே, திருப்பாடல்களே கிந்தை கிந்தை
மெய்து அகத்தெய்துமெய்து. உட்கிழ்மே வழி மேன்முகி கிடத்தல்களே
கிந்தை பகையுமே, மறத்தவையின் குடியுதல்களே மெய்து திருத்த பகையு,
கிந்தை மெய்து (அகத்த திரைமெய்து மெய்து) கிந்தை கிந்தை அக
கிந்தைமெய்து, மெய்து கிந்தைமெய்துமே பகையு பகையுதல்களே
மெய்து; கிந்தை கிந்தைமெய்து மெய்து பகையுதல்களே மெய்து,
மெய்துமேயு கிந்தைமெய்து பகையு மெய்து மெய்து மெய்து மெய்து
கிந்தை மெய்துமே பகையு மெய்து "அகத்தெய்து கிந்தை பகையு மெய்து
மெய்துமே இவையுமே பகையு, * அகத்த திரைமெய்து மெய்து
மெய்து, * அகத்தெய்து மெய்து மெய்து மெய்து மெய்து மெய்து."

"அகத்தெய்து, பகையு கிடத்த மர குடியுமே கிந்தை மெய்து
தம் கிந்தை * மெய்துமே அகத்தெய்துமெய்துமே கிடத்த மெய்து
கிந்தை * மெய்து மெய்துமே மெய்து."

அகத்தெய்து மெய்து மெய்து இவையுமே கிடத்த மெய்து மெய்து
மெய்து மெய்து மெய்து மெய்து மெய்து மெய்து மெய்து மெய்து.

இடத்தல், கிந்தை, கிந்தை, கிந்தை மெய்துமே கிந்தை மெய்துமே
மெய்து மெய்து மெய்து மெய்து மெய்து மெய்து மெய்து மெய்து (௧)

"உயர்ந்தியையே கவரபவராக வுடைத்தான பரம்பரமென்ன, முத்தரத்தமென்ன, மந்தமுண்டான தேவாதிமென்ன -- ஆக என்னப் பார்த்தம் கருக்கும் கவரபவன்" என்க.

1. ஏன்பதும் 1. வந்ததை விட்டது விவரமாகக் கொண்டு, அங்கு அங்கு வந்துவந்தது மொத்தம். (அ)

எக்குமுளன் உன்னளென்ற பாரிசுப்பத்து *
இக்கிலையென்ற இரணியன் னென்புடைய *
அவன்பெழுநே அவன்யைத்தோன்றிய * என்
சிறப்பினன்பெருமை குரையும் கருமத்தே. (ஆ)

என்னன்	என்பெருமான்	என்கு	அந்தத் தனிமே
என்றும் உள்	கிருகிருமென்ற	அபெருநே	அந்த வுரைத்தியேயே
என்ற	மொன்ன	அவன் தீய	அக்கிரணியன்
மனை	புத்திரன்		முடிவுப்படி
	(பாற்றாநின்)		
இரணியன்	(பிரணான்) நிரணன்	தோன்றிய	அவிப்புகித்த
	சைவ	என் மொன்	வாய்ந்த முத்தியை
எய்த	வெய்த	பொன்	வாய்ந்தவைய
இக்கு இயல்	இக்கிலத்தின் இயல்	பெருமை	மென்மை
என்ற	மொன்	குரையும்	குரையும்
தன் புடைய	தன் அமை	மொன்னே	குரையும்
			மொன்னே

" * * [எக்குமுளன்] தேயுடைய என்னதான் சொன்ன பார்த்துக் கொண்டு " எனத்தின் மொன் என்ன மொன்னென்ன, அன்ன சொன்னித் துன்னென்ற -- எப்பெருமையுடைய கவரபவத்தின் கிபாதிபத்தியுடைய இரணியன்புடைய பார்ப்பொன்; ஆகையின கொடுக்கான்! அவன் புடைய பார்ப்பொன் கொடுக்கான் -- என்னுள்.

இரணியனென்ற -- நேவன் மனித முதிய வையுள்ளானும் பார்த்தும் இரணியன் வந்தத்தினம் பூமித்திய விடகன் அந்தத்தின் புத்தத்தின் தாக்கு பார்ப்புண்டானதபடி வாய் பெற்றான். இவன் நேவன் முதிய வயர்க்கும் பல பல கொடுக்கையின புத்த அநியமுத தன்னியே எடவுரை வந்ததும் படி செயது வருகையின், அவன் மானு பார்த்தாநெய்வான் துணை மொன்ன கொடுக்கையின் பந்தவாத் தந்ததின் எட்டையபடி முதிய அவன் பெயரைச் சொன்னித் வையி அநையின் வாய்வாய் வாய் கொடுக்கையின் கொடுக்கையின் இரணியன் பார்த்தாநெய்வான் தன் வழிபாடுத்தவதற்குப் பல வாய் முயறையின் அக்கையின் வழிபாடு அவனின் வையதற்கு என்ன வாய் வந்த செயதும் அவன் பவையுடைய அந்தந்த பார்த்தினம் ஒரு கோயின்தி கிருக்க, ஒருவன் வயக்காரத்தின் அந்த நிரணியன் தன் புத்திரன் கொடுக்கையின் கொடுக்கையின் வாய்வாய்வான் வையுன்ன? வாய்' என்க

பகலிதுமிரவிதுஞ் சாகாதபடி பெற்றதாம் பொங்கலாதபடி அபபகலிதவுகளிற்
கூத்திபாமிப வாணபொழுதினெ கொன்றனென்பதுதான். — பூமிவிதம் வளத்தி
துய சாகாதபடி பெற்றதாம் மெய்யாகுமபடி தன் மருமீத வளத்தும் கொன்ற
னென்பதும், — விடகன் அகத்தினும் புரத்தினும் இவ்வாதிருகருமபடி பெற்ற
வளத்தினரு விசோதமீதநீ வளத்தபடிமீத வளத்தும் கொன்றனென்பதும் இவை
போன்ற பல விசோதனைகள் இவ்வளவதாத்தினெ அருமையாக நோக்கத்தக்க
விஷயங்களாக. “காசகா, முனிவர், காச, வாயிற், பாகி, உடையானி, பக
லிதமி, உள்புறமி, பெரு பகலியி தான் சாகாவிதன்பற்றினப பிரகார
தன் தாக்கிததன்மென்ற துணிய, காணரிபாப பொழுதுபு நோத்ததன்மில்
காபுபுதித்தபா வளரபடி மீதநி, இரணியிதத் தொகடமிதவகத் துமி
பூமி இருகனவகமித பரிபெ வபிரிதெ” என்றா இவ்விருப. ... (க)

இதிலிருந்துதான் வந்தவதரித்த வகத்துக் காரணவகையாக முத்தரமுங்ஙனம்
காண வந்து அதுபயிர்க்கப் பெற்றேனென¹ வந்த தம் பெற்றதஞ்ஞத் தாம் உவந்த
பெற்றதாமிரது.

என்னவெனத் தேவன்மகன்ம பெண்பது காய்; மகனாகியும்; தம்மை
வளங்கி வழி படுகின்ற சேதாக்கெழுப் பவனாகியபுத்தரிடான கருகி வளந்த
வர்கள் என்றபடி. இனி, என்னவென்றது இரண்டு என்ற படியாய், கம்மபாவ
னையும் பாதமபாவனையும்பெற இரண்டு பாவனைபயமுடைபவர்களைன்ற
வுமாய். இது வாதிகளையினை நினைதாம்.

மேலி, முதல் கீற்ற வந்த மூன்று சேதாக்கெழுப் காரண வகையாகிய
வந்தவகையாகிய கிற்றவகையாகிய உபதாக்கையாகிய வந்தவகையாகிய
வந்தவகையாகிய தாக்கையாகிய வந்தவகையாகிய ... .. (30)

கண்டவர்க்குஞ்செய் கருமெனியும்கொண்

வண்டவம்பும்கொண் வழுதிலுண்டவ்

பண்டிலுயிர்க்கொண்டவழித் துயிர்த்திப்பத்துவல்லவ்

வண்டிலுயிர்க்குத்தொல்வ் வம்பும்கொண்

(31)

கூன் தவக்கன் } திருக்கவக்கன் செந்திருக்
செய்ய } வ பெற்றதஞ்ஞத்

கரு மேலி } கரிய திருமேனியை
புடைபுறான

அமையகை } கவையி விவாயகை,

கவையி அலம் } கவையென் துயிர்த்திப்பத்து

பும சேவகை } சேவகையாகிய பெருந்

வாய் கருகி } திய திருவாய்மொழி வந்தவ்

சாடவ் } குக திருவாய்மொழி வந்தவ்

பன் தவக்கன் } திருவாய்மொழி பன்
செய்ய } கவையி அலம்

தமிழ் துயிர்த்திப்பத்து வந்தவ்

கவையி பவையி

கீற்றிக்குத் துயிர்த்திப்பத்து

கவையி } அது பெரிய பவையி

கவையி } அது பெரிய பவையி

கவையி } அது பெரிய பவையி

* * * [கண்டவர்க்கு] பவையி செந்திருக்கவக்கன் திருக்கவக்கன்

அவத்தாக்குப் பவையிவகை கவையி திருமேனியையுமுடைபு எம்பெருமையாக

முற்றித் துயிர்த்திப்பத்து பவையி மேலி அருகிச் செவகையாகிய பவையி

பவையிவகை துயிர்த்திப்பத்து திருக்கவக்கன் கீற்றிக்குத் துயிர்த்திப்பத்து

பெறுவகையாகிய இத் திருவாய்மொழி செந்திருக்கவக்கன் பவையிவகைத் தவக்கன்

கவையிவகைத் தவக்கன் ... .. (32)

கூற்றவந்திருவாய்மொழி.

திருவாய்மொழி தூத்தத்தாதி.

அந்நவாபதவர்களுக்கும்முடிகு பாயவருட்காளாம்
குணத்தினையே கொண்மையாகக்கூட்ட—தூண்கிழிந
யாசிவநிதெய்வமே ஸ்ரீமந் மலையுயே
விடபுகழென விரி

தம்முடிகு அந்நவாபதவர்களுக்கும்	தம்முடிகு அந்நவாபதவர்களுக்கும் பந்த பெற்றவர்களுக்கும்	பீட தூண்கிழிந யாசிவநிதெய்வமே	பீடமும் பொருத்தி குணத்தினையே கொண்மையாகக்கூட்ட
ஆய் அருங்கு	அந்நவாபதவர்களுக்கும் திருவாய்மொழி	யாசிவநிதெய்வமே	யாசிவநிதெய்வமே
ஆய் ஆய்	அந்நவாபதவர்களுக்கும் திருவாய்மொழி	யாசிவநிதெய்வமே	யாசிவநிதெய்வமே
குணத்தினையே கொண்டி	குணத்தினையே கொண்டு கொண்டி	யாசிவநிதெய்வமே	யாசிவநிதெய்வமே
உலகம்	யாசிவநிதெய்வமே	யாசிவநிதெய்வமே	யாசிவநிதெய்வமே
உயர்	யாசிவநிதெய்வமே	யாசிவநிதெய்வமே	யாசிவநிதெய்வமே

ஆதலால், தம்முடிகு அந்நவாபதவர்களுக்கும்முடிகு பாயவருட்காளாம்
குணத்தினையே கொண்மையாகக்கூட்ட—தூண்கிழிந
யாசிவநிதெய்வமே ஸ்ரீமந் மலையுயே
விடபுகழென விரி

ஆய் திருவாய்மொழி

எட்டாம் திருவாய்மொழி
உலக முத்திரை.

சீ:

ஆழ்வார் திருவருளின ஆணை,

இரண்டாய்ப்பத்து—ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி
எம்மாவீட்டுத் திரமும்.

அவநாசிகை : புருஷார்த்த சிங்ஃஸம் பன்னாசை திருவாய்மொழியா
யிது. அதாவது மேற் திருவாய்மொழியின் “எவ்வாறாயினதோர் காடுபுருஷீ”
இப்பாதிவாய்மொழி ஆழ்வார் திருவாய்மொழியை வந்தவாறு பொருத்த வண்ட
எம்பெருமான் “இவ்வாறு யோசுத்தினை குறியின் அதை இவர்களுக்கொடுத்த
விடுவாய்மொழி” என்று திருவாய்மொழி “ஆழ்வார்” கீர் அபிஷேகித யோசுத்த
கதை கொள்ளும் “என்று அருளிச் செய்த, அதாவது ஆழ்வார், “எம்பெருமான்
இவ்வாறு சொல்லிச் சொடுத்த யோசுத்த எவ்வாறு எவ்வாறு? எம்முடைய அபி
ஷேகத்தை சிவநிபந்த யோசுத்தென்ற திருவாய்மொழியை அதன் தத்தருவாய்
யோசுத்த எவ்வாறு புருஷார்த்தமொழியை? அவ்வாறு தத்தருவாய் குறிப்பிடக்
கொடுத்தருளினது அத பாய்மொழி எம்முடைய குறிப்பிடக் கொடுத்தருவாய்
எவ்வாறு காண்பீதோ கொடுத்தருவாய்” என்று திருவாய்மொழி, “யோசுத்த” என்
ருவாய்மொழி எவ்வாறுவாய்மொழி அதாவதுவாய்மொழி; எவ்வாறுவாய்மொழி
யாம். ஆறாம் வாய்மொழி வாய்மொழி; எவ்வாறுவாய்மொழி; இவ்வாறு
எவ்வாறு ஒரு வாய்மொழி வாய்மொழி; எவ்வாறுவாய்மொழி குறிப்பிடக் வாய்மொழி
வித்தருவாய்மொழி, எவ்வாறுவாய்மொழி யோசுத்தருவாய்மொழி; ஆறாம்
வாய்மொழி குறிப்பிடக் வாய்மொழி வாய்மொழி அதனை எவ்வாறு வாய்மொழி
யது பன்னாசை வாய்மொழி எவ்வாறுவாய்மொழி.

“எம்பார் இத்திருவாய்மொழி அருளிச் செய்துபுகை இருந்தவாய்மொழி
வாய் என்று கொடுத்தருவாய்மொழி அதாவதுவாய்மொழி அருளிச்
செய்தது” என்று வாய்மொழி வாய்மொழி இத்திருவாய்மொழியின் வாய்மொழி
திரு அநிவாய்மொழி வாய்மொழி என்று வாய்மொழி. ... .. (7)

எம்மாவீட்டுத் திரமும்செய்தம் = சீர்
செம்மாவாய்மொழிவாய்மொழி வாய்மொழி =
செம்மாவாய்மொழி வாய்மொழி =
அவ்வாறு [அபிஷேகித யோசுத்தருவாய்மொழி]

(8)

கோபித்த, 'ஈ யாவையோகச் செருக்குந்திருத்ததனா யாவையாகக் கடைய' என்ற அழக, அங்கவாய் அமல் காட்டும் ஒரு யாவையாகத் தோன்றினாலும னும முன்செய்த கிங்ஷா பூசனயின் கையகத்தினால் அப்பொழுதும் விடாமல் காலதோறும் ஆயிரந்தாமரை மலர்களால் கொண்டு திருமுடி அச்சித்தவருடை யில், நுருகார் பெரிப்பொரு தாமரைத் தடாகத்தின் அச்சினைக்காகப் பூயநிக் கப் போய் திரும்பிப்பொழுது அங்கே முன்பு கிணியின கிவறு தவஞ்செய்த கொண்டிருந்த தோளவெண்ணம் முனிவகது காண்ப பறந்திருந்த அதனார் கோபங்கொண்ட அமலது கைத்தாற் பெரிய முநிப்பாய்க்கிடந்த தருகரை எண்ணம் கந்தருகை அமையாவின காவிக் கொய்க் கொண் அதனை கிணேத் தக் கொண் முடியாமல் கிணேதான் 'ஆதித்யா'யை' என்று கவியகழகம், கடனே திருமுடி பெரிய திருவாய்மொழிநீர் அங்கு கழுந்தருளித் தனது சக்கரப்பகடையப் பிரியசெய்த முநிவையக் தாக்கித்த யாவைய அதனகையி னின்ற கிணேதது இவையின் அதற்கு முந்தியை அருகினன் கும்பதாம.

பாதுப்பு—பாதபம்மம். 'பதமம்' என்னும் கட சொல் பத்து எனத் திரித்தது. ... .. (6)

சுடுபாணுங்கைக் கொள்வதெழுப்புகழ்ம்* என்

மையதொடிகை மணிவாய்க்கொண்டப*

எய்தாகிங்கழல் லாணெய்த* ஞானக்

கைதா காலக்கழிவுகெடுமேலை.

(7)

கை	கைதா அதுபகத்திக்கு டரிய	சுடு	தூண்டுதலையாரும், (அது காணெனில்)
கை தோட கோதி யுனி	கருகடகத்த கணியை புலைய மணிவாய்	கையா	கைதாக்கிதான்
கண்ணம் கை தாய்	கொண்ட கையகழல்கள் கண்ணியே	கை கழல்	கைக்குகைய திருவாய்
கை	கை	கை கை	கை அகடகும்பகபக
கைகூண்டம்	கைகைகூண்ட	கூண்ட கை	கூண்டகை கைகை
கைகை	கைகைகைகை	கை	கைகைகைகைகை
கைகை	கைகைகைகை	கைகை கை	கைகைகைகை கைகை

* * * எவ்வெழுமாம் திருவாய்க்குத் தம தரிசெய்க்கந்த பொருகையென
மென்று தோழபாடகல் கைகைகை, ஞானக்கை தந்தருக கைகைமென்று
கிருமயிசு கைகைகை.

* அம்மையகையேன் கைகைகைகை" என்று கைகைகைகைகை தோழபாடகல்
கைகைகை கைகைகை "சுடு யாணுங்கைக் கொள்வது" என்னவென்கைமே? மறு
பகையும் கை என்னவென? கைகை ஒரு கைகைகை கிருமயிசு கைகைகைகை

ருசி இவ்வகையே பிரார்த்திக்கப்படும்படிப்பட்டது. அப்பெருமானுடைய திருமார்பினே இடைவிடாத எழுந்தருளியிருக்கின்ற பிரார்த்தனை வாய் இருக்கலாமே, அப்படியிராமே 'அகலவியலையினதாயும், அகலவியலையினதாயும்' என்று வாய்க்கொருமுறை சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறேன், அது ஏன்?, அது விநாயகராய்வாய் பதித்துவிதபாடு என்னிடி, இது பாய்வருசி பதித்துவிதபாடு என்று கொள்கிறீர் என்று மருகிரசெய்தார்.

மனக்கு = அதற்குச் சாரியை பெருமல் வந்தது. "மனக்கு செந்திரம" என்றதன்வாய்க்க 'மனக்கியைப் படமெனும்' என்று நுண்பதாய் பத்திதுமருகிச் செய்தார்.

சிறப்பு—ருகதி, சொல்லம், வந்தி.

... (5)

சிறப்பில்லீ கவிக்கவகம் *

இரப்பிலெய்நக எடத்தம் * பாணம்

பிரப்பில பல்பிர சபபெருமனே *

மறபுபான்றித்தி என்னும்பிரபெருமே.

(6)

இரப்பில	மரணமான பிரபு	பல் பிரபு	அதாவது மறபுபாண்
பிரபில கிடு	பிரபுபாண்டிய	பல் பிரபு பிரபு	தனதுமன
கவந்தம்	கவந்தத்தையே	பெருமனே	கவந்தியை
கரகம்	கரகத்தையே	கரகம்	கரகம்
கவந்தம்	கவந்தத்தையே	கவந்தம்	கவந்தத்தையே
கவந்தம்	கவந்தத்தையே	கவந்தம்	கவந்தத்தையே
கவந்தம்	கவந்தத்தையே	கவந்தம்	கவந்தத்தையே
கவந்தம்	கவந்தத்தையே	கவந்தம்	கவந்தத்தையே
கவந்தம்	கவந்தத்தையே	கவந்தம்	கவந்தத்தையே
கவந்தம்	கவந்தத்தையே	கவந்தம்	கவந்தத்தையே

* * * தேவராமே ஆதமாவக இருக்கடமே; அதறி நேரத்திறகாடபுல வேத பட்டமுடையெனும் ஆதமாவக இருக்கடமே, கவந்தம் கரகம் முதலான வற்றில் எதுகொடத்தானும் கொடக்கடமே, இவற்றிலெல்லாம் என்னக்கொரு பிரபு பத்தியிலே, பின்னை எதுக கொடக்கடமே மெய்யினில்; தேவரே கருமக்காரணமான பிரபு இவ்வகையையே இருந்தானென்று ஆசரிசு என்னுந்தமாய்ப்பு படுதிறினி னும், பிறத்தருபவரையிராவினறினே, அது அந்தாரணத்தையும் கவன திவ்ய சேஷத்தையினையும் கவன கவன குணத்தினையும் மறவாதே எந்தும் அதுபவித் தா பெருமேனுகவேணும்; அதேவற்றினையே என்னு பிரபுபத்தம் என்கிறார்.

சிறப்பில் வீணை 'சிறப்பு இவ்வகையிலே' என்று பெருமன்கூறு; 'ஆதம மாரித என்னுமியேவான மோஷும்' என்பது பன்னிரண்டாம். எந்தந்த—எதிர் மறை விபங்கோன் விநாயகர்.

‘மழைமேலான’ என்பது அதுபரிசுபெயர் பெயர் : “மழைச் செல்வம் அதுபெயர் பெயர் பெயர்” என்பது பெயர் பெயர் (6)

வட சொல்; ஞானசூத்திர உதி ஞானகீ—காண்படுதெ டுந்த எந்தபடி,
 என் முதலிய உதபயுக்களாக் காண்படுவன அநேதனப் பொருள்களா
 கவைய உலோகமெனது அறிதயுந்துகாசகம். அலோகம்—தஞ்ஞானசூத் உதி
 கூடுவாகி, முதசொன்ன அறிதயுந்துகா க்ரதரிகவகங்க உதபயுக்களாக்
 க்ரதரிகப்படாதே காந்தா மொவதிருளேயே க்ரதரிகப்படுமேது, ஆதமவகது
 எந்தபடி துவகனை பொருள் கொளகா திருபத்திருவாயிரத்திறும முப்பத்
 தாருதிரத்திறும பகவீரவிதபடி புதரவாச, “உலோகம்—ஞ்ஞானபாசா
 யுத்தமாய் நடந்துபவர்க்கம்; அநோகம்—பாசாச ரதரிதமாய் திவ்யகந்தாசாச
 கன் உலோகமனோகமெனது சேதாசேதங்களைகவுயாம்,” என்றார் . (5)

வாய்ப உத்திருப்பதமலக்கீழ்*

பேராதேயவன்வந்து அடைபுயபடி

தாராதய! * உன்னைபென்னும் வலப்பிலைந்து

ஆராதய! * எனக்கென்றமெக்கவிலை,

(6)

உன்	உந்துதலய	உன்னை உன்	உன்னை உன்னுள்ளே
திரு பாதம்	திருவந்தராமனாகவன்	ஞான உத்தம	பாசாசும வகதத
யலர் சே)	சே	கவயிக	அதபவிகததததம்
பேராதே	விவரவன்	ஆராதய	தெவிட்டாகவனே!
		கவயிக	என் உன்னைதிரே
யுள் வந்த	யுள் வந்த பொருப்படி	கந்தம உள்	மபபொதய
அடைபுயபடி)	யுள்	கவ)	மபபொதய
தாராதய	அருள் புரிவாதவனே!	வாய்ப	வந்தருவ வேறும.

* * * வாய்ப் உத்திரபாதே காக்காணுமய்யானே வருத்தி, மிகவியும் அநீதிரே
 சத்தின் மிருதியானே, நான் உட்கொள் வுக்கிட்கிடமெயடி வாய்பெவமிருள்
 “உன் திருபாதமலக்கீழ்ப் பேராதே வானவது அடைபுயபடி தாராதய!”
 என்து எம்பெருமானே கிளிகெனா; வாய்பு! மாதவா! எயதுமாயேயே
 எம்பெருமானுக்கு துவகனை ஒரு திருவாய்ப்பொதும். * அருமிகா மட வாய்
 வில * அருளாத கீ” என்றதயேயே. தெவீருகடய அளவுகடந்த பேரத்
 மகதமய பெவகடதுக் கடைகவயத்து தெவீகா எவக்கு அதபவிக்ந்த தந்தரு
 வாய்விருப்பது தருதினே? என்து கெடபது கிளியின் கருதது. தாதருவத்
 திருவள்ளமிகவியானே கொஞ்சிகே பிரவிகததுக் கொஞ்சுக்குமிருவாய்ப்பவதது
 தவிர்த்துக் கொளவாயே, அப்படியின்வாயே அகவாய பெரிவதிருவாய்வத்
 சொல்லாவின்றிதே பெவ்கெனா உன்னை பென்னும்வலப்பில் என்ன மாராதய!
 என்று.

(6)

எக்காவத்தெக்காதய, வன்னுள்மன்னிய * மந்த

கெகாவத்தெக்காதய, வன்னுள்மன்னிய * மந்த

மிகவானவேதவியை விழுவதும் * என்

அக்காவக்கவியே! உன்னையென.

(7)

விடலில் சக்கரத்த அன்மையெனவும் *
 விடலில் வன்குருகில் உடையவனெனவும் *
 உடலில் வலித்தான் துணைவந்தும் *
 உடலில் வீடுவெனவும் தீராவனக்கே,

(36)

விடல இன்	விடுதலின்மை	உடல் இன்	அழிவற்ற [திவ்யன்]
சக்கரத்த	திருவாய்வையுடைய	ஆவிரத்தன்	ஆவிரம் பாடமுள்ள
அன்மைய	வெப்பமுள்ள	இவ்வ பத்தம்	இப்பதிமை
மேலும் விடல்	} பொருத்தமது ஒருபேர் தம விடாமன்குறைய	மெய்வர்க்கு	தன்னை தமையர்க்கு
இவ்		உடல் இன்	} உடலில் ஒன்றியியலாத மேலானத்தவைய பண்ணிடுவோர்க்கும்.
யன் குருகில் உடையவன்—	பெற்ற	விடுவெனவும்	
சொல்	அருளிச் செய்த		

* * * இத்திருவாய்மொழியை ஒத்தே இவ்வாய்மொழி புருஷசத்தவைய பெறு
 விக்கு மென்று பலமுறைத்துத் தனக்கென்கொள். மேலாய் அவ 'சுமனின் எரு
 குறையும விடல்' என்று வேண்டுக அழகான கோக்கி வாய்பெருமான் 'ஆழ
 னின் | என் விட விடுவோமோ என்று அந்நகரை உயக்கு வாய் உண்டாயிற்று?
 என் உயவோவ்வானை அவிக்கெதற்கு அவிக்க சக்கரப்பன் அகிதிரப்பன்?
 'வாய்ப்புறம் அகழையோரியை எய்யென் விளக்கையன் என்று அகரிகே
 தீதாமும சொல்லிவிடுகின்றே' என்று அவரின் திருவாய்வையுடைய உடலு
 ளும் | என் 'விடலில் சக்கரத்தான்னை மேலவிடலின் வன்குருகில்
 உடையவன்' என்கிறார்.

துணைவந்தும் என்பது எழுவாய். இத்திருவாய்மொழியானே மேலா
 மனிக்கும் என்கிறார். இப்பதிமையே மேலானவையென்கிறார் இது பொருத்த
 மோ? உயவந்தமென்பது வாய்பெருமன்குறையுடைய உயவென்று துறவோன்
 அகலம் வாய் என்று சொல் சக்கரப்பன். இப்பதிமையே மேலானவையென்கிறமென்கிறார்
 இது வாய்ப்புறம் உயவம் என்று சொன்னபடியானது. இப்பதிமையே அத
 னைக்கென வாய்பெருமான் திருவாய்வந்திய விடல் உயவு உண்டாயி அதற்கு
 அவன் மேலானவையென்கிறார் என்று தெரிவித்தபடி புருஷசத்தவைய பண்ணி
 வாய்பெருமான் உயவிறத அவன் வழியவையென்கிறார் தீதாமும விடல்
 மாய 'மேலியானது பூமையிருப்பான் விளக்கெனவே' என்றவையின்மேலிருப்பதும்
 துவையியானே பொருத்தம். இனி இதன் விளக்கம் எழுவாய் வந்தவாய்
 வாய்க்கிறவன் என்று தனித் தனம்.

(37)

தன்பான் திருவாய்மொழி உரை முடிந்தது.

ஆழ்வந்திருவாய்மொழி என்ன.

நாரிட்டேபதிவந்த தாத்பர்ய சத்தாவளி.

சுமொல்லு அநீதோதம் மஹாதிவாஹ மொது துமாவா-புமொதல
 ஸ்ரீயீ பகாபொதலாவாம் ஸ்ரீயீயாவாதிதா துமாவா-புமொதல
 ஸ்ரீயீயாவாதிதா துமாவா-புமொதல துமாவா-புமொதல
 மொதலாவாதிதா துமாவா-புமொதல துமாவா-புமொதல

1. சந்தேயம்வாங்கி யோகம். — * சிவ் செமயாபாதபதத் தனோசைத்
 தெ-அதி. * தம் திருவருவியை சேர்த்திவ பதாதத்திவகெண்டிரியாவம்

2. சந்தேயம். — * சூதம் கதா. * தம் திருவருவியை யகடவதத்
 தோச சூதமாதா கதாவம் தெ-அதி.

3. சந்தேயம்வாங்கி யோகம். — * சிவ் செமயாபாதபதத் தனோசைத்
 தெ-அதி. * தம் திருவருவியை சேர்த்திவ பதாதத்திவகெண்டிரியாவம்

4. சந்தேயம்வாங்கி யோகம். — * சிவ் செமயாபாதபதத் தனோசைத்
 தெ-அதி. * தம் திருவருவியை சேர்த்திவ பதாதத்திவகெண்டிரியாவம்

5. சந்தேயம்வாங்கி யோகம். — * சிவ் செமயாபாதபதத் தனோசைத்
 தெ-அதி. * தம் திருவருவியை சேர்த்திவ பதாதத்திவகெண்டிரியாவம்

6. சந்தேயம்வாங்கி யோகம். — * சிவ் செமயாபாதபதத் தனோசைத்
 தெ-அதி. * தம் திருவருவியை சேர்த்திவ பதாதத்திவகெண்டிரியாவம்

7. சந்தேயம்வாங்கி யோகம். — * சிவ் செமயாபாதபதத் தனோசைத்
 தெ-அதி. * தம் திருவருவியை சேர்த்திவ பதாதத்திவகெண்டிரியாவம்

8. சந்தேயம்வாங்கி யோகம். — * சிவ் செமயாபாதபதத் தனோசைத்
 தெ-அதி. * தம் திருவருவியை சேர்த்திவ பதாதத்திவகெண்டிரியாவம்

9. சந்தேயம்வாங்கி யோகம். — * சிவ் செமயாபாதபதத் தனோசைத்
 தெ-அதி. * தம் திருவருவியை சேர்த்திவ பதாதத்திவகெண்டிரியாவம்

10. வைகுண்டத் துறவர்தம் — “என்றியவுன் பெயர்வாகுச் செந்த
தொண்டி, மேதேயோக எஞ்ஞான்றும் விடவே” ஆச்சிதர்கம் ஒருவர்தம் விழுந
சாப்ப போகாதபடி அவர்களை ஆதரிக்குமவன்.

11. சக்ரமணிம் — “விடவின் சகலத்தய்வை” எனவுத் திருவாய்மொழி
யாக இருக்குமான் ஆக இவையுடைய அபெருமான ஆழவா ஒன்பதாச்
திருவாய்மொழியின் [வகுப்புகளாகத் துறை] அமைவியத்திரு உத்தேசப்பதிக
அருளிச்செய்தார். ... .. (*)

தாய்மொழியை திருவாய்மொழி என்க.

தாய்மொழியைத் தாய்மொழி.

மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி
மொழி மொழிவாய்மொழிவாய்மொழி
மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி
மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி

(சுருத்த) ஆழவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி
மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி
மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி
மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி
மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி
மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி
மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி
மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி மொழிவாய்மொழி

தாய்மொழியைத் தாய்மொழி.

மனோன்	கம்பெனர்கள்	காமிசுது	திருமணிசுது கோவை
மருவிய	} நீத்யகந்திதானக பண்ணிக்குத்தொ	கோவை	மனோன்
கோவிய		தாங்கு துயர்	தாங்கு நித்தந்த
காங்கு துயர்	கூலகனம்,	குடி	காங்கு
காங்கு துயர்	} காங்குதொ துயர்குதொவை காங்கு துயர்குதொவை	காங்குதொ	காங்குதொதொ
காங்கு துயர்		காங்கு	காங்குதொதொ

* * * திருமாளிருத் தோலியைப்படிச் செய்து போவதே திருமாத்மாவுக்குப் பதம் புருஷார்த்த மென்கிறார். “தருவதால் வாய்நெடு விவெகாதா யதெத த்ருவமென வந்தா—தன்மாத் பாவியே மிகவொத்தா யதெத த்ருவியை வந்தா” எனது—என்மையினைப் பெறுதற்கு இவை பிரபலத்தியேயே ஞானமென்கிறெனது தான். தன்மாத் தோலியைப்படிச் செய்து இவையென்கிறெனது ஞானமே என்மையைய நயம் நித்தத்தென்கைய பாரும்பென்கிறார். “வாய்க்காமி வாய்க்கப் கொடுக்க போய்க்காருத்தி துப்பெய்தியானும் வந்தா” என்ற திருமழிசையினால் அருளிச் செய்தியை அத்தமாய் வந்தமிட்டால் திருமாத்மா மிகவொத்தா தோலியை வந்தா, மெனொளி யினமென்கிறெனது ஞானம் திருமாளிருத் தோலியைப் படித்து வந்தி வந்தென்கிறார்.

புத்தி கொழுத்தகிடங்கு செந்துவது இளம் பிரதயத்தினை பாதலாம் தீது
தோளி மிளலும் எவையுடது. கிழவாத்தா பராவண்பம் கிரிவதாரு முகமே
சுன் னவது.

வளரோளி மாயோன் = மயபெருமாதுகடல நனி மழிக்குதலும் உள்
தலயின் தீய மயோதம தரு படியாய் தே திருமாயன்ரு ; இத்த வளரோளி
எத்தத என் ? உள்தல் உண்டானுள் குளததம தரு காவத்தின் உண்டாதித்
திருமே எத்து ஸெர் எம்பியர் தத கெண்டர் ; மயபெருமாள் * வளா வகுப
புயன் எப்பதிக தடகுகி. அ.வகுப்பாட மயபெருமாள் திருமயிடுலே சித்ப
லாதிதி பண்ணிதிருக்கு மிருபடுலே அத்த திவய தேத்ததின் வாய்படுதல் நனி
மெய்மேதலும் வளரப பெறகென்றுசென்ற மொ = துதிநித திருமயிக்கு அநி
போத்தி பெய்ம்.

வள்ளிமொழியில் குழமாவிகுஞ்சோலை வேப்பமாதம் உரத்தாழகானகம் தரபாநாமையத்தின் அடங்கியே மொழிபெயர்த் தருவிநிருக்கின்றார்—“காரி-
யாஸாஸு உ-காஸாஸாஸு தம் காராஸாஸு-வந்திஷ்ணபாலத்ருமஷ்ணமண-
மதம் வலகலம்” எனது. திருமாவிகுஞ்சோலை தாரெடெத் திருபதி-
பாங்காடெத் திருபாதி பதினெடகன ஒன்றம். வள்ளி என்பது உட மொழியிற்
உறப்படுவதாம், “சோலிக திருநாலை மெருமான் கோலின் அழக” திருநாலை” என்று
நிற்பதாக எடுத்தல் உறப்படுகிற காரது திருபதி-
டம் கவருந்தம் வேங்கடம் மாவிநஞ் சோலை மெரும மெருபடும மயங்க
செம்பு கல்கிலை” என்றபடி துண்கொ கொடைடா பெற பதிகம் உட

சொரு அருள் தரே	சொந்தின் அருள் சிறவனம்	சிறு உதர மொருள்	சிறுவனம் பன் னுயிற் சாதிநியம்,
சொன் னா சிறவன்	(இவ்வுயிர்தர்தல்) என் தா பெருந்த பெருந்த மொன்றுமன் ; (அதாவது)	யான் அந் மதி மொ	யாவுயிற் சாதிநன் மொருகிடவா
குறும்	குறவனத்தன்	யாமிருத் மொருள்	திருவனம்
சிறு	முதல	யான் குறா யாதி	அதவனம் குறா மொருகிட
இடந்தன்	சொந்த குறவன் இட மொருந்தன் மொருவன்	யாவுயிற் யான்	மொருந்தமொ உதநியமத.

• • • இனி "சொருந்தாதி" என்ற திருவாய்மொழி சொல்லப் போகின்ற
அகம் சொல்லும் வந்துமின் எனப் பொருள்படுவதும். இரண்டாம் அட
குறும் புறப்பெயராத தன்மை உடனடித்தல் சொல்லியது பெருந்த
மொருந்தின் இரண்டு பெருவன் உயிரவனம் வந்துமொரு அரவொ
யுயிரவன்—யன் தலம் வந்து எ வன்மொரு மொரு பன் தலம் மொ
எனது. எவ்மொருமொரு அகமிருப்பது சொல்லும்; அவன் மொருந்தியுயிற்
அவன் என்பது பத்தாவின் வித்தாத்தவனம் இவ்வுயிர்தர்தல் பெருந்த
எவ்மொருவன் மொருந்தியுயிற் தன்மை வந்துமொரு.

சொருந்தாதி:—தன்மொருவன் உடனடித்தவனம் தன்
யாவுயிற் மொரு அகமொருவன் தன் வன்மொரு மொருவன்
மொருந்தி மொருந்தியுயிற் உடனடித்தல் சொல்லியது தன் மொரு
மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் திருவன் மொருவன் மொருந்தியுயிற்
தன்மை உடனடித்தல் அகமொருவன் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற்
மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற்
மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற்

மொருந்தியுயிற் என்றதற்கு இரண்டு வன்மொருவன் மொருந்தியுயிற்
மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற்
மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற்
மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற்
மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற்
மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற்
மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற்

மொருந்தியுயிற் என்பதற்கு மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற்
மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற்
மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற்
மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற் மொருந்தியுயிற்

[illegible]

வங்காளத்தில் வந்தெல்-பெருமான் எட்டுத் தொழிற்குறியை மீத
திருவிழாநிலி தும்மாடம்உடைய சின்னத் தொடர்ந்தாயினே ஸார்பன்
இங்ஓ பெருந்தரூ, சீதப் பூத்திரைக் கட்டித் தவறு செய்வனோற்ற.

சத்தியம் ஒரு ஐந்தாம் மருளில் செம்பை ; “ சிவன் திருநாற்புரைய
மேல் பட்டமும் பரதாசனம் பன்னாற்பது மிள்ளை மோகித்தல் மொண்டு
போனான், அங்காநாள் செஞ்சிவன் புகழை வாய்க்கிடை, இவ்வான் திருநாற்பு
ரக்கொடியும் திருமணிமலையையும் பன்னாசிரி பருநாசனாபிபாசை பர்த்துத்
தொண்டு வந்தார்கொண்ட ஐயோருளில் செம்பை,” என்பது—“ விடுவாரா
வதனா திதும் வாய்வு ஐயாதில் செஞ்சிவன், ஐயாதிலாநான் அம்பு
தூயிடுவான் ஐயா விடுவான்—விடுவாராய்தான் சிவன் வாய்ப்பாதுத் திதே திடு—
பரதாசனத்தையும் குரவத் துக்கமேதான் பிழை” என்று சொந்தாக்கித்
தொல்லியுள்ளது. சம்பெருமான் அகத்தியம் காட்டாமல் காட்டிவான் ஐயத்
தெய்வம் அபரிசிதமான பன்ன மொட்டுமென்று, ஐயத் தெய்வமானது உபாய
மோகியில் மொட்டெடுக்குகிறது. உபாயத்தாக்கலில் அர்ச்சனம் பொருத பாய்
வான் பரதாசனத்து தெய்வமொருமே ! என்று சொல்லக் கூட பரிதாபமாக இந்த
ஐந்தாம் மருள்தான், உபாயமொரு உபாயமாகிதேவ மிகவுண்டிருக்கு
தெய்வம் பரதாசனம் இருக்குமென்று காட்டியது, ஐயத்தி—சிவன். (த)

ചുറ്റും കേൾക്കുമ്പോൾ വാർത്തകൾ കേൾക്കുക

அதற்குரியதான அளவுகோல்கள் =

மாநில உயிர்த்தொண்டைக் காண்பதற்கு, கோவை *

செய்தகாலத்திற் றவரின்மேல்

(b)

சன் வீரன்	செங்குல ஸ்தம்பத்திலே	}	அடக்கம்	செந்தருவின் பெரு
குழைத	அருள் தான்			
மறக்கு வன	} (இருங்குமே தந்தை) கிண்புறந்த செய்க்குமான் ;	}	அன்	செந்தருவிலிருந்தே
கிண்பின்				பெரு செய்கி
அருள் செய்	} பெயர்வெய்த பெயர்வீர (புறியவா)	}	மற வித	இருங்குமே ஸ்தம்ப
				இருங்கு

மாரீருத் செய்து)	மாரீருஞ்செய்து செய்து	புருஷோ மேருத்	செய்து புருஷோத்தம,
பேத அறித் மேய)	புருஷோத் திருவெய்யம்		

* * * முதலுக்கு இரண்டெய்யவழி அந்த சிவநாத முண்டு. — அந்த தர்
சனிச குதம கையம் உட்பெய்து சிவநாதத்திருவெய்யவழி அந்தவழியொன்றி
ஆழ்வாரும் அருளிச் செய்திரு, குத கைய முதலிப தீப செய்கின்றானே யின்
பேத பேரக்காயம் திருவெய்யம் செய்து புருஷோத்—கைபதம் ஒரு
சிவநாதம்.

இனி கையவழி—சிவ தெய்வ தத்துவம் உய்யம் வெள்ளையர் குதவ
கையநிலை—சிவ தெய்வ கருதம் பாயம் சோசோனாதபதாரித்ய" கையம்
"புருஷோத் தொண்டம் பழையிதய பெய்ததெய்து கொண்டுள்ள கைய
கையம் உருத" கையம் கொண்டுதெய்து எம்பெருமானுக்கு சேஷப்பட்ட
நாள் ஆய வந்தவழி தந்ததெய்திருக்க அந்தவழி—கிவெய்யம் திருப்பா
னெருதம் "கைய சேஷமான ஆத்யாயம், கைய சேஷியான கையதான்,
புருஷபாப கருபு உதம், பாயம் முண்டு" கையபா. தந்த பெருகைய
பெய்ததெய்தாந் மையச் சொன்னானே "இதய பெய்த மிக்க கைய
அந்தவழி கையவழிதெய்து அந்த மைய மிக்க கையதெய்து தந்த
கருபுயிவ இதைகிவ கொள்கை. ஆயிவ இவையகையம் செய்த கைய
பேராயம், கையபத மந்தெரு சிவநாதம் இதை சிவநாத பெய்யகை
கொன்னாயம் கையபதம் பெருகையம் கொன்னாயம்

வேதம் முன் கிரித்தாயம்—வேதம் உதாததததத தானே, வேதம் கிரித்
தததத தானே, கையதெய்து தோருததத கிவ வேதக்கைய கையதத ;
தேதததததத அழகிப திருவெய்யவழிதோருதத தீதரபதததததததத
வேதக்கைய கிரித்தானெய்த. வேத பெய்த வேதக்கையக்கு கையகையம்
பேரந்தத கையதத.

கிரித்தாயம் கையம் = உருதாததத திருத்தாதததத கையதததத
கைய ஆபததததத கொள்கைக்கு கையதருகி கிருத்திட மெய்த

மாத்ருயிவ = மாத கையத "மாத" கையதம் கையதாய், பெய்த
கையச் சொன்னாய், மாத கைய கையதத தந்தமக்கும பெயர் அழகிப
மையக்கை கையதாய், ... (80)

பெருகையத்திருவெய்யம் பந்ததததததததததத

மததததததததததத கையகையதத

தேததததததததததத திரித்ததததததத

அருததததததததததத கையகையத்தததததத

(81)

தமிழோபதேசத் தாற்பாய் எத்தரவனீ.

நீயுமாய-இவ்வாறு காவரிதலுமறு வடி-புதாடு வடிவன-ம்
 வெறுத்து தூணி-மாயுந் தா-திவிவனெனினலீ-தமவுழ் !
 மயம்-மெல்கல்கலிபுறவுந் ப்ருணாடி-மாயு-வகுதகாடுததாந்
 வகுதகாடுததாந் ப்ரு-திதக-மாயுவிபநிநிவா-மதா-திவி-மெலு-

1. தீப்த சூதாட்டம். "கொஞ்சி மாயோன்." தீப்தனும் சூதாட்டம். மிகுப்பலன் வந்தது. (விசேஷனாய்ப்பத கந்தாசல வந்தது.)

2. முகநீத ஸ்தலம், * அநிஞ்சல சங்கத்தினர், * ஐயமென்ற சங்கத்
ரூப பெயர்; முகநீத—மூலக்கவித்தொ, ஐயம்—சங்கமயம், உயர்வு.

3. வங்காள அம்பேதர் வர்ணம். * புலம்பெயர்ந்தவர்கள், * கைகாலத் துள் காளியை சித்தரி.

4. ஸாலசந்தா அரிசுப்த சூரிநம். * பெருமணிபெடுத்தான்.* கோலத் தா பகிசைப் ஸுடயா வெடுத்தென்று அடியாக்கைக் காத்தருளினான்.

3. அறிவினதே தேவதீம். * அழகுபடைந்திப்பதையவன், * மிகவும் விசைக்
காசிந்த (திருவாய்மொழி) நின்பாயுதத்தையவன்.

6. சூழி கல்யம் * உதயகர் வென்மெயுண்டவன், * திருவாய்ப்பாடி
யின் வென்மெய் மூதனாவதற்கு அமுது செய்தவன்.

7. அம்மம் உத்தரவிடும் பூமி. * கிராமமேயுடையது. * கிராமமேயுடையது பூமி இடத்தெடுத்தது. (அம்மம்மேயுடையது - பரமசிவம்)

8. பாய்மைத் தரத்தினால் : கைஞ்செய்யுமாறன் மாடகன், * ஆச்சிதர்
எனக்கு வேண்டிய துறவுப்பங்கினை வினாவிப்பாறன்.

9. பூதன் நெதனார்தம், * அழகனொரு வட்டான், * பூதன் விதவிகள
முகத்தவன்.

10. பூர்வமாயாம் க்ருதிதாம். * வேதமுங்கிரித்தான். * வேதங்களுக்
கெல்லாம் முதன்மையான பதவந்தான். ஆக இப்படியப்பட்ட சம்பெருமானை
[சுபவந்திரித்தான்] அழியுதையும் ஸாயித்தையாயிருக்கிற திருமாயிருள்
சேவையிலும் மழுத்தருளியிருப்பினும் [கிரிவேச] ஆதான் அதுபலித்த
அவந்தித்தான்சென்றான்.

உலாபவெனவாசனம் ஸ்ராவணமெனவாசனமே
ததா ஸ்ராவணமெனவாசனமே ததா ஸ்ராவணமே
அபம் ததாவாசனமே ததா ஸ்ராவணமே ததா ஸ்ராவணமே
ததா ஸ்ராவணமே ததா ஸ்ராவணமே ததா ஸ்ராவணமே

மேல் மூன்றாம் பத்தற்கும், நேரத்தில் பத்தர்க்குக்கும், ஸந்தி பருளிச்
செய்வது இந்த க்ஷேமம், எம்பெருமானே உலாப பூதன் என்று சிறப்பித்த
குறப்பாது ஸெய்வதன் மூதற்பத்திற் அருளிச் செயல்பட்டதா. அவனை
உபேயன் என்று சிறப்பித்த குறப்பாது போதல்பதன் இரண்டாம்பத்திற்
அருளிச் செயல்பட்டதா. ஆக இந்த உலாபதன் உபேயதன்வென்றும்
அவாதாது தின்பயன்வென்றும் கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா
எம்பெருமான் மலர்வ தின்ப பதன் கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா
மூன்றாம் பத்திற் ஆழ்வார் அருளிச் செய்திருக்கிறார் என்றதாயிற்று.

ஸமவாசனமெனவாசனமே, ஸ்ராவணமெனவாசனமே, எப்பது மூத
கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா ... .. (*)

ஐயுப்பினி திருவாய்மொழி

தாயிடோபதிவந்த ஸந்தி.

ஸந்திவாசனமே ததா ஸ்ராவணமே
ததா ஸ்ராவணமே ததா ஸ்ராவணமே
ததா ஸ்ராவணமே ததா ஸ்ராவணமே
ததா ஸ்ராவணமே ததா ஸ்ராவணமே

(சுருத்த.) மேல் திருவாய்மொழியின் தாய் கிராமியன் புருஷாத்
தத்தா எம்பெருமான் இவ்விழியினையே தமக்குக் கொடுத்தருளத் திருவாய்மொழி
பத்திற் திருவாய்மொழி கோவிலின் ஸந்தி பதனிலிருப்பதாகக் கண்டு அந்த
எம்பெருமானையும் அவருடைய ஸந்திவாசனமும் ததா ஸ்ராவணமும்
பத்தாவது திருவாய்மொழியின் ஆழ்வார் வெளிவிட்டருளியுள்ளதா.

ஐயுப்பினி திருவாய்மொழி

மீ :
திருவாய்மொழி நூற்றத்தாதி.

கிளனெளரிசேர் கீழுரைத்த பேர கிடைக்க
வளநெளரிமால் கோலை மலைக்கே— தளர்வுறவே
கெஞ்சுவைவந்துக் கெடுமெனும் கீழ்புகழ் மாறந்தான்
முன் செலுத்துவோமெம் முடி.

கிளர் ஒளி	அதிரவமான மென்மை	தளர்வு அறிவு	தளர்ச்சியின்மையம்
சேர்	கொருத்தியதும்	[திடீராக]	
தேர் உரைத்த	தேற்றதிருவாய்மொழியின்	கொஞ்சா	மென்மை கவர்த்த
	செல்லப்பட்டதுமான	கவர்த்த	
பேர	புகழுவார்த்தம்	சேரும் அளும்	மெய்ச் சேருவான்
கிடைக்க	கிடைப்பதற்காக,	கீழ்புகழ்	என்ற உபதேசித்த
		மாதம்	மதமா மாய்விதான
கிளர் ஒளி	மெய்ப்பேரூம் வளர்ந்த	தான் முன்	திருவாய்மொழி முன்பே
	கருகின்ற ஒளியை	எம் முடி	எமது நிலையை
	புகழப்பதான	கொடுத்த	கொம்
மால் கோலை	திருவாய்மொழி கோலை		கொம்
மலைக்கே	மலைக்கே		கொம்

... எம்மாலிடென்றே தேற்றதிருவாய்மொழியின் கீழ்புகழ்க்கப்பட்ட கைம்
கிளவமாதிரி பரம புகழுவார்த்தம் கிடைக்கின்றமென்ற கையாடலில் அந்ந்
கை வேறொரு தோ கிளவும் தேடிப்போகின்றது; இப்பிதத்தினையே பரம
கிளவானமாதிரி திருவாய்மொழி கோலைமலைக்கே எமது... தளர்வுறவே
கொம் அப் பெருமையெழுந்தருளி கிதப் கைகிதி பண்ணிவிடு... தளர்வுறவே
அத்திருமலையில்தானே கொந்து சேர்ந்த அதுபுகழ்க் பாரும்கொம்—என்று
உபதேசித்தருளின ஆழ்வாருடைய திருவாய்மொழியே எமது நிலையை அந்த வுப
தேசித்திருக்க கைம்மாதிரி அப்பணம் செவ்வோமென்றோலித்த. ... (உரு)

ஆய் திருவாய்மொழி நூற்றத்தாதி.

பெருமான் கோலில் பிரதிவாதிபயங்காரம்
அன்னங்கொசைகிபர்வ்வாயி அருளிச்செய்த
திருவாய்மொழி நிவ்வார்த்த தீபிகையில்
இரண்டாய்ப்பத்து முற்றித்த.